

DIRECTIVA (UE) 2023/959 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 10 mai 2023****de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și a Deciziei (UE) 2015/1814 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferentă schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Acordul de la Paris ⁽⁴⁾, adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) (denumit în continuare „Acordul de la Paris”), a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016. Părțile la Acordul de la Paris au convenit să mențină creșterea temperaturii medii globale cu mult sub 2 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială și să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C în raport cu nivelurile din perioada preindustrială. Respectivul angajament a fost consolidat prin adoptarea, în temeiul CCONUSC, la 13 noiembrie 2021, a Pactului climatic de la Glasgow, în care Conferința părților la CCONUSC, care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris, recunoaște că impactul schimbărilor climatice va fi mult mai scăzut în cazul unei creșteri a temperaturii cu 1,5 °C, comparativ cu o creștere de 2 °C, și se angajează să continue eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C.
- (2) Nevoia urgentă de a menține obiectivul de 1,5°C al încălzirii globale stabilit de Acordul de la Paris a devenit și mai stringentă ca urmare a constatărilor Grupului interguvernamental privind schimbările climatice din cel de-al șaselea raport de evaluare, conform cărora încălzirea globală poate fi limitată la 1,5 °C numai dacă se realizează imediat reduceri semnificative și susținute ale emisiilor globale de gaze cu efect de seră în acest deceniu.
- (3) Abordarea provocărilor legate de climă și mediu și atingerea obiectivelor Acordului de la Paris se află în centrul Comunicării Comisiei din 11 decembrie 2019 privind Pactul verde european (denumit în continuare „Pactul verde european”).
- (4) Pactul verde european combină un set cuprinzător de măsuri și inițiative care se consolidează reciproc și care vizează realizarea neutralității climatice în Uniune până în 2050 și stabilește o nouă strategie de creștere care vizează transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, în care creșterea economică să fie decuplată de utilizarea resurselor. Pactul urmărește, de asemenea, să protejeze, să conserve și să consolideze capitalul natural al Uniunii, precum și să protejeze sănătatea și bunăstarea cetățenilor împotriva riscurilor legate de mediu și a impacturilor aferente. Această tranziție afectează în mod diferit lucrătorii din diferite sectoare. În același timp, respectiva tranziție presupune

⁽¹⁾ JO C 152, 6.4.2022, p. 175.⁽²⁾ JO C 301, 5.8.2022, p. 116.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 18 aprilie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 25 aprilie 2023.⁽⁴⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

aspecte legate de egalitatea de gen, precum și un impact deosebit asupra unor grupuri defavorizate și vulnerabile, cum ar fi persoanele în vârstă, persoanele cu dizabilități, membrii unei minorități rasiale sau etnice și persoanele și gospodăriile cu venituri medii inferioare și cu venituri reduse. De asemenea, tranziția implică provocări mai mari pentru anumite regiuni, în special pentru regiunile dezavantajate din punct de vedere structural și cele periferice, precum și pentru insule. Prin urmare, este necesar să se asigure că tranziția este justă și favorabilă incluziunii, precum și că nimeni nu este lăsat în urmă.

- (5) La 17 decembrie 2020, Uniunea a transmis CCONUSC contribuția sa stabilită la nivel național (CSN), în urma aprobării acesteia de către Consiliu. Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, astfel cum a fost modificată printre altele prin Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, este unul dintre instrumentele menționate, supus revizuirii în contextul obiectivului consolidat pentru 2030, în descrierea generală a obiectivului din anexa la respectiva transmitere. În concluziile sale din 24 octombrie 2022, Consiliul a declarat că este pregătit, cât mai curând posibil după încheierea negocierilor privind elementele esențiale ale pachetului „Pregătiți pentru 55”, să actualizeze, după caz, CSN ale Uniunii și ale statelor sale membre, în conformitate cu punctul 29 din Pactul climatic de la Glasgow, pentru a reflecta modul în care rezultatul final al elementelor esențiale ale pachetului „Pregătiți pentru 55” pune în aplicare obiectivul principal al Uniunii, astfel cum a fost convenit de Consiliul European în decembrie 2020. Întrucât sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), stabilit prin Directiva 2003/87/CE, reprezintă un element fundamental al politicii Uniunii în domeniul climei și constituie instrumentul esențial al acesteia pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor, modificarea Directivei 2003/87/CE, inclusiv în ceea ce privește domeniul său de aplicare, adoptată prin prezenta directivă, face parte dintre elementele esențiale ale pachetului „Pregătiți pentru 55”.
- (6) Necesitatea și valoarea realizării obiectivelor Pactului verde european au devenit și mai importante în contextul efectelor foarte grave ale pandemiei de COVID-19 asupra sănătății, a condițiilor de viață și de muncă și a bunăstării cetățenilor Uniunii. Respectivul efecte au demonstrat că societatea și economia noastră trebuie să își îmbunătățească reziliența la șocurile externe și să acționeze din timp pentru a preveni sau a atenua efectele șocurilor externe, într-un mod echitabil și care nu lasă pe nimeni în urmă, inclusiv pe cei supuși riscului de sărăcie energetică. Cetățenii europeni continuă să își exprime opiniile ferme cu privire la faptul că acest lucru se aplică în special schimbărilor climatice.
- (7) Uniunea s-a angajat să reducă până în 2030 emisiile nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii a Uniunii cu cel puțin 55 % comparativ cu nivelurile din 1990, în cadrul CSN actualizate transmise secretariatului CCONUSC la 17 decembrie 2020.
- (8) Prin adoptarea Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, Uniunea a consacrat în legislație obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până cel târziu în 2050 și obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor. Regulamentul respectiv stabilește, de asemenea, un obiectiv obligatoriu al Uniunii de reducere internă a emisiilor nete de gaze cu efect de seră (emisii după deducerea absorbțiilor) cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990 și prevede obligația Comisiei de a depune eforturi pentru a alinia toate viitoarele proiecte de măsuri sau propuneri legislative, inclusiv propunerile bugetare, la obiectivele regulamentului respectiv și, în cazul unei eventuale nealinieri, de a prezenta motivele acestei nealinieri în evaluarea impactului care însoțește propunerile respective.
- (9) Toate sectoarele economiei trebuie să contribuie la realizarea reducerilor emisiilor stabilite prin Regulamentul (UE) 2021/1119. Prin urmare, obiectivul ambițios al EU ETS ar trebui ajustat pentru a fi în conformitate cu angajamentul de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030, cu obiectivul de a realiza neutralitatea climatică până cel târziu în 2050 și cu obiectivul de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, după cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119.

⁽⁵⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea rentabilizării reducerii emisiilor de dioxid de carbon și a sporirii investițiilor în acest domeniu și a Deciziei (UE) 2015/1814 (JO L 76, 19.3.2018, p. 3).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (10) EU ETS ar trebui să stimuleze producția obținută cu ajutorul instalațiilor care reduc parțial sau elimină integral emisiile de gaze cu efect de seră. Prin urmare, descrierea anumitor categorii de activități enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE ar trebui să fie modificată pentru a asigura faptul că instalațiile care desfășoară o activitate enumerată în anexa respectivă și care respectă pragul de capacitate aferent activității respective, dar care nu emit gaze cu efect de seră, sunt incluse în domeniul de aplicare al EU ETS și că se asigură astfel tratamentul egal al instalațiilor din sectoarele în cauză. În plus, alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru producția unui produs ar trebui să țină seama, ca principii directoare, de potențialul de utilizare circulară al materialelor și de faptul că valoarea de referință ar trebui să fie independentă de materia primă sau de tipul de proces de producție, în cazul în care procesele de producție au același scop. În consecință, este necesar să se modifice definiția produselor și a proceselor și emisiilor vizate în legătură cu anumite valori de referință în vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile pentru instalațiile care utilizează tehnologiile noi care reduc parțial sau elimină complet emisiile de gaze cu efect de seră și instalațiile care utilizează tehnologiile existente. Fără a aduce atingere principiilor directoare respective, valorile de referință revizuite pentru perioada 2026-2030 ar trebui să continue să facă distincția între producția primară și cea secundară de oțel și aluminiu. De asemenea, este necesar să se decupleze actualizarea valorilor de referință pentru rafinării și hidrogen verde pentru a reflecta importanța tot mai mare a producției de hidrogen, inclusiv hidrogen verde, în afara sectorului rafinăriilor.
- (11) Ca urmare a modificării definițiilor produselor și a proceselor și emisiilor vizate în legătură cu anumite valori de referință, este necesar să se asigure că producătorii nu primesc o dublă compensație pentru aceleași emisii, atât prin alocarea de certificate cu titlu gratuit, cât și prin compensarea costurilor indirecte și, prin urmare, este necesar să se ajusteze în mod corespunzător măsurile financiare, pentru a compensa costurile indirecte transferate în prețul energiei electrice.
- (12) Directiva 96/61/CE a Consiliului ⁽⁸⁾ a fost abrogată prin Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾. Trimiterile la Directiva 96/61/CE de la articolul 2 din Directiva 2003/87/CE și din anexa IV la aceasta ar trebui actualizate în consecință. Având în vedere necesitatea unor reduceri urgente ale emisiilor la nivelul întregii economii, statele membre ar trebui să poată acționa pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră care intră în domeniul de aplicare al EU ETS și prin alte politici decât limitele de emisii adoptate în temeiul Directivei 2010/75/UE.
- (13) În comunicarea sa din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți – Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului», Comisia solicită orientarea Uniunii către reducerea la zero a poluării până în 2050, prin reducerea poluării aerului, a apelor dulci, a mărilor și a solului la niveluri care nu mai sunt preconizate a fi dăunătoare sănătății și ecosistemelor naturale. De asemenea, măsurile adoptate în temeiul Directivei 2010/75/UE, ca instrument principal de reglementare a emisiilor de poluanți în aer, în apă și în sol, vor permite și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. În conformitate cu articolul 8 din Directiva 2003/87/CE, statele membre ar trebui să asigure coordonarea dintre condițiile de acordare a autorizațiilor în temeiul Directivei 2003/87/CE și cele în temeiul Directivei 2010/75/UE.
- (14) Recunoscând că noile tehnologii inovatoare vor permite adesea reducerea atât a emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și a poluanților, este important să se asigure sinergii între măsurile de reducere atât a emisiilor de gaze cu efect de seră, cât și a poluanților, în special cu Directiva 2010/75/UE, și să se revizuiască eficacitatea acestora din această perspectivă.
- (15) Definiția producătorilor de energie electrică a fost utilizată pentru a determina cantitatea maximă de certificate cu titlu gratuit alocate pentru industrie în perioada 2013-2020, însă acest lucru a condus la tratamentul diferit al centralelor de cogenerare în comparație cu instalațiile industriale. Pentru a stimula utilizarea cogenerării de înaltă eficiență și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru toate instalațiile cărora li se alocă certificate cu titlu gratuit pentru producția de căldură și încălzirea centralizată, toate trimiterile la producătorii de energie electrică din Directiva 2003/87/CE ar trebui eliminate. În plus, Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei ⁽¹⁰⁾ prevede detaliile referitoare la eligibilitatea tuturor proceselor industriale pentru alocarea de certificate cu titlu gratuit. Prin urmare, dispozițiile privind captarea și stocarea dioxidului de carbon de la articolul 10a alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE au devenit caduce și ar trebui să fie eliminate.

⁽⁸⁾ Directiva 96/61/CE a Consiliului din 24 septembrie 1996 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (JO L 257, 10.10.1996, p. 26).

⁽⁹⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 59, 27.2.2019, p. 8).

- (16) Gazele cu efect de seră care nu sunt eliberate direct în atmosferă ar trebui să fie considerate emisii care intră sub incidența EU ETS și, pentru emisiile respective, ar trebui să se restituie certificate, cu excepția cazului în care acestea sunt stocate într-un sit de stocare în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾ sau sunt legate chimic în mod permanent într-un produs, astfel încât să nu intre în atmosferă în condiții normale de utilizare și să nu intre în atmosferă în timpul oricărei activități normale care are loc după sfârșitul duratei de viață a produsului. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate care să precizeze condițiile în care se consideră că gazele cu efect de seră sunt legate chimic în mod permanent într-un produs, astfel încât să nu intre în atmosferă în condiții normale de utilizare și să nu intre în atmosferă în timpul oricărei activități normale după sfârșitul duratei de viață a produsului, inclusiv în legătură cu obținerea unui certificat de absorbție a dioxidului de carbon, după caz, având în vedere evoluțiile în materie de reglementare în ceea ce privește certificarea absorbției dioxidului de carbon. Activitatea normală după sfârșitul duratei de viață a produsului ar trebui să fie interpretată în sens larg, ca incluzând toate activitățile care au loc după sfârșitul duratei de viață a produsului, inclusiv reutilizarea, refabricarea, reciclarea și eliminarea, precum incinerarea și depozitarea deșeurilor.
- (17) Activitatea de transport maritim internațional, care constă în călătorii între porturi aflate sub jurisdicția a două state membre diferite sau între un port aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port aflat în afara jurisdicției oricărui stat membru, este singura modalitate de transport care nu a fost inclusă în angajamentele anterioare ale Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Emisiile generate de combustibilul vândut în Uniune pentru călătoriile care își au punctul de plecare într-un stat membru și punctul de sosire într-un alt stat membru sau într-o țară terță au crescut cu aproximativ 36 % din 1990. Respectivă emisii reprezintă aproape 90 % din totalul emisiilor generate de navigație la nivelul Uniunii, întrucât emisiile generate de combustibilul vândut în Uniune pentru călătoriile care își au punctul de plecare și de sosire în același stat membru au fost reduse cu 26 % începând cu anul 1990. Într-un scenariu de statu-quo, se estimează că emisiile generate de activitățile de transport maritim internațional vor crește cu aproximativ 14 % între 2015 și 2030 și cu 34 % între 2015 și 2050. În cazul în care impactul activităților de transport maritim asupra schimbărilor climatice crește conform previziunilor, această creștere ar submina în mod semnificativ reducerile realizate de alte sectoare pentru combaterea schimbărilor climatice și, ca urmare, realizarea obiectivului de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030, a obiectivului Uniunii de realizare a neutralității climatice până cel târziu în 2050 și a obiectivului de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și a obiectivelor Acordului de la Paris.
- (18) În 2013, Comisia a adoptat o strategie pentru integrarea progresivă a emisiilor generate de transportul maritim în politica Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. Ca prim pas în cadrul acestei abordări, Uniunea a instituit un sistem de monitorizare, de raportare și de verificare a emisiilor generate de transportul maritim în cadrul Regulamentului (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾, urmând a se stabili obiectivele de reducere a emisiilor pentru transportul maritim și a se aplica o măsură bazată pe piață. În conformitate cu angajamentul colegiilor exprimat în Directiva (UE) 2018/410, acțiunea Organizației Maritime Internaționale (OMI) sau a Uniunii ar trebui să înceapă din 2023, inclusiv lucrările pregătitoare pentru adoptarea și punerea în aplicare a unei măsuri care să garanteze că sectorul contribuie în mod corespunzător la eforturile necesare pentru atingerea obiectivelor convenite în cadrul Acordului de la Paris și că toate părțile interesate acordă atenția cuvenită.
- (19) În conformitate cu Directiva (UE) 2018/410, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la progresele înregistrate în cadrul OMI în direcția unui obiectiv ambițios de reducere a emisiilor și a unor măsuri de sprijin pentru asigurarea contribuției corespunzătoare a transportului maritim la eforturile necesare pentru îndeplinirea obiectivelor convenite în cadrul Acordului de la Paris. Ar trebui încurajate eforturile de limitare a emisiilor maritime globale care se depun prin intermediul OMI, inclusiv punerea rapidă în aplicare a Strategiei inițiale a OMI privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de nave, adoptată în 2018, care se referă, de asemenea, la posibile măsuri bazate pe piață pentru a stimula reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim internațional. Cu toate acestea, deși recent au fost făcute progrese în cadrul OMI, acest lucru nu a fost suficient până acum pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris. Dat fiind faptul că transportul maritim are un caracter internațional, este important ca statele membre și Uniunea, conform competențelor care le revin, să coopereze cu țările terțe pentru a accelera eforturile diplomatice cu scopul de a intensifica măsurile globale și pentru a înregistra progrese în elaborarea unei măsuri globale bazate pe piață la nivelul OMI.

⁽¹¹⁾ Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 140, 5.6.2009, p. 114).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).

- (20) Emisiile de dioxid de carbon (CO₂) generate de transportul maritim reprezintă aproximativ 3-4 % din emisiile Uniunii. În Pactul verde european, Comisia și-a declarat intenția de a adopta măsuri suplimentare pentru a aborda emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim prin intermediul unui pachet de măsuri care să permită Uniunii să își atingă obiectivele de reducere a emisiilor. În acest context, Directiva 2003/87/CE ar trebui modificată pentru a include transportul maritim în EU ETS, în vederea asigurării contribuției echitabile a sectorului respectiv la obiectivele climatice mai ambițioase ale Uniunii, precum și la obiectivele Acordului de la Paris, care stabilește în articolul 4 alineatul (4) că țările dezvoltate ar trebui să continue să aibă un rol de lider prin asumarea obiectivelor de reducere a emisiilor în întreaga economie, în timp ce țările în curs de dezvoltare sunt încurajate să treacă, în timp, la reducerea emisiilor în întreaga economie sau la obiective de limitare a emisiilor. Deși emisiile generate de aviația internațională din afara Europei urmau să fie plafonate începând din ianuarie 2021 printr-o măsură globală bazată pe piață, încă nu este în vigoare o acțiune care să limiteze sau să stabilească un preț pentru emisiile generate de transportul maritim. Prin urmare, EU ETS ar trebui să vizeze o parte din emisiile generate de călătoriile dintre un port aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port aflat sub jurisdicția unei țări terțe, țara terță având posibilitatea de a decide cu privire la măsurile adecvate în ceea ce privește cealaltă parte a emisiilor.

Extinderea EU ETS pentru a include transportul maritim ar trebui, prin urmare, să includă jumătate din emisiile generate de călătoriile navelor care sosesc într-un port aflat sub jurisdicția unui stat membru dintr-un port aflat în afara jurisdicției unui stat membru, jumătate din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port aflat în afara jurisdicției unui stat membru, toate emisiile generate de călătoriile navelor care sosesc într-un port aflat sub jurisdicția unui stat membru dintr-un port aflat sub jurisdicția unui stat membru și toate emisiile produse într-un port aflat sub jurisdicția unui stat membru. Această abordare a fost apreciată ca fiind o modalitate practică de a rezolva problema responsabilităților și a capacităților comune, dar diferențiate, care a reprezentat o provocare de lungă durată în contextul CCONUSC. Includerea unei părți din emisiile generate de călătoriile în ambele sensuri efectuate între Uniune și țările terțe asigură eficacitatea EU ETS, în special prin creșterea impactului asupra mediului al măsurii în comparație cu un domeniu de aplicare geografic limitat la călătoriile în interiorul Uniunii, limitând în același timp riscul de escale în port în scopuri evazioniste și riscul de relocare a activităților de transbordare în afara Uniunii. Pentru a asigura includerea fără probleme a sectorului în EU ETS, restituirea certificatelor de către companiile de transport maritim ar trebui să crească treptat în ceea ce privește emisiile verificate raportate pentru anii 2024 și 2025.

Pentru a proteja integritatea de mediu a schemei, în care, în cursul anilor respectivi, se restituie mai puține certificate în raport cu emisiile verificate generate de transportul maritim, odată ce diferența dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită în fiecare an, ar trebui să se anuleze un volum de certificate care corespunde diferenței respective. Începând cu anul 2026, companiile de transport maritim ar trebui să restituie numărul de certificate care corespund tuturor emisiilor lor verificate. Deși impactul transportului maritim asupra climei este cauzat în principal de emisiile sale de CO₂, alte emisii decât cele de CO₂ reprezintă o parte semnificativă a emisiilor generate de nave. Conform celui de-al patrulea studiu OMI privind gazele cu efect de seră din 2020, emisiile de metan au crescut semnificativ în perioada 2012-2018. Emisiile de metan și de protoxid de azot vor crește probabil în timp, în special odată cu dezvoltarea navelor alimentate cu gaze naturale lichefiate sau cu alte surse de energie. Includerea emisiilor de metan și de protoxid de azot ar fi benefică pentru integritatea mediului și pentru stimularea bunelor practici. Emisiile respective ar trebui să fie incluse mai întâi în Regulamentul (UE) 2015/757 începând cu anul 2024 și în EU ETS începând cu anul 2026.

- (21) Extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/87/CE pentru a include transportul maritim va duce la modificări ale costurilor unui astfel de transport. Întreaga Uniune va fi afectată de respectiva extindere a domeniului de aplicare, deoarece mărfurile transportate pe cale maritimă către și dinspre porturi din Uniune își au originea sau destinația în diferitele state membre, inclusiv în statele membre fără ieșire la mare. Prin urmare, alocarea certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre ar trebui, în principiu, să nu se schimbe în urma includerii activităților de transport maritim și ar trebui să vizeze toate statele membre. Cu toate acestea, statele membre vor fi afectate într-o măsură diferită. În special, statele membre care se bazează în mare măsură pe transportul maritim vor fi cele mai expuse la efectul extinderii. Statele membre cu un sector maritim mare în comparație cu dimensiunea lor relativă vor fi mai afectate de extinderea EU ETS pentru a include transportul maritim. Prin urmare, este oportun să se ofere asistență suplimentară pe durată limitată statelor membre respective sub formă de certificate suplimentare, pentru a sprijini decarbonizarea activităților de transport maritim și pentru costurile administrative suportate. Asistența ar trebui introdusă treptat, în paralel cu introducerea obligațiilor de restituire și, ca atare, ar avea un efect sporit asupra statelor membre respective. În contextul revizuirii Directivei 2003/87/CE, Comisia ar trebui să analizeze relevanța acestei asistențe suplimentare în special din perspectiva evoluțiilor de la nivelul numărului companiilor de transport maritim aflate sub responsabilitatea diferitelor state membre.

- (22) EU ETS ar trebui să contribuie în mod semnificativ la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de activitățile de transport maritim și la creșterea eficienței în legătură cu activitățile respective. Utilizarea veniturilor din EU ETS în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE ar trebui să includă, printre altele, promovarea transportului ecologic și a transportului public în toate sectoarele.
- (23) Reînnoirea flotelor de nave clasificate ca nave din clasa de gheață și dezvoltarea tehnologiei inovatoare care reduce emisiile generate de astfel de nave vor necesita timp și sprijin financiar. În prezent, din cauza proiectării lor, care le permite să navigheze în condiții de gheață, navele clasificate ca nave din clasa de gheață consumă mai mult combustibil și produc mai multe emisii decât navele de dimensiuni similare proiectate să navigheze numai în ape deschise. Ca urmare, ar trebui introdusă în temeiul prezentei directive o metodă care să se aplice indiferent de pavilion și care să permită o reducere, până la 31 decembrie 2030, a certificatelor care urmează să fie restituite de către companiile de transport maritim pe baza clasei de gheață a navelor lor.
- (24) Insulele care nu au legături rutiere sau feroviare cu continentul sunt mai dependente de transportul maritim decât celelalte regiuni și depind de legăturile maritime pentru conectivitatea lor. Pentru a ajuta insulele cu o populație mică să rămână conectate în urma includerii activităților de transport maritim în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE, este oportun să se prevadă posibilitatea pentru un stat membru de a solicita o derogare temporară de la obligațiile de restituire prevăzute în directiva respectivă pentru anumite activități de transport maritim în cazul insulelor cu o populație mai mică de 200 000 de locuitori permanenți.
- (25) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita ca un contract de servicii publice transnațional sau o obligație de servicii publice transnațională între două state membre să fie exceptat(ă) temporar de la anumite obligații prevăzute în Directiva 2003/87/CE. Posibilitatea respectivă ar trebui limitată la conexiunile dintre un stat membru care nu are o frontieră terestră cu un alt stat membru și statul membru cel mai apropiat din punct de vedere geografic, cum ar fi conexiunea maritimă dintre Cipru și Grecia, care este absentă de peste două decenii. Respectiva derogare temporară ar contribui la necesitatea imperioasă de a furniza un serviciu de interes general și de a asigura conectivitatea, precum și coeziunea economică, socială și teritorială.
- (26) Având în vedere caracteristicile speciale și constrângerile permanente ale regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, astfel cum sunt recunoscute la articolul 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), precum și dependența lor puternică de transportul maritim, ar trebui să se acorde o atenție deosebită menținerii accesibilității unor astfel de regiuni și a conectivității eficiente a acestora prin intermediul transportului maritim. Prin urmare, ar trebui să se prevadă o derogare temporară de la anumite obligații prevăzute în Directiva 2003/87/CE pentru emisiile generate de activitățile de transport maritim dintre un port situat într-o regiune ultraperiferică a unui stat membru și un port situat în același stat membru, inclusiv porturi situate în aceeași regiune ultraperiferică respectivă și într-o altă regiune ultraperiferică a aceluiași stat membru.
- (27) Dispozițiile din Directiva 2003/87/CE referitoare la activitățile de transport maritim ar trebui să fie revizuite în mod constant având în vedere evoluțiile internaționale viitoare și eforturile întreprinse în vederea realizării obiectivelor Acordului de la Paris, inclusiv cea de-a doua evaluare la nivel global din 2028 și evaluările ulterioare la nivel global la fiecare cinci ani, cu scopul de a informa succesiv cu privire la CSN. Dispozițiile respective ar trebui, de asemenea, să fie revizuite și în cazul adoptării de către OMI a unei măsuri globale bazate pe piață pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim. În acest scop, Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului în termen de 18 luni de la adoptarea unei astfel de măsuri și înainte ca aceasta să devină operațională. În raportul respectiv, Comisia ar trebui să examineze măsura globală bazată pe piață în ceea ce privește nivelul său de ambiție din perspectiva obiectivelor Acordului de la Paris, integritatea sa generală de mediu, inclusiv în comparație cu dispozițiile Directivei 2003/87/CE referitoare la transportul maritim, precum și orice aspect legat de coerența EU ETS și a măsurii respective. În raportul său, Comisia ar trebui să țină seama în special de nivelul de participare la respectiva măsură globală bazată pe piață, de forța sa juridică obligatorie, de transparență, de sancțiunile în caz de neconformitate, de procesele de informare a publicului, de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor, de registre și de responsabilitate. După caz, raportul ar trebui să fie însoțit de o propunere legislativă de modificare a Directivei 2003/87/CE într-un mod care să fie în concordanță cu obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 și cu obiectivul neutralității climatice, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119, și cu scopul de a menține integritatea de mediu și eficacitatea acțiunilor Uniunii în domeniul climei, pentru a asigura coerența între punerea în aplicare a măsurii globale bazate pe piață și EU ETS, evitând în același timp dublarea oricărei sarcini semnificative, reamintind astfel competența Uniunii de a-și reglementa cota de emisii generate de călătoriile de transport maritim internațional, în conformitate cu obligațiile prevăzute în Acordul de la Paris.

- (28) Având în vedere creșterea costurilor transportului maritim pe care o implică extinderea domeniului de aplicare al Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de transport maritim, există un risc de eludare din cauza absenței unei măsuri globale bazată pe piață. Escalele evazioniste în porturi din afara Uniunii și relocarea activităților de transbordare în porturi din afara Uniunii nu numai că vor diminua beneficiile de mediu ale internalizării costului emisiilor generate de activitățile de transport maritim, ci pot conduce și la emisii suplimentare din cauza distanței suplimentare parcurse pentru a eluda cerințele Directivei 2003/87/CE. Prin urmare, este oportun să se excludă din definiția „portului de escală” anumite opriri în porturi din afara Uniunii. Respectiva excludere ar trebui să vizeze porturile din vecinătatea Uniunii, în care riscul de eludare este cel mai ridicat. O limită de 300 mile marine de un port aflat sub jurisdicția unui stat membru constituie un răspuns proporțional la comportamentul evaziv, echilibrând sarcina suplimentară și riscul de evaziune. În plus, din definiția „portului de escală” ar trebui să fie excluse numai opririle navelor container în anumite porturi din afara Uniunii, în care transbordarea containerelor reprezintă cea mai mare parte a traficului de containere. Pentru astfel de transporturi și în absența unor măsuri de atenuare, riscul de eludare constă, de asemenea, într-o posibilă mutare a nodului portuar către porturi din afara Uniunii, ceea ce agravează efectele eludării. Pentru a asigura proporționalitatea măsurii și faptul că are ca rezultat un tratament egal, ar trebui să se ia în considerare măsurile din țările terțe care au un efect echivalent cu cel al Directivei 2003/87/CE.
- (29) Comisia ar trebui să revizuiască funcționarea Directivei 2003/87/CE în ceea ce privește activitățile de transport maritim, din perspectiva experienței dobândite în urma aplicării acesteia, inclusiv sub aspectul depistării practicilor de eludare în scopul prevenirii unui astfel de comportament încă dintr-un stadiu timpuriu, urmând să propună apoi măsuri pentru a asigura eficacitatea directivei respective. Astfel de măsuri ar putea include obligații sporite de restituire a certificatelor pentru călătoriile în care riscul de evaziune este mai ridicat, cum ar fi spre și dinspre un port situat în vecinătatea Uniunii, într-o țară terță care nu a adoptat măsuri similare Directivei 2003/87/CE.
- (30) Emisiile generate de navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone reprezintă mai puțin de 15 % din emisiile generate de nave, ținând seama de domeniul de aplicare al prezentei directive, dar sunt emise de un număr mare de nave. Din motive practice de ordin administrativ, este prematur să se includă navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone în EU ETS chiar de la începutul includerii transportului maritim, însă includerea lor în viitor ar îmbunătăți eficacitatea EU ETS și ar putea reduce practicile de eludare care se folosesc de navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone. Prin urmare, cel târziu la 31 decembrie 2026, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport în care să examineze fezabilitatea și impactul economic, de mediu și social al includerii în Directiva 2003/87/CE a emisiilor generate de navele cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, inclusiv de la navele de aprovizionare în larg.
- (31) Persoana sau organizația responsabilă pentru respectarea EU ETS ar trebui să fie compania de transport maritim, definită ca proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, precum administratorul sau navsitorul navei nude, care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării. Această definiție se bazează pe definiția termenului „companie” de la articolul 3 litera (d) din Regulamentul (UE) 2015/757 și este în conformitate cu sistemul global de colectare a datelor instituit în 2016 de OMI.
- (32) Emisiile generate de o navă depind, printre altele, de măsurile de eficiență energetică luate de proprietarul navei, precum și de combustibil, de încărcătura transportată și de ruta și viteza navei, care pot fi controlate de o altă entitate decât proprietarul navei. Responsabilitățile privind achiziționarea de combustibil sau luarea deciziilor operaționale care afectează emisiile de gaze cu efect de seră ale navei pot fi asumate de o altă entitate decât compania de transport maritim, în temeiul unui acord contractual. La momentul negocierii contractului, în special aspectele din urmă nu ar fi cunoscute și, prin urmare, emisiile finale generate de o navă care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE ar fi incerte. Cu toate acestea, cu excepția cazului în care costurile carbonului ar fi transferate către entitatea care exploatează nava, stimulentele pentru punerea în aplicare a măsurilor operaționale privind eficiența consumului de combustibil ar fi limitate. În conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și pentru a încuraja adoptarea de măsuri de eficiență și utilizarea combustibililor ecologici, compania de transport maritim ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul, în temeiul dreptului intern, să solicite rambursarea costurilor care decurg din restituirea certificatelor de la entitatea care este direct responsabilă pentru deciziile care afectează emisiile de gaze cu efect de seră ale navei.

Deși un astfel de mecanism de rambursare ar putea face obiectul unui acord contractual, pentru a se reduce costurile administrative, statele membre nu ar trebui să fie obligate să asigure sau să verifice existența unor astfel de contracte, ci să prevadă în schimb în dreptul intern un drept la rambursare pentru compania de transport maritim, precum și accesul corespunzător la justiție, pentru a asigura respectarea acestui drept. Din aceleași motive, acest drept, inclusiv orice posibil conflict legat de rambursare între compania de transport maritim și entitatea care exploatează nava, nu ar trebui să afecteze obligațiile companiei de transport maritim față de autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim și nici măsurile de executare care ar putea fi necesare împotriva unei astfel de companii pentru a asigura respectarea deplină de către respectiva companie a Directivei 2003/87/CE. În același timp, întrucât scopul urmărit de dispoziția privind dreptul la rambursare are o strânsă legătură cu Uniunea, în special în ceea ce privește respectarea obligațiilor în temeiul prezentei directive de către o companie de transport maritim față de un anumit stat membru, este important ca dreptul respectiv să fie respectat în întreaga Uniune, în toate relațiile contractuale care permit unei entități, alta decât proprietarul navei, să stabilească încărcătura transportată sau ruta și viteza navei, într-un mod care să protejeze concurența nedeenaturată pe piața internă, care poate include dispoziții care să împiedice părțile la astfel de acorduri contractuale să eludeze dreptul la rambursare prin includerea unei clauze de alegere a legii aplicabile.

- (33) Pentru a reduce sarcina administrativă a companiilor de transport maritim, un stat membru ar trebui să fie responsabil pentru fiecare companie de transport maritim. Comisia ar trebui să publice o listă inițială a companiilor de transport maritim care au desfășurat o activitate de transport maritim ce intră în domeniul de aplicare al EU ETS, care să precizeze autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim. Lista ar trebui actualizată regulat și cel puțin la fiecare doi ani pentru a reatribui companiile de transport maritim unei alte astfel de autorități de administrare, după caz. În cazul companiilor de transport maritim înregistrate într-un stat membru, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim ar trebui să fie statul membru respectiv. În cazul companiilor de transport maritim înregistrate într-o țară terță, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim ar trebui să fie statul membru în care compania respectivă de transport maritim a avut cel mai mare număr estimat de escale în port în cadrul călătoriilor care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE în cei patru ani precedenți de monitorizare. În cazul companiilor de transport maritim care sunt înregistrate într-o țară terță și care nu au efectuat nicio călătorie care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE în cei patru ani precedenți de monitorizare, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim ar trebui să fie statul membru în care o navă a companiei respective de transport maritim și-a început sau și-a încheiat prima călătorie care se încadrează în domeniul de aplicare al directivei respective. Comisia ar trebui să publice și să actualizeze, după caz, la fiecare doi ani o listă a companiilor de transport maritim care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE, care să precizeze autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim. Pentru a asigura tratamentul egal al companiilor de transport maritim, statele membre ar trebui să respecte norme armonizate de administrare a companiilor de transport maritim pentru care sunt responsabile, în conformitate cu normele detaliate care urmează să fie stabilite de Comisie.
- (34) Statele membre ar trebui să se asigure că respectivele companii de transport maritim pe care le administrează respectă cerințele Directivei 2003/87/CE. În cazul în care o companie de transport maritim nu respectă cerințele directivei menționate și autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim nu a reușit, prin alte măsuri de punere în executare, să asigure respectarea acestora, statele membre ar trebui să acționeze solidar. Ca măsură de ultimă instanță, statele membre, cu excepția statului membru al cărui pavilion îl arborează nava, ar trebui să poată refuza intrarea navelor aflate sub responsabilitatea companiei de transport maritim în cauză iar statul membru al cărui pavilion îl arborează nava ar trebui să poată reține nava respectivă.
- (35) Companiile de transport maritim ar trebui să monitorizeze și să raporteze date agregate privind emisiile generate de activitățile de transport maritim la nivel de companie, în conformitate cu normele prevăzute în Regulamentul (UE) 2015/757. Rapoartele referitoare la datele agregate privind emisiile la nivel de companie ar trebui să fie verificate în conformitate cu normele prevăzute în regulamentul respectiv. Atunci când efectuează verificarea la nivel de companie, verificatorul nu ar trebui să verifice rapoartele privind emisiile la nivel de navă sau rapoartele la nivel de navă care urmează să fie transmise în cazul în care are loc o schimbare de companie, întrucât rapoartele respective la nivel de navă au fost deja verificate.
- (36) Pe baza experienței acumulate în urma unor sarcini similare legate de protecția mediului, Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă (EMSA) sau o altă organizație relevantă ar trebui, după caz și în conformitate cu mandatul său, să asiste Comisia și autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim în ceea ce privește punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE. Datorită experienței sale în ceea ce privește punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/757 și a instrumentelor sale informatice, EMSA ar trebui să asiste autoritățile de administrare a unei companii de transport maritim, în special în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de activitățile de transport maritim care intră sub incidența Directivei 2003/87/CE,

prin facilitarea schimbului de informații sau prin elaborarea de orientări și criterii. Comisia, asistată de EMSA, ar trebui să depună toate diligențele pentru a concepe instrumente de monitorizare adecvate și pentru a elabora orientări care să faciliteze și să coordoneze activitățile de verificare și de asigurare a respectării legislației legate de aplicarea Directivei 2003/87/CE transportului maritim. În măsura posibilului, astfel de instrumente ar trebui să fie puse la dispoziția statelor membre și a verificatorilor pentru a se asigura o bună punere în aplicare a dispozițiilor de drept intern de transpunere a Directivei 2003/87/CE.

- (37) În paralel cu adoptarea prezentei directive, Regulamentul (UE) 2015/757 este modificat pentru a prevedea norme de monitorizare, raportare și verificare care sunt necesare în vederea extinderii EU ETS pentru a include activitățile de transport maritim și pentru a prevedea monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor suplimentare de gaze cu efect de seră și ale emisiilor generate de alte tipuri de nave.
- (38) Prin Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾ a fost modificat articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE pentru a permite tuturor operatorilor să utilizeze toate certificatele emise. Cerința ca autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră să conțină o obligație de restituire a certificatelor, în temeiul articolului 6 alineatul (2) litera (e) din directiva respectivă, ar trebui aliniată în consecință.
- (39) Atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor pentru 2030 va necesita o reducere cu 62 % a emisiilor din sectoarele vizate de EU ETS comparativ cu 2005. Este necesar să se reducă cantitatea de certificate din EU ETS la nivelul Uniunii pentru a crea semnalul necesar pe termen lung privind prețul carbonului și a stimula gradul de decarbonizare. Cantitatea totală de certificate ar trebui să fie redusă în 2024 și 2026 pentru a o alinia mai bine la emisiile reale. În plus, factorul linear de reducere ar trebui majorat în 2024 și 2028, ținând seama și de includerea emisiilor generate de transportul maritim. Traectoria mai abruptă a plafonului care rezultă din respectivele modificări va conduce la niveluri semnificativ mai mari de reduceri cumulate ale emisiilor până în 2030 decât ar fi fost înregistrat în temeiul Directivei (UE) 2018/410. Cifrele referitoare la includerea transportului maritim ar trebui să fie derivate din emisiile generate de activitățile de transport maritim care sunt menționate la articolul 3ga din Directiva 2003/87/CE și raportate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 pentru 2018 și 2019 în Uniune și în statele Spațiului Economic European și Asociației Europene a Liberului Schimb, ajustate, începând cu anul 2021 până în 2024, cu factorul linear de reducere pentru anul 2024. Factorul linear de reducere ar trebui să fie aplicat în 2024 la creșterea cantității de certificate la nivelul Uniunii în anul respectiv.
- (40) Atingerea obiectivului mai ambițios în materie de climă, va necesita alocarea, pentru tranziția climatică, a unor resurse publice și private substanțiale în Uniune, precum și în statele membre. Pentru a completa și a consolida cheltuielile substanțiale legate de climă din bugetul Uniunii, toate veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii care nu sunt atribuite bugetului Uniunii sub formă de resurse proprii sau echivalentul valorii financiare a unor astfel de venituri obținute în urma licitării certificatelor de emisii ar trebui utilizate în scopuri legate de climă, cu excepția veniturilor folosite pentru compensarea costurilor indirecte ale carbonului. Lista scopurilor legate de climă prevăzute la articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE ar trebui extinsă pentru a include scopuri suplimentare cu un impact pozitiv asupra mediului. Aceasta ar trebui să includă utilizarea sprijinului financiar pentru a aborda aspectele de ordin social la nivelul gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii prin reducerea impozitării cu efect de distorsionare și reduceri specifice ale impozitelor și ale taxelor pentru energia electrică din surse regenerabile. Statele membre ar trebui să raporteze anual cu privire la utilizarea veniturilor provenite din licitarea certificatelor, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾, precizând, după caz și în măsura în care este necesar, veniturile utilizate și acțiunile care sunt întreprinse pentru punerea în aplicare a planurilor lor naționale integrate privind energia și clima și a planurilor lor teritoriale pentru o tranziție justă.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea menținerii actualelor limitări ale domeniului de aplicare pentru activitățile de aviație și în vederea pregătirii punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață începând din 2021 (JO L 350, 29.12.2017, p. 7).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

- (41) Veniturile statelor membre provenite din licitarea certificatelor vor crește ca urmare a includerii transportului maritim în EU ETS. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să crească gradul de utilizare a veniturilor din EU ETS în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE pentru a contribui la protejarea, refacerea și o mai bună gestionare a ecosistemelor marine, în special a zonelor marine protejate.
- (42) Sunt necesare resurse financiare semnificative pentru a pune în aplicare obiectivele Acordului de la Paris în țările în curs de dezvoltare, iar Pactul climatic de la Glasgow îndeamnă țările părți dezvoltate să își intensifice de urgență și în mod semnificativ finanțarea combaterii schimbărilor climatice. În concluziile sale privind pregătirile pentru cea de a 27-a Conferință a părților la CCONUSC (COP 27), Consiliul reamintește faptul că Uniunea și statele sale membre sunt cel mai mare contribuitor la finanțarea publică internațională a combaterii schimbărilor climatice și că și-au majorat de peste două ori contribuția la finanțarea combaterii schimbărilor climatice pentru a sprijini țările în curs de dezvoltare începând cu anul 2013. În concluziile respective, Consiliul reînnoiește, de asemenea, angajamentul ferm asumat de Uniune și de statele sale membre de a continua să își intensifice finanțarea combaterii schimbărilor climatice la nivel internațional în vederea realizării obiectivului țărilor dezvoltate de a mobiliza cel puțin 100 de miliarde USD pe an cât mai curând posibil și până în 2025, dintr-o gamă largă de surse și se așteaptă ca obiectivul să fie îndeplinit în 2023.
- (43) Pentru a aborda efectele legate de distribuție și cele sociale ale tranziției în statele membre cu venituri mici, ar trebui să se utilizeze un procent suplimentar de 2,5 % din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii din 2024 până în 2030, pentru a finanța tranziția energetică a statelor membre cu un produs intern brut (PIB) pe cap de locuitor mai mic de 75 % din media Uniunii între anii 2016-2018, prin intermediul Fondului pentru modernizare prevăzut la articolul 10d din Directiva 2003/87/CE.
- (44) Statele membre beneficiare ar trebui să poată utiliza resursele alocate Fondului pentru modernizare pentru a finanța investiții care implică regiunile limitrofe de frontieră ale Uniunii, atunci când acest lucru este relevant pentru tranziția energetică a statelor membre beneficiare.
- (45) De asemenea, ar trebui să se ofere stimulente suplimentare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră prin utilizarea unor tehnici eficiente din punctul de vedere al costurilor. În acest scop, alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru instalațiile staționare începând cu anul 2026 ar trebui să fie condiționată de investiții în tehnici de creștere a eficienței energetice și de reducere a emisiilor, în special pentru consumatorii mari de energie. Comisia ar trebui să se asigure că aplicarea condiționalității respective nu pune în pericol condițiile de concurență echitabile, integritatea de mediu sau egalitatea de tratament a instalațiilor din întreaga Uniune. Prin urmare, fără a aduce atingere normelor aplicabile în temeiul Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁵⁾, Comisia ar trebui să adopte acte delegate de completare a prezentei directive pentru a aborda orice problemă identificată, în special cu privire la principiile menționate mai sus, și să prevadă norme simple din punct de vedere administrativ pentru aplicarea condiționalității. Normele respective ar trebui să facă parte din normele generale privind alocarea de certificate cu titlu gratuit, utilizând procedura stabilită pentru măsurile naționale de punere în aplicare, și să prevadă termene și criterii pentru recunoașterea măsurilor de eficiență energetică implementate, precum și pentru măsuri alternative de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. În plus, stimulentele pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui consolidate în continuare pentru instalațiile cu intensitate ridicată ale emisiilor de gaze cu efect de seră. În acest scop, începând cu anul 2026, alocarea de certificate de emisii cu titlu gratuit pentru cele 20 % instalații staționare cu cele mai mari intensități ale emisiilor în cadrul valorilor de referință pentru un anumit produs ar trebui, de asemenea, să fie condiționată de elaborarea și punerea în aplicare a unor planuri privind neutralitatea climatică.
- (46) Mecanismul de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM), instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁶⁾, este menit să înlocuiască mecanismele stabilite în temeiul Directivei 2003/87/CE pentru a preveni riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. În măsura în care sectoarele și subsectoarele fac obiectul măsurii respective, acestea nu ar trebui să beneficieze de alocarea de certificate cu titlu gratuit. Cu toate acestea, este necesară o eliminare treptată a certificatelor cu titlu gratuit pentru a permite producătorilor, importatorilor și comercianților să se adapteze la noul regim. Reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit ar trebui pusă în aplicare prin utilizarea unui factor de reducere a alocării de certificate cu titlu gratuit în sectoarele vizate de CBAM, în timp ce CBAM este introdus treptat. Factorul CBAM ar trebui să fie egal cu 100 % pentru perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a regulamentului respectiv și sfârșitul anului 2025 și, sub rezerva aplicării dispozițiilor de la articolul 36 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv, ar trebui să fie egal cu 97,5 % în 2026, 95 % în 2027, 90 % în 2028, 77,5 % în 2029, 51,5 % în 2030, 39 % în 2031, 26,5 % în 2032 și 14 % în 2033. Începând cu anul 2034, nu ar trebui să se aplice niciun factor CBAM.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (a se vedea pagina 52 din prezentul Jurnal Oficial).

Actele delegate relevante privind alocarea de certificate cu titlu gratuit ar trebui adaptate în consecință pentru sectoarele și subsectoarele vizate de CBAM. Certificatele alocate cu titlu gratuit care nu mai sunt puse la dispoziția sectoarelor vizate de CBAM pe baza acestui calcul (cererea CBAM) sunt adăugate la Fondul pentru inovare, astfel încât să sprijine inovarea în domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, al captării și utilizării dioxidului de carbon (CUC), al captării, transportului și stocării geologice a carbonului (CSC), al energiei din surse regenerabile și al stocării energiei, într-un mod care să contribuie la atenuarea schimbărilor climatice. În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită proiectelor din sectoarele CBAM. Pentru a respecta proporția de certificate alocate cu titlu gratuit disponibile pentru sectoarele care nu sunt vizate de CBAM, valoarea finală care urmează să fie dedusă din alocarea de certificate de emisii cu titlu gratuit și care urmează să fie pusă la dispoziția Fondului pentru inovare ar trebui calculată pe baza proporției pe care o reprezintă cererea CBAM în raport cu alocarea de certificate cu titlu gratuit necesare pentru toate sectoarele care beneficiază de alocare de certificate cu titlu gratuit.

- (47) Pentru a atenua riscurile potențiale de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în legătură cu mărfurile vizate de CBAM și care sunt produse în Uniune pentru export către țări terțe care nu aplică EU ETS sau un mecanism similar de stabilire a prețului carbonului, ar trebui efectuată o evaluare înainte de sfârșitul perioadei de tranziție în temeiul Regulamentului (UE) 2023/956. Dacă evaluarea respectivă concluzionează că există un astfel de risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, Comisia ar trebui, după caz, să prezinte o propunere legislativă compatibilă cu normele Organizației Mondiale a Comerțului pentru a aborda riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. În plus, statelor membre ar trebui să li se permită să utilizeze veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii pentru a aborda orice risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de CBAM și în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat. În cazul în care, certificatele care provin din reducerea alocării cu titlu gratuit în urma aplicării normelor de condiționalitate nu sunt utilizate pe deplin pentru a scuti instalațiile cu cea mai scăzută intensitate a emisiilor de gaze cu efect de seră de la aplicarea factorului de corecție intersectorial, 50 % din aceste certificate reziduale ar trebui adăugate la Fondul pentru inovare. Restul de 50 % ar trebui să fie scoase la licitație în numele statelor membre și acestea ar trebui să utilizeze veniturile obținute pentru a reduce orice risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de CBAM.
- (48) Pentru a reflecta mai bine progresul tehnologic, asigurând în același timp stimulente pentru reducerea emisiilor și recompensarea corespunzătoare a inovării, ajustarea minimă a valorilor de referință ar trebui să crească de la 0,2 % la 0,3 % pe an, iar ajustarea maximă ar trebui majorată de la 1,6 % la 2,5 % pe an. Astfel, pentru perioada 2026-2030, ajustarea valorilor de referință ar trebui să se încadreze într-un interval cuprins între 6 % și 50 % față de valoarea aplicabilă în perioada 2013-2020. Pentru a oferi previzibilitate instalațiilor, Comisia ar trebui să adopte actele de punere în aplicare în scopul stabilirii valorilor de referință revizuite pentru alocarea de certificate cu titlu gratuit cât mai curând posibil și înainte de începerea perioadei 2026-2030.
- (49) Pentru a stimula noi tehnologii revoluționare în industria siderurgică și pentru a evita o reducere semnificativ disproporționată a valorii de referință și având în vedere situația specială a industriei siderurgice, cum ar fi intensitatea ridicată a emisiilor și structura pieței internaționale și a Uniunii, este necesar să se excludă din calculul valorii de referință pentru metalul lichid pentru perioada 2026-2030 instalațiile care au fost operaționale în perioada de referință 2021-2022 și care altfel ar fi incluse în calculul respectiv ca urmare a revizuirii definiției valorii de referință pentru metalul lichid.
- (50) Pentru a recompensa cele mai performante instalații și inovarea, instalațiile ale căror niveluri de emisii de gaze cu efect de seră se situează sub media celor mai eficiente 10 % instalații în cadrul unei anumite valori de referință ar trebui excluse de la aplicarea factorului de corecție intersectorial. Certificatele care nu sunt alocate din cauza unei reduceri a alocării de certificate cu titlu gratuit în urma aplicării normelor de condiționalitate ar trebui utilizate pentru a acoperi deficitul de reducere a alocării de certificate cu titlu gratuit care rezultă din excluderea celor mai performante instalații de la aplicarea factorului de corecție intersectorial.
- (51) Pentru a accelera decarbonizarea economiei, consolidând în același timp competitivitatea industrială a Uniunii, ar trebui să se pună la dispoziția Fondului pentru inovare o cantitate suplimentară de 20 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit și o cantitate suplimentară de 5 milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel scoasă la licitație. Atunci când revizuieste calendarul și succesiunea licitării certificatelor aferente Fondului pentru inovare stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei⁽¹⁷⁾, având în vedere modificările introduse prin prezenta directivă, Comisia ar trebui să ia în considerare punerea la dispoziție a unor cantități mai mari de resurse în primii ani de punere în aplicare a Directiva 2003/87/CE revizuite pentru a stimula decarbonizarea sectoarelor relevante.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

- (52) O abordare cuprinzătoare a inovării este esențială pentru realizarea obiectivelor Regulamentului (UE) 2021/1119. La nivelul Uniunii, eforturile necesare în materie de cercetare și inovare sunt sprijinite, printre altele, prin programul Orizont Europa, care include fonduri semnificative și noi instrumente pentru sectoarele care intră sub incidența EU ETS. Prin urmare, Comisia ar trebui să urmărească realizarea de sinergii cu Orizont Europa și, după caz, cu alte programe de finanțare ale Uniunii.
- (53) Fondul pentru inovare ar trebui să sprijine tehnicile, procesele și tehnologiile inovatoare, inclusiv extinderea unor astfel de tehnici, procese și tehnologii, în vederea implementării lor pe scară largă în întreaga Uniune. Inovarea revoluționară ar trebui să aibă prioritate în selectarea proiectelor sprijinite prin granturi.
- (54) Domeniul de aplicare al Fondului pentru inovare menționat la articolul 10a alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE ar trebui extins pentru a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor și al proceselor cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu zero emisii de dioxid de carbon care vizează consumul de combustibili în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, inclusiv formele de transport colectiv, cum ar fi transportul public și serviciile de transport cu autocarul. În plus, Fondul pentru inovare ar trebui să servească la sprijinirea investițiilor în decarbonizarea transportului maritim, inclusiv a investițiilor în eficiența energetică a navelor, porturilor și transportului maritim pe distanțe scurte, în electrificarea sectorului, în combustibili alternativi durabili, cum ar fi hidrogenul și amoniacul produse din surse regenerabile, în tehnologiile de propulsie cu zero emisii, cum ar fi tehnologiile eoliene, și în inovațiile legate de navele clasificate ca nave din clasa de gheață. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită proiectelor inovatoare care contribuie la decarbonizarea sectorului maritim și la reducerea tuturor efectelor acestuia asupra climei, inclusiv a emisiilor de negru de fum. În acest sens, Comisia ar trebui să prevadă domenii specifice în cererile de propuneri din cadrul Fondului pentru inovare. Cererile de propuneri respective ar trebui să țină seama de aspectele legate de protecția biodiversității, de zgomot și de poluarea apei. În ceea ce privește transportul maritim, ar trebui să fie eligibile proiectele cu o valoare adăugată clară pentru Uniune.
- (55) În temeiul articolului 9 din Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei ⁽¹⁸⁾, în cazul în care operatorii de aeronave nu mai operează zboruri care intră sub incidența EU ETS, conturile lor sunt setate la „statusul” „exclus” și nu se mai pot iniția acțiuni din acestea. Pentru a menține integritatea de mediu a EU ETS, certificatele care nu sunt emise operatorilor de aeronave din cauza încetării activității lor ar trebui utilizate pentru a acoperi orice deficit aferent obligației de restituire a certificatelor de către operatorii respectivi, iar orice certificate rămase ar trebui utilizate pentru a accelera acțiunile de combatere a schimbărilor climatice prin plasarea lor în Fondul pentru inovare.
- (56) Oferirea de asistență tehnică de către Comisie, orientată preponderent către statele membre care au depus foarte puține proiecte până în prezent sau care nu au depus deloc proiecte, ar contribui la înregistrarea, în toate statele membre, a unui număr mare de cereri de finanțare pentru proiecte din Fondul pentru inovare. Asistența respectivă ar trebui, printre altele, să sprijine activitățile care vizează îmbunătățirea calității propunerilor de proiecte situate în statele membre care au depus foarte puține proiecte până în prezent sau care nu au depus deloc proiecte, de exemplu prin schimbul de informații, de experiență dobândită și de bune practici, și stimularea activităților punctelor naționale de contact. Alte măsuri care ar servi aceluiași scop includ măsuri de creștere a gradului de informare cu privire la opțiunile de finanțare și de creștere a capacității statelor membre respective de a identifica și sprijini potențialii solicitanți de proiecte. De asemenea, ar trebui promovate parteneriatele de proiecte între statele membre și stabilirea de contacte între potențialii solicitanți, în special pentru proiectele la scară largă.
- (57) Pentru a îmbunătăți rolul statelor membre în governanța Fondului pentru inovare și pentru a spori transparența, Comisia ar trebui să raporteze Comitetului privind schimbările climatice cu privire la implementarea Fondului pentru inovare, furnizând o analiză a impactului preconizat al proiectelor atribuite, pe sectoare și pe state membre. Comisia ar trebui, de asemenea, să prezinte raportul Parlamentului European și Consiliului și să îl facă public. Sub rezerva acordului solicitanților, după închiderea cererii de propuneri, Comisia ar trebui să informeze statele membre cu privire la cererile de finanțare pentru proiecte de pe teritoriile lor și ar trebui să le furnizeze acestora informații detaliate cu privire la cererile în cauză, pentru a facilita coordonarea de către statele membre a sprijinului acordat proiectelor. În plus, Comisia ar trebui să informeze statele membre cu privire la lista proiectelor preselectate, înainte de acordarea sprijinului. Statele membre ar trebui să se asigure că dispozițiile de drept intern de transpunere nu împiedică inovațiile și sunt neutre din punct de vedere tehnologic, în timp ce Comisia ar trebui să ofere asistență

⁽¹⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/1122 al Comisiei din 12 martie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea registrului Uniunii (JO L 177, 2.7.2019, p. 3).

tehnică, în special statelor membre cu o participare efectivă redusă, pentru a îmbunătăți participarea geografică efectivă la Fondul pentru inovare și pentru a îmbunătăți calitatea generală a proiectelor prezentate. Comisia ar trebui, de asemenea, să asigure o monitorizare și o raportare cuprinzătoare, inclusiv informații privind progresele înregistrate în direcția unei acoperiri geografice eficiente și bazate pe calitate în întreaga Uniune, precum și acțiuni subsecvente adecvate.

- (58) Pentru a se alinia la caracterul cuprinzător al Pactului verde european, procesul de selecție a proiectelor sprijinite prin granturi ar trebui să acorde prioritate proiectelor care abordează impacturi multiple asupra mediului. Pentru a sprijini replicarea și pătrunderea mai rapidă pe piață a tehnologiilor sau soluțiilor care sunt sprijinite, ar trebui să existe un schimb de cunoștințe între proiectele finanțate prin Fondul de inovare și alte proiecte relevante, precum și cu cercetătorii din Uniune care au un interes legitim.
- (59) Contractele pentru diferență (CfD), contractele de carbon pentru diferență (CCfD) și contractele cu primă fixă reprezintă elemente importante pentru declanșarea reducerii emisiilor în industrie prin extinderea aplicării noilor tehnologii, oferind posibilitatea de a garanta investitorilor în tehnologii inovatoare prietenoase cu clima un preț care să recompenseze reducerile emisiilor de CO₂ peste cele induse de nivelul predominant al prețului carbonului din cadrul EU ETS. Gama de măsuri pe care Fondul pentru inovare le poate sprijini ar trebui extinsă pentru a oferi sprijin proiectelor prin licitații competitive, care să ducă la acordarea de CfD, CCfD sau contracte cu primă fixă. Licitarea concurențială ar constitui un mecanism important pentru sprijinirea dezvoltării tehnologiilor de decarbonizare și de optimizare a utilizării resurselor disponibile. De asemenea, aceasta ar oferi investitorilor certitudine în tehnologiile respective. În vederea reducerii la minimum a oricărei obligații contingente pentru bugetul Uniunii, ar trebui să se asigure atenuarea riscurilor la conceperea CfD și a CCfD și ar trebui să se asigure o acoperire adecvată printr-un angajament bugetar, cel puțin pentru primele două runde ale CfD și CCfD, cu credite rezultate din veniturile obținute din licitarea certificatelor alocate în temeiul articolului 10a alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE.

Nu există astfel de riscuri pentru contractele cu primă fixă, deoarece angajamentul legal va fi acoperit printr-un angajament bugetar corespunzător. În plus, Comisia ar trebui să efectueze, după încheierea primelor două runde de CfD și CCfD și, ulterior, de fiecare dată când este necesar, o evaluare calitativă și cantitativă a riscurilor financiare care decurg din punerea lor în aplicare. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a stabili, pe baza rezultatelor evaluării respective, mai degrabă o rată de provizionare adecvată decât o acoperire integrală pentru runde ulterioare de CfD sau CCfD. O astfel de abordare ar trebui să țină seama de orice elemente care ar putea reduce riscurile financiare pentru bugetul Uniunii, în plus față de certificatele disponibile în Fondul pentru inovare, cum ar fi posibila partajare a răspunderii cu statele membre, în mod voluntar, sau un posibil mecanism de reasigurare din partea sectorului privat. Prin urmare, este necesar să se stabilească derogări de la anumite părți din titlul X din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁹⁾. Rata de provizionare pentru primele două runde de CfD și de CCfD ar trebui să fie de 100 %.

Cu toate acestea, prin derogare de la articolul 210 alineatul (1), de la articolul 211 alineatele (1) și (2) și de la articolul 218 alineatul (1) din regulamentul respectiv, prezenta directivă ar trebui să stabilească pentru rundele ulterioare de CfD și de CCfD, o rată minimă de provizionare de 50 %, precum și o cotă maximă a veniturilor din Fondul pentru inovare care urmează să fie utilizate pentru provizionare de 30 %, iar Comisia ar trebui să poată specifica rata de provizionare necesară pe baza experienței dobândite în urma primelor două cereri de propuneri și quantumul veniturilor care urmează să fie utilizate pentru provizionare. Prin urmare, datoria financiară totală suportată de bugetul Uniunii nu ar trebui să depășească 60 % din veniturile obținute din licitații pentru Fondul pentru inovare. În plus, întrucât provizionarea va proveni, în general, din Fondul pentru inovare, ar trebui să se facă derogări de la normele prevăzute la articolele 212, 213 și 214 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 referitoare la fondul comun de provizionare instituit prin articolul 212 din regulamentul respectiv. Caracterul nou al CfD-urilor și al CCfD-urilor ar putea necesita, de asemenea, derogări de la articolul 209 alineatul (2) literele (d) și (h) din regulamentul respectiv, având în vedere că acestea nu se bazează pe efectul de levier/pe multiplicatori și nici nu depind în întregime de o evaluare ex ante, de la articolul 219 alineatul (3), din cauza legăturii cu articolul 209 alineatul (2) litera (d) și de la articolul 219 alineatul (6), întrucât partenerii de implementare nu vor avea expuneri la credite sau la titluri de capital în cadrul unei garanții. Utilizarea oricărei derogări de la Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar. Comisia ar trebui să fie împuternicită să modifice cota maximă a veniturilor din Fondul pentru inovare care urmează să fie utilizată pentru provizionare cu cel mult 20 puncte procentuale peste nivelul prevăzut în prezenta directivă.

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (60) Fondul pentru inovare face obiectul regimului general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii instituit prin Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾.
- (61) În cazul în care activitatea unei instalații este suspendată temporar, alocarea de certificate cu titlu gratuit se ajustează la nivelurile de activitate care sunt raportate în mod obligatoriu anual. În plus, autoritățile competente pot suspenda emiterea de certificate de emisii pentru instalațiile care și-au suspendat activitatea, atât timp cât nu există nicio dovadă că își vor relua activitatea. Prin urmare, operatorii nu ar trebui să mai fie obligați să demonstreze autorității competente că instalația lor își va relua producția într-un interval de timp specificat și rezonabil în cazul unei suspendări temporare a activităților.
- (62) Corecțiile alocării de certificate cu titlu gratuit acordate instalațiilor staționare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE pot impune necesitatea acordării de certificate cu titlu gratuit suplimentare sau a transferului certificatelor excedentare. Certificatele rezervate pentru instalațiile nou-intrate în temeiul articolului 10a alineatul (7) din Directiva 2003/87/CE ar trebui utilizate în acest scop.
- (63) Începând cu anul 2013, producătorii de energie electrică au fost obligați să achiziționeze toate certificatele de care au nevoie pentru a produce energie electrică. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 10c din Directiva 2003/87/CE, unele state membre au opțiunea să prevadă alocarea tranzitorie de certificate cu titlu gratuit pentru modernizarea sectorului energetic pentru perioada 2021-2030. Trei state membre au ales să utilizeze opțiunea respectivă. Având în vedere necesitatea unei decarbonizări rapide, în special în sectorul energetic, statele membre în cauză ar trebui să poată pune la dispoziție această alocare tranzitorie de certificate cu titlu gratuit numai pentru investițiile realizate până la 31 decembrie 2024. Acestea ar trebui să poată adăuga orice certificate rămase pentru perioada 2021-2030 care nu sunt utilizate pentru astfel de investiții, în proporția pe care o determină, la cantitatea totală de certificate pe care statul membru în cauză le primește pentru licitare sau să le utilizeze pentru a sprijini investițiile în cadrul Fondului pentru modernizare. Cu excepția termenului-limită pentru notificarea acestuia, certificatele transferate către Fondul pentru modernizare ar trebui să facă obiectul aceluiași norme privind investițiile care sunt aplicabile certificatelor deja transferate în temeiul articolului 10d alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Pentru a asigura predictibilitate și transparență în ceea ce privește volumul de certificate disponibile fie în vederea scoaterii la licitație, fie pentru alocarea tranzitorie de certificate cu titlu gratuit, precum și în ceea ce privește activele gestionate prin fondul pentru modernizare, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la cantitatea de certificate rămasă care urmează să fie utilizată în fiecare dintre scopurile respective, până la 15 mai 2024.
- (64) Domeniul de aplicare al Fondului pentru modernizare ar trebui să fie aliniat la cele mai recente obiective climatice ale Uniunii, impunându-se ca investițiile să fie corelate cu obiectivele Pactului verde european și cu Regulamentul (UE) 2021/1119 și eliminându-se sprijinul pentru orice investiții legate de generarea de energie pe bază de combustibili fosili, cu excepția sprijinului pentru astfel de investiții cu ajutorul veniturilor provenite din certificatele transferate în mod voluntar către Fondul de modernizare în conformitate cu articolul 10d alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. În plus, sprijinul limitat pentru astfel de investiții ar trebui să fie în continuare posibil prin folosirea veniturilor provenite din alocările menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din directiva respectivă, în anumite condiții, în special în cazul în care activitatea este considerată durabilă din punctul de vedere al mediului în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾ și în ceea ce privește certificatele scoase la licitație până în 2027. Pentru acestea din urmă categorii de certificate, utilizările în aval ale combustibililor fosili nesolizi nu ar trebui, în plus, să fie sprijinite cu venituri din certificatele scoase la licitație după 2028. În plus, procentul din Fondul pentru modernizare care trebuie alocat investițiilor prioritare ar trebui să fie majorat la 80 % pentru certificatele transferate Fondului pentru modernizare în conformitate cu articolul 10d alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE și menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din directiva respectivă și la 90 % pentru quantumul suplimentar de 2,5 % din cantitatea de certificate la nivelul Uniunii.

Eficiența energetică, inclusiv în domeniul industriei, al transporturilor, al clădirilor, al agriculturii și al deșeurilor; încălzirea și răcirea din surse regenerabile, precum și sprijinul acordat gospodăriilor pentru combaterea sărăciei energetice, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, ar trebui inclus în domeniul de aplicare al investițiilor prioritare. Pentru a spori transparența și a evalua mai bine impactul Fondului pentru modernizare, Comitetul pentru investiții ar trebui să raporteze anual Comitetului privind schimbările climatice cu privire la experiența dobândită din evaluarea investițiilor, în special în ceea ce privește costurile de reducere a emisiilor.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1).

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

- (65) Directiva (UE) 2018/410 a introdus dispoziții referitoare la anularea de către statele membre a certificatelor din volumul lor scos la licitație în cazul închiderii capacităților de producere a energiei electrice pe teritoriul lor. Având în vedere obiectivul climatic mai ambițios al Uniunii și, prin urmare, decarbonizarea accelerată a sectorului energiei electrice, o astfel de anulare a devenit din ce în ce mai relevantă. Prin urmare, Comisia ar trebui să evalueze dacă utilizarea de către statele membre a anulării poate fi facilitată prin modificarea actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE.
- (66) Ajustările la alocarea de certificate cu titlu gratuit introduse prin Directiva (UE) 2018/410 și puse în aplicare prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei ⁽²²⁾ au îmbunătățit eficiența și stimulentele oferite de alocarea de certificate cu titlu gratuit, dar au și intensificat sarcina administrativă și au făcut ca data istorică de emisie a certificatelor alocate cu titlu gratuit, și anume 28 februarie, să nu fie respectată. Pentru a se lua în considerare mai bine ajustările la alocarea de certificate cu titlu gratuit, este oportun să se efectueze ajustări ale ciclului de conformitate. Prin urmare, termenul-limită până la care autoritățile competente alocă certificate cu titlu gratuit ar trebui amânat de la 28 februarie la 30 iunie, iar termenul-limită de restituire a certificatelor de către operatori ar trebui amânat de la 30 aprilie la 30 septembrie.
- (67) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei ⁽²³⁾ stabilește norme privind monitorizarea emisiilor rezultate din biomasă în concordanță cu normele privind utilizarea biomasei prevăzute în legislația Uniunii privind energia din surse regenerabile. Pe măsură ce legislația devine mai detaliată cu privire la criteriile de durabilitate pentru biomasă având în vedere cele mai recente norme stabilite în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾, conferirea competențelor de executare de la articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE ar trebui extinsă în mod explicit la adoptarea ajustărilor necesare pentru aplicarea în cadrul EU ETS a criteriilor de durabilitate pentru biomasă, inclusiv biocombustibili, biolichide și combustibili din biomasă. În plus, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze modalitatea de contabilizare a stocării emisiilor generate din combinații de biomasă cu factor de emisie zero și biomasă care nu provine din surse cu factor de emisie zero.
- (68) Combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și combustibilii pe bază de carbon reciclat pot fi importanți pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectoarele care sunt greu de decarbonizat. În cazul în care combustibilii pe bază de carbon reciclat și combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile sunt produși din CO₂ captat în cadrul unei activități reglementate de prezenta directivă, emisiile ar trebui să fie contabilizate în cadrul activității respective. Pentru a asigura contribuția combustibililor de origine nebiologică produși din surse regenerabile și a combustibililor pe bază de carbon reciclat la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru a evita dubla contabilizare a combustibililor care au o astfel de contribuție, este oportun să se extindă în mod explicit competența acordată prin articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE Comisiei de a adopta acte delegate prin care stabilesc ajustările necesare privind modalitatea de contabilizare a eventualelor emisii de CO₂, astfel încât să se asigure contabilizarea tuturor emisiilor, inclusiv în cazurile în care combustibilii respectivi sunt produși în afara Uniunii din CO₂ captat, evitându-se totodată dubla contabilizare și asigurându-se stimulente adecvate pentru captarea emisiilor, ținând seama, de asemenea, de regimul pe care Directiva (UE) 2018/2001 îl prevede pentru combustibilii respectivi.
- (69) Întrucât se preconizează, de asemenea, transportarea CO₂ prin alte mijloace decât conductele, de exemplu pe cale navală și rutieră, domeniul de aplicare actual din anexa I la Directiva 2003/87/CE pentru transportul gazelor cu efect de seră în scopul stocării ar trebui să fie extins pentru a include toate mijloacele de transport, din motive de egalitate de tratament și indiferent dacă mijloacele de transport intră sau nu sub incidența EU ETS. În cazul în care emisiile generate de transport sunt, de asemenea, acoperite de o altă activitate în temeiul Directivei 2003/87/CE, emisiile ar trebui contabilizate în cadrul acelei alte activități pentru a evita dubla contabilizare.

⁽²²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1842 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de stabilire a normelor de aplicare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește noi modalități de ajustare a alocării cu titlu gratuit a cotelor de emisii din cauza modificării nivelului de activitate (JO L 282, 4.11.2019, p. 20).

⁽²³⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei (JO L 334, 31.12.2018, p. 1).

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

- (70) Excluderea din EU ETS a instalațiilor care utilizează exclusiv biomasă a condus la situații în care instalațiile care ard o proporție ridicată de biomasă au obținut profituri excepționale prin alocări de certificate cu titlu gratuit care depășesc cu mult emisiile reale. Prin urmare, ar trebui să se introducă o valoare-limită pentru arderea biomasei cu factor de emisie zero, la depășirea căreia instalațiile sunt excluse din EU ETS. Introducerea unei valori-limită ar oferi mai multă certitudine cu privire la instalațiile care intră în domeniul de aplicare al EU ETS și ar permite distribuirea mai uniformă a certificatelor cu titlu gratuit în special către sectoarele mai expuse riscului de relocare a emisiilor de CO₂. Valoarea-limită ar trebui să fie stabilită la un nivel de 95 %, pentru a echilibra avantajele și dezavantajele rămânării instalațiilor în domeniul de aplicare al EU ETS. Prin urmare, instalațiile care și-au păstrat capacitatea fizică de ardere a combustibililor fosili nu ar trebui să fie încurajate să revină la utilizarea unor astfel de combustibili. O valoare-limită de 95 % ar asigura faptul că, în cazul în care o instalație utilizează combustibili fosili pentru a rămâne în domeniul de aplicare al EU ETS și pentru a beneficia de alocarea de certificate de emisii cu titlu gratuit, costurile emisiilor de carbon generate de utilizarea combustibililor fosili respectivi ar fi suficient de mari pentru a acționa ca un factor de descurajare.

Valoarea-limită respectivă ar asigura, de asemenea, faptul că instalațiile care utilizează o cantitate considerabilă de combustibili fosili vor rămâne sub incidența obligațiilor de monitorizare ale EU ETS, evitând astfel o posibilă eludare a obligațiilor existente de monitorizare, raportare și verificare. În același timp, instalațiile care ard o pondere mai mică de biomasă cu factor de emisie zero ar trebui să fie încurajate în continuare, printr-un mecanism flexibil, să reducă și mai mult arderea combustibililor fosili, rămânând totodată în domeniul de aplicare al EU ETS până când utilizarea biomasei durabile de către acestea devine atât de importantă ca pondere încât includerea în EU ETS nu mai este justificată. În plus, experiența a arătat că excluderea instalațiilor care utilizează exclusiv biomasă cu excepția arderii unor combustibili fosili în fazele de pornire și de oprire a instalațiilor – excludere care acționează efectiv ca o valoare-limită de 100 % – necesită o reevaluare și o definiție mai precisă. Valoarea-limită de 95 % permite arderea de combustibili fosili în fazele de pornire și de oprire a instalațiilor.

- (71) Pentru a stimula adoptarea tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, statele membre ar trebui să ofere operatorilor opțiunea de a rămâne în domeniul de aplicare al EU ETS până la sfârșitul acestei perioade și al perioadei următoare de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE dacă instalația își modifică procesul de producție pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și nu mai respectă pragul de 20 MW de putere termică nominală totală.
- (72) La 28 martie 2022, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) și-a publicat raportul final privind certificatele de emisii și instrumentele financiare derivate conexe. Raportul constituie o analiză cuprinzătoare a integrității pieței europene a carbonului și a furnizat expertiză și recomandări în ceea ce privește menținerea bunei funcționări a pieței carbonului. Pentru a monitoriza în permanență integritatea și transparența pieței, ESMA ar trebui să raporteze în mod regulat. ESMA evaluează deja evoluțiile pieței și, dacă este necesar, oferă recomandări în domeniul său de competență în raportul său privind tendințele, riscurile și vulnerabilitățile, în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁵⁾. Analiza pieței europene a carbonului, care include licitațiile de certificate de emisii, tranzacționarea la fața locului și tranzacționarea extrabursieră a certificatelor de emisii și a instrumentelor derivate, ar trebui să facă parte din raportarea anuală respectivă. Această obligație ar duce la simplificarea raportării efectuate de ESMA și ar permite comparații între piețe, în special datorită legăturilor puternice dintre EU ETS și piețele instrumentelor financiare derivate pentru materii prime.

O astfel de analiză periodică a ESMA ar trebui să monitorizeze în special orice volatilitate a piețelor și evoluție a prețurilor, funcționarea licitațiilor și a operațiunilor de tranzacționare pe piață, lichiditatea și volumele tranzacționate, precum și categoriile de participanți pe piață și comportamentul lor în ceea ce privește tranzacțiile, inclusiv activitatea speculativă care are un impact semnificativ asupra prețurilor. Evaluările sale ar trebui să includă, după caz, recomandări pentru a îmbunătăți integritatea și transparența pieței, precum și obligațiile de raportare, pentru a îmbunătăți prevenirea și detectarea abuzurilor de piață și pentru a contribui la menținerea unor piețe ordonate pentru certificatele de emisii și instrumentele derivate pe acestea. Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de evaluări și recomandări în contextul raportului anual privind piața carbonului și, dacă este necesar, în rapoarte, pentru a asigura o mai bună funcționare a pieței carbonului.

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (73) Pentru a stimula în continuare investițiile necesare pentru decarbonizarea încălzirii centralizate și pentru a aborda aspecte sociale legate de prețurile ridicate ale energiei și de intensitatea ridicată a emisiilor de gaze cu efect de seră ale instalațiilor de termoficare din statele membre cu o pondere foarte mare a emisiilor generate de încălzirea centralizată în comparație cu dimensiunea economiei, operatorii ar trebui să poată solicita alocări tranzitorii suplimentare de certificate cu titlu gratuit pentru instalațiile de termoficare, iar valoarea suplimentară a alocărilor de certificate cu titlu gratuit ar trebui investită pentru a reduce în mod semnificativ emisiile înainte de 2030. Pentru a se asigura că reducerile respective au loc, alocările tranzitorii suplimentare cu titlu gratuit ar trebui să fie condiționate de investițiile realizate și de reducerile de emisii obținute, prevăzute în planurile privind neutralitatea climatică care trebuie să fie elaborate de operatori pentru instalațiile lor relevante.
- (74) Creșterile excesive neașteptate sau bruște ale prețurilor pe piața carbonului pot afecta în mod negativ previzibilitatea pieței, care este esențială pentru planificarea investițiilor în decarbonizare. Prin urmare, măsura care se aplică în cazul unor fluctuații excesive ale prețurilor pe piața ale certificatelor de emisii comercializate care intră sub incidența capitolelor II și III din Directiva 2003/87/CE ar trebui consolidată cu atenție pentru a-și îmbunătăți reactivitatea la fluctuațiile nejustificate ale prețurilor. În cazul în care este îndeplinită condiția de declanșare bazată pe creșterea prețului mediu al certificatelor, această măsură de salvagardare bazată pe norme ar trebui să fie aplicată automat, astfel realizându-se eliberarea unui număr prestabilit de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾. Condiția de declanșare ar trebui monitorizată îndeaproape de către Comisie și publicată lunar pentru a îmbunătăți transparența. Pentru a asigura licitarea ordonată a certificatelor eliberate din rezerva pentru stabilitatea pieței în temeiul acestei măsuri de salvagardare și pentru a îmbunătăți previzibilitatea pieței, această măsură nu ar trebui să se aplice din nou timp de cel puțin douăsprezece luni de la încheierea perioadei anterioare de eliberare a certificatelor pe piață în temeiul măsurii respective.
- (75) Comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 - Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, a subliniat provocarea specifică pe care o reprezintă reducerea emisiilor în sectorul clădirilor și în cel al transportului rutier. Prin urmare, Comisia a anunțat că o nouă extindere a comercializării certificatelor de emisii ar putea include emisiile generate de sectorul clădirilor și de cel al transportului rutier, indicând totodată că acoperirea tuturor emisiilor generate de arderea combustibililor ar prezenta beneficii importante. Comercializarea certificatelor de emisii ar trebui să se aplice pentru combustibilii utilizați pentru ardere în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare care corespund activităților industriale care nu sunt incluse în anexa I la Directiva 2003/87/CE, cum ar fi încălzirea instalațiilor industriale (denumite în continuare „sectorul clădirilor, al transportului rutier și alte sectoare”). Pentru sectoarele respective, ar trebui să fie stabilită o schemă separată, dar paralelă de comercializare a certificatelor de emisii, pentru a se evita orice perturbare a bunei funcționări a schemei de comercializare a certificatelor de emisii pentru instalațiile staționare și aviației. Noua schemă ar trebui să fie însoțită de politici complementare care modelează așteptările participanților la piață și vizează un semnal privind prețul carbonului pentru întreaga economie, oferind, în același timp, măsuri pentru a evita efectele nejustificate asupra prețurilor. Experiența anterioară a arătat că dezvoltarea noii scheme necesită stabilirea unui sistem eficient de monitorizare, de raportare și de verificare. În vederea asigurării sinergiilor și a coerenței cu infrastructura existentă a Uniunii pentru EU ETS, este oportun să fie stabilită o schemă de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare prin modificarea Directivei 2003/87/CE.
- (76) Pentru a stabili cadrul de punere în aplicare necesar și pentru a oferi un interval de timp rezonabil pentru atingerea obiectivului pentru 2030, comercializarea certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare ar trebui să înceapă în 2025. În primii ani, entităților reglementate ar trebui să li se solicite să dețină o autorizație de emisii de gaze cu efect de seră și să raporteze emisiile pentru anii 2024-2026. Emiterea certificatelor și obligațiile de conformitate pentru entitățile respective ar trebui să se aplice începând cu anul 2027. Această etapizare ar permite să înceapă în mod ordonat și eficient comercializarea certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare. Aceasta ar permite, de asemenea, să fie puse în aplicare măsuri pentru a asigura o introducere echitabilă din punct de vedere social a schemei de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, astfel încât să se atenueze impactul prețului carbonului asupra gospodăriilor vulnerabile și a utilizatorilor de transport vulnerabili.
- (77) Din cauza numărului foarte mare de emițători de dimensiune redusă din sectorul clădirilor, al transportului rutier și din alte sectoare, nu este posibil să se stabilească punctul de reglementare la nivelul entităților care emit direct gaze cu efect de seră, cum este cazul instalațiilor staționare și al aviației. Prin urmare, din motive de fezabilitate tehnică și eficiență administrativă, este mai adecvat să se stabilească punctul de reglementare în amonte în cadrul lanțului de aprovizionare. Acțiunea care declanșează obligația de conformitate în temeiul noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să fie eliberarea pentru consum a combustibililor care sunt utilizați pentru ardere în

⁽²⁶⁾ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferente schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

sectorul clădirilor și al transportului rutier, inclusiv în transportul rutier de gaze cu efect de seră în scopul stocării lor geologice, precum și în alte sectoare, care corespund activităților industriale neincluse în anexa I la Directiva 2003/87/CE. Pentru a evita dubla acoperire, nu ar trebui să se aibă în vedere eliberarea pentru consum a combustibililor care sunt utilizați în activități prevăzute în anexa I la directiva respectivă.

- (78) Entitățile reglementate din sectorul clădirilor, al transportului rutier și din alte sectoare și punctul de reglementare ar trebui definite în conformitate cu sistemul de accize stabilit prin Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului ⁽²⁷⁾, cu adaptările necesare, întrucât directiva respectivă stabilește deja un sistem solid de control pentru toate cantitățile de combustibili eliberați pentru consum în scopul plății accizelor. Utilizatorilor finali de combustibili din aceste sectoare nu ar trebui să le revină obligațiile prevăzute în Directiva 2003/87/CE.
- (79) Entitățile reglementate care intră în domeniul de aplicare al schemei de comercializare a certificatelor de emisii din sectorul clădirilor, al transportului rutier și din alte sectoare ar trebui să facă obiectul unor cerințe similare privind autorizația de emisii de gaze cu efect de seră precum operatorii instalațiilor staționare. Este necesar să se stabilească norme privind cererile și condițiile de acordare a autorizațiilor, conținutul și revizuirea acestora, precum și orice modificări legate de entitatea reglementată. Pentru ca noua schemă să înceapă să funcționeze în mod ordonat, statele membre ar trebui să se asigure că entitățile reglementate care intră în domeniul de aplicare al noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii dețin o autorizație valabilă de la momentul începerii aplicării schemei în 2025.
- (80) Cantitatea totală de certificate pentru noua schemă de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să urmeze o traiectorie liniară în vederea atingerii obiectivului de reducere a emisiilor pentru 2030, ținând seama de contribuția eficientă din punctul de vedere al costurilor a sectorului clădirilor și al transportului rutier de reducere a emisiilor cu 43 % până în 2030 comparativ cu 2005 și a altor sectoare, o contribuție combinată eficientă din punct de vedere al costurilor de 42 % de reducere a emisiilor până în 2030 comparativ cu 2005. Cantitatea totală de certificate ar trebui stabilită pentru prima dată în 2027, pentru a urma o traiectorie care începe în 2024 pornind de la valoarea limitelor de emisii pentru 2024, calculată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁸⁾ pe baza emisiilor de referință pentru sectoare vizate pentru 2005 și perioada 2016-2018, astfel cum este stabilit la articolul 4 alineatul (3) din regulamentul respectiv. În consecință, factorul linear de reducere ar trebui stabilit la 5,10 %. Începând cu anul 2028, cantitatea totală de certificate ar trebui stabilită pe baza mediei emisiilor raportate pentru anii 2024, 2025 și 2026 și ar trebui să scadă cu aceeași rată de reducere anuală absolută stabilită începând cu anul 2024, ceea ce corespunde unui factor linear de reducere de 5,38 % în comparație cu valoarea comparabilă din 2025 a traiectoriei definite mai sus. În cazul în care aceste emisii sunt semnificativ mai mari decât respectiva valoare a traiectoriei, iar o astfel de divergență nu se datorează diferențelor la scară mică în ceea ce privește metodologiile de măsurare a emisiilor, factorul linear de reducere ar trebui ajustat pentru a se ajunge la reducerea necesară a nivelului emisiilor în 2030.
- (81) Licitarea certificatelor reprezintă metoda cea mai simplă și mai eficientă din punct de vedere economic pentru alocarea certificatelor de emisii, evitându-se, de asemenea, profiturile excepționale. Atât sectorul clădirilor, cât și cel al transportului rutier sunt supuse unei presiuni concurențiale relativ reduse sau inexistente din afara Uniunii și nu sunt expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Prin urmare, certificatele pentru sectorul clădirilor și al transportului rutier ar trebui alocate numai prin licitație, fără a exista alocări de certificate cu titlu gratuit.
- (82) Pentru a asigura o demarare fără probleme a noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii în noile sectoare și ținând seama de nevoia entităților reglementate de a se acoperi împotriva riscurilor sau de a cumpăra anticipat certificate pentru a-și reduce riscul de preț și de lichiditate, ar trebui să se scoată la licitație din timp un volum mai mare de certificate. În 2027, volumul de certificate scoase la licitație ar trebui să fie deci cu 30% mai mare decât cantitatea de certificate pentru 2027. Această valoare ar fi suficientă pentru a asigura lichidități, atât în cazul în care emisiile scad în conformitate cu reducerile necesare, cât și în cazul în care reducerile de emisii se materializează doar progresiv. Normele detaliate pentru concentrarea respectivă anticipată a volumelor licitate ar trebui să fie stabilite într-un act delegat referitor la licitații, adoptat în temeiul articolului 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE.

⁽²⁷⁾ Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (JO L 58, 27.2.2020, p. 4).

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

- (83) Normele de distribuție privind proporția de certificate scoase la licitație sunt extrem de relevante pentru orice venituri obținute în urma licitării certificatelor care ar reveni statelor membre, în special având în vedere necesitatea de consolidare a capacității statelor membre de a aborda impactul social al unui semnal privind prețul carbonului în sectorul clădirilor și al transportului rutier. În pofida faptului că sectorul clădirilor, al transportului rutier și alte sectoare au caracteristici foarte diferite, este oportun să se stabilească o regulă comună de distribuție similară celei aplicabile instalațiilor staționare. Majoritatea certificatelor ar trebui să fie distribuite între toate statele membre pe baza distribuției medii a emisiilor generate de transportul rutier, de clădirile cu destinație comercială și instituțională și de clădirile rezidențiale în perioada 2016-2018.
- (84) Introducerea prețului carbonului în sectorul clădirilor și în cel al transportului rutier ar trebui să fie însoțită de compensații sociale eficiente, în special având în vedere nivelurile existente ale sărăciei energetice. Aproximativ 34 de milioane de cetățeni europeni, aproape 6,9 % din populația Uniunii au declarat că nu își pot permite să își încălzească suficient locuința în cadrul unui sondaj realizat în 2021 la nivelul Uniunii. Pentru a obține o compensare socială și distributivă eficientă, statele membre ar trebui să aibă obligația de a cheltui veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare pentru obiectivele în materie de climă și energie deja specificate pentru schema existentă de comercializare a certificatelor de emisii, acordând prioritate activităților care pot contribui la abordarea aspectelor sociale ale comercializării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare sau pentru măsurile adăugate în mod specific pentru a răspunde preocupărilor legate de sectoarele respective, inclusiv măsurile conexe de politică în temeiul Directivei 2012/27/UE.

Un nou Fond social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁹⁾ va oferi finanțare specifică statelor membre pentru a sprijini grupurile vulnerabile cele mai afectate, în special gospodăriile afectate de sărăcie energetică sau în materie de transport. Fondul social pentru climă va promova echitatea și solidaritatea între statele membre și în interiorul acestora, reducând în același timp riscul de sărăcie energetică și în materie de transport pe durata tranziției. Fondul va avea la bază și va completa mecanismele de solidaritate existente, în sinergie cu alte programe de cheltuieli și fonduri ale Uniunii. 50 de milioane de certificate din cadrul EU ETS în temeiul articolului 10a alineatul (8b) din Directiva 2003/87/CE și 150 de milioane de certificate din comercializarea certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, precum și veniturile provenite din licitarea certificatelor în sectoarele respective, în cuantum total de maxim 65 000 000 000 EUR, ar trebui utilizate pentru finanțarea Fondului social pentru climă sub formă de venituri externe alocate, cu titlu temporar și excepțional, în așteptarea discuțiilor și deliberărilor cu privire la propunerea Comisiei din 22 decembrie 2021 pentru o decizie a Consiliului de modificare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene în ceea ce privește instituirea unei noi resurse proprii bazate pe EU ETS în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE.

Este necesar să se prevadă, atunci când se adoptă o decizie în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE prin care se stabilește această nouă resursă proprie, că aceleași venituri ar trebui să înceteze să mai fie alocate din exterior în momentul intrării în vigoare a unei astfel de decizii. În ceea ce privește Fondul social pentru climă, în cazul adoptării unei astfel de decizii, Comisia prezintă, după caz, propunerile necesare în conformitate cu articolul 27 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/955 Acest lucru nu aduce atingere rezultatului negocierilor privind cadrul financiar multianual post-2027.

- (85) Raportarea cu privire la utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor de emisii ar trebui să fie aliniată la raportarea actuală stabilită prin Regulamentul (UE) 2018/1999.
- (86) Entitățile reglementate vizate de noua schemă de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să restituie certificate pentru emisiile lor verificate care corespund cantităților de combustibili pe care le-au eliberat pentru consum. Acestea ar trebui să restituie certificate pentru prima dată pentru emisiile lor verificate în 2027. Pentru a reduce la minimum sarcina administrativă, o serie de norme aplicabile schemei existente de comercializare a certificatelor de emisii pentru instalațiile staționare și aviație ar trebui să devină aplicabile noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, cu adaptările necesare. Printre acestea se numără, în special, normele privind transferul, restituirea și anularea certificatelor, precum și normele privind valabilitatea certificatelor, sancțiunile, autoritățile competente și obligațiile de raportare ale statelor membre.

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind instituirea unui Fond social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (87) În anumite state membre există deja taxe naționale pe carbon care se aplică în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare reglementate de anexa III la Directiva 2003/87/CE. Prin urmare, ar trebui să se introducă o derogare temporară până la sfârșitul anului 2030. Pentru a se garanta atingerea obiectivelor Directivei 2003/87/CE și coerența noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii, opțiunea de a aplica derogarea respectivă ar trebui să fie disponibilă numai în cazul în care cota națională de impozitare este mai mare decât prețul mediu de licitație pentru anul în cauză și ar trebui să se aplice numai obligației de restituire care revine entităților reglementate care plătesc un astfel de impozit. Pentru a se asigura stabilitatea și transparența schemei, impozitul național, inclusiv cotele de impozitare relevante, ar trebui să fie notificate Comisiei până la sfârșitul perioadei de transpunere a prezentei directive. Derogarea nu ar trebui să afecteze veniturile externe alocate Fondului social pentru climă sau, în cazul în care este instituită în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE, o resursă proprie bazată pe veniturile din licitații provenite din comercializarea certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare.
- (88) Pentru ca schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare să fie eficientă, ar trebui să fie posibilă monitorizarea emisiilor cu un grad ridicat de certitudine și la un cost rezonabil. Emisiile ar trebui atribuite entităților reglementate pe baza cantităților de combustibil eliberate pentru consum, în combinație cu un factor de emisie. Entitățile reglementate ar trebui să poată identifica și diferenția în mod fiabil și precis sectoarele în care combustibilii sunt eliberați pentru consum, precum și utilizatorii finali ai combustibililor, pentru a evita efectele nedorite, cum ar fi dublarea sarcinii. În numărul mic de cazuri în care nu poate fi evitată dubla contabilizare între emisiile din cadrul EU ETS existentă și noua schemă de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, sau în cazul în care apar costuri din cauza restituirii certificatelor pentru emisiile din activitățile care nu intră sub incidența Directivei 2003/87/CE, statele membre ar trebui să utilizeze aceste venituri pentru a compensa dubla contabilizare inevitabilă sau alte costuri de acest fel în afara sectorului clădirilor, al transportului rutier și a altor sectoare în conformitate cu dreptul Uniunii. Ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în vederea asigurării unor condiții uniforme pentru a se evita dubla contabilizare și restituirea certificatelor pentru emisiile care nu sunt incluse în schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, și pentru a oferi compensații financiare. Pentru a atenua și mai mult orice problemă legată de dubla contabilizare, termenele-limită de monitorizare și restituire în cadrul noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii ar trebui să fie stabilite la o lună de la termenele-limită prevăzute în schema existentă pentru instalațiile staționare și aviație. Pentru a dispune de suficiente date în vederea stabilirii cantității totale de certificate pentru perioada 2028-2030, entitățile reglementate care dețin o autorizație la începutul aplicării schemei în 2025 ar trebui să raporteze emisiile istorice asociate acestora pentru 2024.
- (89) Transparența în ceea ce privește costurile carbonului și măsura în care acestea sunt transferate consumatorilor sunt de o importanță majoră pentru a permite reduceri rapide și eficiente din punct de vedere al costurilor emisiilor în toate sectoarele economiei. Acest lucru este deosebit de important în cadrul unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii care se bazează pe obligații în amonte. Obiectivul noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii este de a stimula entitățile reglementate să reducă conținutul de carbon din combustibili, iar astfel de entități nu ar trebui să realizeze profituri necuvenite prin transferarea către consumatori a unor costuri ale carbonului mai mari decât cele pe care le suportă. Deși licitarea integrală a certificatelor de emisii în cadrul schemei de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare limitează deja apariția unor astfel de profituri necuvenite, Comisia ar trebui să monitorizeze măsura în care entitățile reglementate transferă costurile emisiilor de dioxid de carbon, astfel încât să se evite profiturile excepționale. În ceea ce privește capitolul IVa, Comisia ar trebui să raporteze anual, atunci când este posibil, în funcție de tipul de combustibil, nivelul mediu al costurilor emisiilor de dioxid de carbon care au fost transferate consumatorilor din Uniune.
- (90) Ar trebui să fie introduse măsuri pentru a aborda riscul potențial de creștere excesivă a prețurilor, care, în cazul în care este deosebit de ridicat la începutul aplicării noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii, poate submina disponibilitatea gospodăriilor și a persoanelor fizice de a investi în reducerea emisiilor lor de gaze cu efect de seră. Măsurile respective ar trebui să completeze garanțiile oferite de rezerva pentru stabilitatea pieței devenită operațională în 2019. În timp ce piața va continua să determine prețul carbonului, măsurile de salvagardare vor fi declanșate de un mecanism automat bazat pe norme, prin care se eliberează certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței numai dacă sunt îndeplinite una sau mai multe condiții concrete de declanșare a acestuia pe baza creșterii prețului mediu al certificatelor. Acest mecanism suplimentar ar trebui să fie, de asemenea, deosebit de reactiv pentru a putea aborda volatilitatea excesivă determinată de alți factori decât modificarea parametrilor fundamentali ai pieței. Măsurile ar trebui să fie adaptate unor niveluri diferite de creștere excesivă a prețurilor, ceea ce va duce la grade diferite de intervenție. Condițiile de declanșare ar trebui să fie monitorizate îndeaproape de Comisie, iar aceasta ar trebui să adopte măsuri în regim de urgență atunci când sunt îndeplinite condițiile, fără a se aduce atingere oricăror măsuri de însoțire pe care statele membre le-ar putea adopta pentru a aborda efectele sociale negative.

- (91) Pentru a spori certitudinea pentru cetățeni că prețul carbonului în primii ani de aplicare a noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii nu depășește 45 EUR, ar trebui să se stabilească un mecanism suplimentar de stabilitate a prețurilor pentru eliberarea de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței în cazul în care prețul carbonului depășește acest nivel. În principiu, măsura ar trebui să se aplice o singură dată pe parcursul unei perioade de 12 luni. Cu toate acestea, Comisia ar trebui, de asemenea, să poată depune o nouă cerere în aceeași perioadă de 12 luni în cazul în care aceasta, asistată de Comitetul privind schimbările climatice, consideră că evoluția prețului justifică o nouă eliberare de certificate. Având în vedere obiectivul acestui mecanism de a asigura stabilitatea în primii ani de aplicare a noii scheme de comercializare a certificatelor de emisii, Comisia ar trebui să evalueze funcționarea acestuia și dacă acesta ar trebui să fie continuat după 2029.
- (92) Ca mecanism de salvgardare suplimentar înainte de începerea comercializării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, ar trebui să fie posibilă amânarea aplicării plafonului și a obligațiilor de restituire în cazul în care prețurile angro la gaze sau petrol sunt excepțional de ridicate în comparație cu tendințele istorice. Mecanismul ar trebui să fie declanșat automat, în sensul că aplicarea plafonului și obligațiile de restituire s-ar amâna cu un an în cazul în care sunt îndeplinite condițiile concrete de declanșare legate de prețul energiei. Prețurile de referință ar trebui să fie determinate pe baza contractelor de referință de pe piețele angro de gaze și petrol, care sunt disponibile imediat și care sunt cele mai relevante pentru consumatorii finali. Ar trebui avute în vedere condiții de declanșare separate legate de prețurile gazelor și petrolului, deoarece evoluția prețurilor acestora urmează tendințe istorice diferite. Pentru a asigura certitudinea pieței, Comisia ar trebui să ofere claritate cu privire la aplicarea amânării cu suficient timp înainte, prin intermediul unei notificări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (93) Aplicarea schemei de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare ar trebui monitorizată de Comisie, inclusiv în ceea ce privește gradul de convergență a prețurilor cu EU ETS existentă și, dacă este necesar, aceasta ar trebui să propună Parlamentului European și Consiliului o revizuire pentru a îmbunătăți eficacitatea, administrarea și aplicarea practică a comercializării certificatelor de emisii în sectoarele respective pe baza cunoștințelor dobândite, precum și a convergenței sporite a prețurilor. Comisia ar trebui să aibă obligația de a prezenta primul raport cu privire la aceste aspecte până la 1 ianuarie 2028.
- (94) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 3ga alineatul (2), a articolului 3gf alineatele (2) și (4), a articolului 10b alineatul (4), a articolului 12 alineatele (3-d) și (3-c), a articolului 14 alineatul (1), a articolului 30f alineatele (3) și (5) și a articolului 30h alineatul (7) din Directiva 2003/87/CE, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Pentru a se asigura sinergiile cu cadrul de reglementare existent, conferirea competențelor de executare prevăzute la articolele 14 și 15 din directiva respectivă ar trebui să fie extinsă pentru a viza sectorul clădirilor, al transportului rutier și alte sectoare. Respectivul competențe, cu excepția competențelor de executare în ceea ce privește articolul 3gf alineatul (2) și articolul 12 alineatele (3-d) și (3-c) din Directiva 2003/87/CE, ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁰⁾.
- (95) Pentru a realiza obiectivele prevăzute în prezenta directivă și în alte acte legislative ale Uniunii, în special pe cele prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119, Uniunea și statele sale membre ar trebui să folosească cele mai recente date științifice atunci când pun în aplicare politicile. Prin urmare, atunci când Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice oferă consiliere științifică și elaborează rapoarte privind aspectele legate de EU ETS, Comisia ar trebui să țină seama de astfel de consiliere și rapoarte, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii pentru a asigura conformarea cu obiectivele și țintele Regulamentului (UE) 2021/1119, precum și a unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în considerarea ambiției și integrității de mediu a măsurilor globale bazate pe piață pentru transportul aerian și maritim.
- (96) Pentru a recunoaște contribuția veniturilor EU ETS la tranziția climatică, ar trebui să fie introdusă o etichetă EU ETS. Printre alte măsuri menite să asigure vizibilitatea finanțării din partea EU ETS, statele membre și Comisia ar trebui să se asigure că proiectele și activitățile sprijinite prin Fondul pentru modernizare și Fondul pentru inovare sunt indicate în mod clar ca provenind din veniturile EU ETS prin afișarea unei etichete adecvate.

⁽³⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.02.2011, p. 13).

- (97) În vederea realizării obiectivului neutralității climatice prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, ar trebui să fie stabilit un obiectiv climatic la nivelul Uniunii pentru 2040, pe baza unei propuneri legislative de modificare a regulamentului respectiv. EU ETS ar trebui să fie revizuit pentru a se alinia la obiectivul climatic al Uniunii pentru 2040. Prin urmare, până în iulie 2026, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la mai multe aspecte ale EU ETS, care să fie însoțit, după caz, de o propunere legislativă și de o evaluare a impactului. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/1119, ar trebui să se acorde prioritate reducerii emisiilor directe, măsură care va trebui să fie completată cu absorbția sporită a dioxidului de carbon pentru a se asigura neutralitatea climatică. Prin urmare, printre alte aspecte, până în iulie 2026, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la modul în care emisiile captate din atmosferă și stocate în condiții de siguranță și în mod permanent, de exemplu prin captarea directă în atmosferă, ar putea fi vizate de comercializarea emisiilor, fără a compensa reducerile de emisii necesare. Atât timp cât nu toate etapele duratei de viață al unui produs în care se utilizează carbonul captat fac obiectul stabilirii prețului carbonului, în special în etapa de incinerare a deșeurilor, luarea în considerare a emisiilor în momentul în care sunt eliberate din produse în atmosferă ar conduce la o subcontabilizare a emisiilor.

Pentru a reglementa captarea dioxidului de carbon într-un mod care să reducă emisiile nete și să asigure contabilizarea tuturor emisiilor și evitarea dublei contabilizări, generând în același timp stimulente economice, Comisia ar trebui să evalueze, până în iulie 2026, dacă toate emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Directiva 2003/87/CE sunt contabilizate în mod eficient și dacă dubla contabilizare este evitată în mod efectiv. În special, Comisia ar trebui să evalueze contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră care sunt considerate a fi fost captate și utilizate într-un produs în alt mod decât cel menționat la articolul 12 alineatul (3b) și să ia în considerare etapele din aval, inclusiv eliminarea și incinerarea deșeurilor. În cele din urmă, Comisia ar trebui, de asemenea, să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la fezabilitatea reducerii pragurilor de putere termică nominală totală de 20 MW pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, ținând seama de beneficiile pentru mediu și de sarcina administrativă.

- (98) Până în iulie 2026, Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze și să raporteze Parlamentului European și Consiliului cu privire la fezabilitatea includerii instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale în EU ETS, inclusiv la includerea acestora începând cu anul 2028, și să furnizeze o evaluare a potențialei necesități privind opțiunea ca un stat membru să renunțe până la sfârșitul anului 2030, ținând seama de importanța tuturor sectoarelor care contribuie la reducerea emisiilor. Includerea instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale în EU ETS ar contribui la economia circulară prin încurajarea reciclării, a reutilizării și a reparării produselor, contribuind totodată la decarbonizarea la nivelul întregii economii. Includerea instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale ar consolida stimulentele pentru gestionarea durabilă a deșeurilor în conformitate cu ierarhia deșeurilor și ar crea condiții de concurență echitabile între regiunile care au inclus incinerarea deșeurilor municipale în domeniul de aplicare al EU ETS.

Pentru a evita deturnarea deșeurilor de la instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale către depozitele de deșeuri din Uniune, care generează emisii de metan, și pentru a evita exporturile de deșeuri către țări terțe, cu un impact potențial negativ asupra mediului, Comisia ar trebui să ia în considerare, în raportul său, posibila deturnare a deșeurilor către eliminarea prin depozitarea în Uniune și prin exporturile de deșeuri către țări terțe. De asemenea, Comisia ar trebui să țină seama de efectele asupra pieței interne, de potențialele denaturări ale concurenței, de integritatea de mediu, de alinierea la obiectivele Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾ și de fiabilitatea și acuratețea monitorizării și a calculării emisiilor. În ceea ce privește emisiile de metan generate de depozitarea deșeurilor și pentru a evita crearea unor condiții de concurență inechitabile, Comisia ar trebui să evalueze, de asemenea, posibilitatea de a include în EU ETS și alte procese de gestionare a deșeurilor, cum ar fi depozitarea deșeurilor, fermentarea, compostarea și tratarea mecano-biologică, atunci când evaluează fezabilitatea includerii instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale.

- (99) În vederea adoptării actelor fără caracter legislativ și cu aplicare generală de completare sau modificare a anumitor elemente neesențiale ale unui act legislativ, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, normele de condiționalitate, normele privind funcționarea Fondului pentru inovare, normele privind funcționarea mecanismului de licitație concurențială în legătură cu CfD și CCfD, cerințele în baza cărora se consideră că gazele cu efect de seră au devenit legate chimic în mod permanent într-un produs și extinderea activității menționate în anexa III la Directiva 2003/87/CE către alte sectoare. În plus, pentru a se asigura sinergiile cu cadrul de reglementare existent, delegarea de la articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE privind calendarul, gestionarea și alte

⁽³¹⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

aspecte ale licitațiilor ar trebui să fie extinsă pentru a viza sectorul clădirilor, al transportului rutier și alte sectoare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽³²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (100) Dispozițiile referitoare la EU ETS existentă și la extinderea sa la transportul maritim ar trebui să se aplice începând cu anul 2024, în conformitate cu necesitatea unor acțiuni urgente în domeniul climei și ca toate sectoarele să contribuie la reducerea emisiilor într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. În consecință, statele membre ar trebui să transpună dispozițiile referitoare la respectivele sectoare până la 31 decembrie 2023. Cu toate acestea, termenul pentru transpunerea dispozițiilor referitoare la schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare ar trebui să fie 30 iunie 2024, deoarece normele privind monitorizarea, raportarea, verificarea și acordarea autorizațiilor pentru sectoarele respective se aplică de la 1 ianuarie 2025 și necesită o perioadă de timp suficientă pentru o punere în aplicare ordonată. În mod excepțional, pentru a garanta transparența și raportarea consolidată, statele membre ar trebui să transpună obligația de raportare a emisiilor istorice în sectoarele respective până la 31 decembrie 2023, deoarece obligația respectivă se referă la emisiile din anul 2024. În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽³³⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazuri justificate, să transmită alături de notificarea dispozițiilor de drept intern de transpunere și unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și elementele corespunzătoare din dispozițiile de drept intern de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (101) EU ETS funcțională, reformată, care include un instrument de stabilizare a pieței, reprezintă un mijloc esențial atingerii de către Uniune a obiectivului său de reducere netă a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030, a obiectivului Uniunii de neutralitate climatică până cel târziu în 2050 și a obiectivului de a obține ulterior un bilanț negativ al emisiilor, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și a obiectivelor Acordului de la Paris. Rezerva pentru stabilitatea pieței urmărește să remedieze dezechilibrul dintre cererea și oferta de certificate de pe piață. Articolul 3 din Decizia (UE) 2015/1814 prevede că rezerva urmează să fie revizuită în termen de trei ani de la data la care devine operațională, acordându-se o atenție deosebită procentului utilizat pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, pragului numărului total de certificate aflate în circulație (TNAC) care determină plasarea de certificate în rezervă, precum și numărului de certificate care urmează să fie eliberate din rezervă. Pragul actual care determină plasarea certificatelor în rezerva pentru stabilitatea pieței a fost stabilit în 2018, odată cu ultima revizuire a EU ETS, în timp ce factorul linear de reducere este majorat prin prezenta directivă. Prin urmare, în cadrul revizuirii periodice a funcționării rezervei pentru stabilitatea pieței, Comisia ar trebui să evalueze, de asemenea, necesitatea unei eventuale ajustări a pragului respectiv, în conformitate cu factorul linear menționat la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE.
- (102) Ținând cont de necesitatea de a se transmite un semnal de investiție mai ferm pentru reducerea emisiilor într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor și în vederea consolidării EU ETS, Decizia (UE) 2015/1814 ar trebui să fie modificată în sensul majorării ratei procentuale pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței în fiecare an. În plus, pentru nivelurile inferioare ale TNAC, cantitatea plasată în rezervă ar trebui să fie egală cu diferența dintre TNAC și pragul care determină plasarea de certificate în rezervă. Acest lucru ar preveni incertitudinea considerabilă în ceea ce privește volumele de certificate scoase la licitație care rezultă atunci când TNAC se apropie de prag și, în același timp, ar asigura faptul că excedentul ajunge la intervalul de volum în care se consideră că piața carbonului funcționează în mod echilibrat.
- (103) În plus, pentru a se asigura că nivelul certificatelor care rămâne în rezerva pentru stabilitatea pieței după invalidare este previzibil, invalidarea certificatelor din rezervă nu ar trebui să mai depindă de volumele de certificate licitate în anul precedent. Numărul de certificate din rezervă ar trebui, prin urmare, să fie stabilit la un nivel de 400 de milioane de certificate, ceea ce corespunde pragului inferior pentru valoarea TNAC.

⁽³²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (104) Examinarea evaluării impactului care însoțește prezenta propunere de directivă a indicat, de asemenea, că, în sectorul aviației, cererea netă ar trebui inclusă în TNAC. În plus, deoarece certificatele în aviație pot fi utilizate în același mod precum certificatele generale, includerea în rezervă a certificatelor în aviație ar face ca acestea să fie mai precisă și, prin urmare, un instrument mai bun de asigurare a stabilității pieței. Calculul TNAC ar trebui să includă emisiile generate de aviație și certificatele emise pentru aviație începând cu anul următor intrării în vigoare a prezentei directive.
- (105) Pentru a clarifica modalitatea de calcul a TNAC, Decizia (UE) 2015/1814 ar trebui să precizeze că numai certificatele emise și neplasate în rezerva pentru stabilitatea pieței sunt incluse în volumul de certificate. În plus, formula nu ar trebui să mai scadă numărul de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței din volumul de certificate. Această modificare nu ar avea un impact semnificativ asupra rezultatului calculului TNAC, inclusiv asupra calculelor anterioare ale TNAC sau asupra rezervei.
- (106) Pentru a atenua riscul de dezechilibre între cerere și ofertă asociate cu începerea comercializării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare, precum și pentru a-i conferi acestuia o mai bună rezistență la șocurile pieței, mecanismul bazat pe norme al rezervei pentru stabilitatea pieței ar trebui să se aplice în sectoarele menționate. Pentru ca rezerva respectivă să fie operațională de la începutul aplicării schemei, aceasta ar trebui să fie stabilită cu un fond inițial de 600 de milioane de certificate de emisii pentru comercializarea în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare. Pragurile inferioare și superioare inițiale, care declanșează eliberarea de certificate din rezervă sau plasarea acestora în rezervă, ar trebui să facă obiectul unei clauze generale de revizuire. Alte elemente, cum ar fi publicarea TNAC sau cantitatea de certificate eliberate din rezervă sau plasate în aceasta, ar trebui să respecte normele privind rezerva pentru alte sectoare.
- (107) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume promovarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și din punct de vedere economic și într-o manieră compatibilă cu obiectivul de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii până în 2030 cu ajutorul unui mecanism bazat pe piață extins, modificat și aplicat la nivelul întregii Uniuni, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (108) Prin urmare, Directiva 2003/87/CE și Decizia (UE) 2015/1814 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei 2003/87/CE

Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prezenta directivă prevede, de asemenea, o reducere mai mare a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât aceasta să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere care sunt considerate necesare din punct de vedere științific pentru a se evita schimbări climatice periculoase. Aceasta contribuie la realizarea obiectivului Uniunii privind neutralitatea climatică și a obiectivelor sale climatice, prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și, prin urmare, la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris (**).

(*) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 («Legea europeană a climei») (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

(**) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.”

2. La articolul 2, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă se aplică activităților enumerate în anexele I și III și gazelor cu efect de seră enumerate în anexa II. În cazul în care o instalație care este inclusă în domeniul de aplicare al EU ETS ca urmare a exploatării unor unități de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 20 MW își modifică procesele de producție pentru a-și reduce emisiile de gaze cu efect de seră și nu mai atinge acest prag, statul membru în care este situată instalația oferă operatorului opțiunea de a rămâne în domeniul de aplicare al EU ETS până la încheierea perioadei actuale și a următoarei perioade de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf, în urma modificării proceselor sale de producție. Operatorul instalației respective poate decide ca instalația să rămână în domeniul de aplicare al EU ETS numai până la sfârșitul perioadei respective de cinci ani sau și în următoarea perioadă de cinci ani, în urma modificării proceselor sale de producție. Statul membru în cauză notifică Comisiei modificările operate în lista prezentată Comisiei în temeiul articolului 11 alineatul (1).

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor care decurg din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(* Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).”

3. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) «emisii» înseamnă eliberarea de gaze cu efect de seră din surse aparținând unei instalații sau eliberarea de către o aeronavă care desfășoară o activitate de aviație enumerată în anexa I sau de către nave care desfășoară o activitate de transport maritim enumerată în anexa I a gazelor specificate în cadrul respectivei activități sau eliberarea de gaze cu efect de seră corespunzătoare activității menționate în anexa III.”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) «autorizație de emisii de gaze cu efect de seră» înseamnă autorizația emisă în conformitate cu articolele 5, 6 și 30b.”;

(c) litera (u) se elimină;

(d) se adaugă următoarele litere:

„(w) «companie de transport maritim» înseamnă proprietarul navei sau orice altă organizație sau persoană, precum administratorul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea pentru exploatarea navei de la proprietarul acesteia și care, asumându-și această responsabilitate, a consimțit să preia toate sarcinile și responsabilitățile impuse de Codul internațional de management pentru siguranța exploatării navelor și pentru prevenirea poluării, prevăzute în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(x) «călătorie» înseamnă o călătorie în sensul definiției de la articolul 3 litera (c) din Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului (**);

(y) «autoritate de administrare a unei companii de transport maritim» înseamnă autoritatea responsabilă cu administrarea EU ETS în ceea ce privește o companie de transport maritim în conformitate cu articolul 3gf;

(z) «port de escală» înseamnă portul în care o navă se oprește pentru a încărca sau a descărca marfă sau pentru a îmbarca sau debarca pasageri, ori portul în care o navă de aprovizionare în larg se oprește pentru a înlocui echipajul; sunt excluse opririle cu scopul unic de a realimenta nava cu combustibil, de a obține provizii, de a înlocui echipajul unei alte nave decât cele de aprovizionare în larg, de a intra în doc uscat sau de a repara nava, echipamentele acesteia sau ambele, opririle în port din cauza faptului că nava necesită asistență sau se află în pericol, transferurile de la o navă la alta efectuate în afara porturilor, opririle cu scopul unic de a se adăposti în condiții meteorologice nefavorabile sau necesare din cauza activităților de căutare și salvare, precum și opririle navelor container într-un port învecinat de transbordare a containerelor enumerat în actul de punere în aplicare care se adoptă în temeiul articolului 3ga alineatul (2);

- (aa) «navă de croazieră» înseamnă o navă de pasageri care nu are punte de marfă și care este proiectată exclusiv pentru transportul comercial de pasageri în spații de cazare peste noapte pe durata unei călătorii pe mare;
- (ab) «contract pe diferență» sau «CfD» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin din partea Fondului pentru inovare pentru a acoperi diferența dintre prețul câștigător (prețul de exercitare), pe de o parte, și un preț de referință, astfel cum rezultă din prețul produsului fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, din prețul de piață al unui înlocuitor apropiat sau dintr-o combinație a acestor două prețuri, pe de altă parte;
- (ac) «contract pe diferență privind emisiile de carbon» sau «CCfD» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin din partea Fondului pentru inovare pentru a acoperi diferența dintre prețul câștigător (prețul de exercitare), pe de o parte, și un preț de referință, astfel cum rezultă din prețul mediu al certificatelor, pe de altă parte;
- (ad) «contract cu primă fixă» înseamnă un contract între Comisie și producătorul, selectat printr-un mecanism competitiv de prezentare a ofertelor, cum ar fi o licitație, al unui produs fabricat cu emisii reduse de dioxid de carbon sau cu zero emisii de dioxid de carbon, în temeiul căruia se oferă producătorului sprijin sub forma unei sume fixe pe unitate de produs fabricat;
- (ae) «entitate reglementată» înseamnă, în sensul capitolului IVa, orice persoană fizică sau juridică, cu excepția oricărui consumator final de combustibili, care desfășoară activitatea menționată în anexa III și care se încadrează în una dintre următoarele categorii:
- (i) în cazul în care combustibilul trece printr-un antrepozit fiscal, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 11 din Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului (***) , antrepozitarul autorizat, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din directiva respectivă, căruia îi revine obligația de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul articolului 7 din directiva respectivă;
 - (ii) în cazul în care punctul (i) de la prezenta literă nu se aplică, orice altă persoană căreia îi revine obligația de a plăti acciza care a devenit exigibilă în temeiul articolului 7 din Directiva (UE) 2020/262 sau al articolului 21 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2003/96/CE a Consiliului (****) pentru combustibilii care intră sub incidența capitolului IVa din prezenta directivă;
 - (iii) în cazul în care punctele (i) și (ii) de la prezenta literă nu se aplică, orice altă persoană care trebuie înregistrată de autoritățile competente relevante ale statului membru pentru a fi obligată la plata accizei, inclusiv orice persoană scutită de la plata accizei, astfel cum se menționează la articolul 21 alineatul (5) al patrulea paragraf din Directiva 2003/96/CE;
 - (iv) în cazul în care punctele (i), (ii) și (iii) nu se aplică sau în cazul în care mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar respectiva acciză, orice altă persoană desemnată de un stat membru;
- (af) «combustibil» înseamnă, în sensul capitolului IVa din prezenta directivă, orice produs energetic menționat la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE, inclusiv combustibilii enumerați în tablele A și C din anexa I la directiva menționată, precum și orice alt produs destinat utilizării, pus în vânzare sau utilizat drept carburant sau combustibil pentru încălzire, astfel cum se precizează la articolul 2 alineatul (3) din directiva respectivă, inclusiv pentru producerea energiei electrice;
- (ag) «eliberare pentru consum» înseamnă, în sensul capitolului IVa din prezenta directivă, eliberarea pentru consum astfel cum este definită la articolul 6 alineatul (3) din Directiva (UE) 2020/262;
- (ah) «prețul TTF al gazelor naturale», în sensul capitolului IVa, înseamnă prețul gazelor naturale pentru luna următoare, tranzacționat la punctul virtual de tranzacționare al mecanismului de transfer de titluri (TTF), exploatat de Gasunie Transport Services B.V.;

- (ai) «prețul Brent al țițeiului», în sensul capitolului IVa, înseamnă prețul țițeiului pentru luna următoare, utilizat ca preț de referință pentru achiziționarea țițeiului.

- (*) Regulamentul (CE) nr. 336/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 februarie 2006 privind aplicarea Codului Internațional de Management al Siguranței pe teritoriul Comunității și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 3051/95 al Consiliului (JO L 64, 4.3.2006, p. 1).
- (**) Regulamentul (UE) 2015/757 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de dioxid de carbon generate de transportul maritim și de modificare a Directivei 2009/16/CE (JO L 123, 19.5.2015, p. 55).
- (***) Directiva (UE) 2020/262 a Consiliului din 19 decembrie 2019 de stabilire a regimului general al accizelor (JO L 58, 27.2.2020, p. 4).
- (****) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității (JO L 283, 31.10.2003, p. 51).”

4. Titlul capitolului II se înlocuiește cu următorul text:

„Aviație și transport maritim”.

5. Articolul 3a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3a

Domeniu de aplicare

Articolele 3b-3g se aplică alocării și emiterii de certificate pentru activitățile de aviație enumerate în anexa I. Articolele 3ga-3gg se aplică pentru activitățile de transport maritim enumerate în anexa I.”

6. Articolul 3g se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3g

Planuri de monitorizare și de raportare

Statul membru de administrare se asigură că fiecare operator de aeronave prezintă autorității competente din statul membru respectiv un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a emisiilor și că aceste planuri sunt aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 14.”

7. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 3ga

Domeniul de aplicare pentru activitățile de transport maritim

(1) Alocarea certificatelor și aplicarea obligațiilor de restituire pentru activitățile de transport maritim se realizează în legătură cu cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru, sută la sută (100 %) din emisiile generate de călătoriile navelor care pleacă dintr-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sosesc într-un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și sută la sută (100 %) din emisiile produse de nave în cadrul unui port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru.

(2) Până la 31 decembrie 2023, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o listă a porturilor învecinate de transbordare a containerelor și, ulterior, actualizează lista respectivă la fiecare doi ani, până la 31 decembrie.

Actele de punere în aplicare respective indică un port ca fiind port învecinat de transbordare a containerelor în cazul în care ponderea transbordării de containere, măsurată în unități echivalente cu douăzeci de picioare, depășește 65 % din traficul total de containere din portul respectiv în cursul celei mai recente perioade de douăsprezece luni pentru care sunt disponibile date relevante și dacă portul respectiv este situat în afara Uniunii, dar la mai puțin de 300 de mile marine de un port aflat sub jurisdicția unui stat membru. În sensul prezentului alineat, containerele sunt considerate

ca fiind transbordate atunci când sunt descărcate de pe o navă în port cu unicul scop de a fi încărcate pe o altă navă. Lista stabilită de Comisie în temeiul primului paragraf nu include porturile situate într-o țară terță pentru care țara terță respectivă aplică efectiv măsuri echivalente cu prezenta directivă.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

(3) Articolele 9, 9a și 10 se aplică activităților de transport maritim în același mod în care se aplică altor activități care intră sub incidența EU ETS, cu următoarea excepție în ceea ce privește aplicarea articolului 10.

Până la 31 decembrie 2030, o parte din certificate se atribuie statelor membre în care ponderea companiilor de transport maritim care s-ar fi aflat în responsabilitatea lor în temeiul articolului 3gf, în raport cu populația lor din 2020 și pe baza datelor disponibile pentru perioada 2018-2020, este de peste 15 companii de transport maritim la 1 milion de locuitori. Cantitatea de certificate corespunde unui procent de 3,5 % din cantitatea suplimentară de certificate asociată creșterii plafonului pentru transportul maritim, menționată la articolul 9 al treilea paragraf, în anul corespunzător. Pentru anii 2024 și 2025, cantitatea de certificate se înmulțește, în plus, cu procentele aplicabile anului corespunzător în temeiul articolului 3gb primul paragraf literele (a) și (b). Veniturile provenite din licitarea respectivei părți a certificatelor ar trebui să fie utilizate în scopurile menționate la articolul 10 alineatul (3) primul paragraf litera (g), în ceea ce privește sectorul maritim, și la literele (f) și (i). O cotă de 50 % din cantitatea de certificate se distribuie între statele membre vizate, în funcție de ponderea companiilor de transport maritim aflate în responsabilitatea lor, iar restul se distribuie în părți egale între acestea.

Articolul 3gb

Introducerea treptată a cerințelor pentru transportul maritim

Companiile de transport maritim au obligația de a restitui certificatele în conformitate cu următorul calendar:

- (a) 40 % din emisiile verificate raportate pentru 2024 care ar face obiectul cerințelor de restituire în conformitate cu articolul 12;
- (b) 70 % din emisiile verificate raportate pentru 2025 care ar face obiectul cerințelor de restituire în conformitate cu articolul 12;
- (c) 100 % din emisiile verificate raportate pentru 2026 și pentru fiecare an ulterior în conformitate cu articolul 12.

Atunci când se restituie mai puține certificate în comparație cu emisiile verificate generate de transportul maritim pentru anii 2024 și 2025, odată ce diferența dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită pentru fiecare an, volumul de certificate care corespunde respectivei diferențe nu se scoate la licitație în temeiul articolului 10, ci se anulează.

Articolul 3gc

Dispoziții privind transferul costurilor legate de EU ETS de la compania de transport maritim la o altă entitate

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, atunci când responsabilitatea finală pentru achiziționarea combustibilului sau pentru operarea navei sau pentru ambele este asumată de către o altă entitate decât compania de transport maritim, în temeiul unei clauze contractuale, compania de transport maritim are dreptul la rambursarea de către entitatea respectivă a costurilor generate de restituirea certificatelor.

În sensul prezentului articol, «operarea navei» înseamnă stabilirea încărcăturii transportate sau a rutei și a vitezei navei. Compania de transport maritim rămâne entitatea responsabilă de restituirea certificatelor, astfel cum se prevede la articolele 3gb și 12, precum și de respectarea globală a dispozițiilor de drept intern prin care se transpune prezenta directivă. Statele membre se asigură că acele companii de transport maritim aflate în responsabilitatea lor respectă obligațiile de restituire a certificatelor în temeiul articolelor 3gb și 12, fără a se aduce atingere dreptului unor astfel de companii de transport maritim de a primi o rambursare de la operatorii comerciali pentru costurile generate de restituire.

*Articolul 3gd***Monitorizarea și raportarea emisiilor generate de transportul maritim**

În ceea ce privește emisiile generate de activitățile de transport maritim enumerate în anexa I la prezenta directivă, autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim se asigură că o companie de transport maritim aflată în responsabilitatea sa monitorizează și raportează parametri relevanți pe parcursul unei perioade de raportare și că îi transmite date agregate privind emisiile la nivelul companiei, în conformitate cu capitolul II din Regulamentul (UE) 2015/757.

*Articolul 3ge***Norme privind verificarea și acreditarea emisiilor generate de transportul maritim**

Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim se asigură că raportarea datelor privind emisiile agregate la nivelul companiei de transport maritim transmise de către o companie de transport maritim în temeiul articolului 3gd din prezenta directivă este verificată în conformitate cu normele de verificare și acreditare prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) 2015/757.

*Articolul 3gf***Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim**

- (1) Autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim este:
 - (a) în cazul unei companii de transport maritim înregistrate într-un stat membru, statul membru în care este înregistrată compania respectivă de transport maritim;
 - (b) în cazul unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru, statul membru cu cel mai mare număr estimat de escale în port pe parcursul călătoriilor pe care compania respectivă de transport maritim le-a efectuat în cei patru ani precedenți de monitorizare și care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga;
 - (c) în cazul unei companii de transport maritim care nu este înregistrată într-un stat membru și care nu a efectuat nicio călătorie care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga în ultimii patru ani de monitorizare, statul membru în care o navă a companiei de transport maritim și-a început sau și-a încheiat prima călătorie care se încadrează în domeniul de aplicare prevăzut la articolul respectiv.
- (2) Pe baza celor mai fiabile informații disponibile, Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare:
 - (a) înainte de 1 februarie 2024, o listă a companiilor de transport maritim care au desfășurat o activitate de transport maritim enumerată în anexa I care intră în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga sau începând cu 1 ianuarie 2024, specificând autoritatea de administrare a unei companii de transport maritim, în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol;
 - (b) înainte de 1 februarie 2026 și, ulterior, la fiecare doi ani, o listă actualizată pentru a atribui companiile de transport maritim înregistrate într-un stat membru unei alte autorități de administrare a unei companii de transport maritim, în cazul în care respectivele companii și-au schimbat statul membru de înregistrare în Uniune în conformitate cu alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, sau pentru a include companiile de transport maritim care au efectuat ulterior o activitate de transport maritim menționată în anexa I care s-a încadrat în domeniul de aplicare prevăzut la articolul 3ga, în conformitate cu alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol; și
 - (c) înainte de 1 februarie 2028 și, ulterior, la fiecare patru ani, o listă actualizată pentru a atribui companiile de transport maritim care nu sunt înregistrate într-un stat membru unei alte autorități de administrare a unei companii de transport maritim, în conformitate cu alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.
- (3) O autoritate de administrare a unei companii de transport maritim care, în conformitate cu lista stabilită în temeiul alineatului (2), este responsabilă pentru o companie de transport maritim își păstrează această responsabilitate indiferent de modificările ulterioare suferite de activitățile sau de datele de înregistrare ale companiei de transport maritim, până când modificările respective se reflectă într-o listă actualizată.
- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili normele detaliate privind administrarea companiilor de transport maritim de către autoritățile de administrare ale companiilor de transport maritim care intră sub incidența prezentei directive. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

Articolul 3gg

Raportare și revizuire

(1) În cazul adoptării de către Organizația Maritimă Internațională (OMI) a unei măsuri globale bazate pe piață pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, Comisia revizuieste prezenta directivă în funcție de măsura adoptată.

În acest scop, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, în termen de 18 luni de la adoptarea unei astfel de măsuri globale bazate pe piață și înainte ca aceasta să devină operațională. În raportul respectiv, Comisia examinează măsura globală bazată pe piață în ceea ce privește:

- (a) ambiția acesteia în raport cu obiectivele Acordului de la Paris;
- (b) integritatea sa de mediu generală, inclusiv în comparație cu dispozițiile prezentei directive referitoare la transportul maritim; și
- (c) eventualele aspecte legate de coerența între EU ETS și măsura respectivă.

După caz, Comisia poate însoți raportul menționat la al doilea paragraf de la prezentul alineat cu o propunere legislativă de modificare a prezentei directive într-un mod care să fie coerent cu obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 și cu obiectivul neutralității climatice prevăzut în Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu scopul de a menține integritatea de mediu și eficacitatea acțiunilor Uniunii în domeniul climei, pentru a asigura coerența între punerea în aplicare a măsurii globale bazată pe piață și EU ETS, evitând în același timp dublarea oricărei sarcini semnificative.

(2) În cazul în care OMI nu adoptă, până în 2028, o măsură globală bazată pe piață pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră generate de transportul maritim, în conformitate cu obiectivele Acordului de la Paris, dar cel puțin până la un nivel comparabil cu cel care rezultă din măsurile luate de Uniune în temeiul prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care examinează necesitatea de a aplica cerințele de alocare a certificatelor și obligațiile de restituire pentru mai mult de cincizeci la sută (50 %) din emisiile generate de călătoriile navelor între un port de escală aflat sub jurisdicția unui stat membru și un port de escală aflat în afara jurisdicției unui stat membru, având în vedere obiectivele Acordului de la Paris. În raportul respectiv, Comisia analizează, în special, progresele înregistrate la nivelul OMI și examinează dacă o țară terță are o măsură bazată pe piață echivalentă cu prezenta directivă și evaluează riscul unei creșteri a practicilor de eludare, inclusiv prin trecerea la alte moduri de transport sau prin transferul nodurilor portuare în porturi din afara Uniunii.

Dacă este cazul, raportul menționat la primul paragraf este însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentei directive.

(3) Comisia monitorizează punerea în aplicare a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim, în special pentru a depista practicile de eludare, cu scopul de a preîntâmpina un astfel de comportament într-un stadiu timpuriu, inclusiv acordând atenție regiunilor ultraperiferice, și raportează la fiecare doi ani, începând cu 2024, cu privire la punerea în aplicare a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim și la posibilele tendințe în ceea ce privește companiile de transport maritim care urmăresc să eludeze cerințele prezentei directive. Comisia monitorizează, de asemenea, efectele în ceea ce privește, printre altele, posibila creștere a costurilor de transport, posibilele denaturări ale pieței și modificări ale traficului portuar, cum ar fi evitarea porturilor și schimbarea nodurilor de transbordare, competitivitatea generală a sectorului maritim din statele membre și, în special, efectele asupra serviciilor de transport maritim care constituie servicii esențiale de continuitate teritorială. Dacă este cazul, Comisia propune măsuri pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a prezentului capitol în ceea ce privește transportul maritim, în special măsuri de contracarare a tentativelor companiilor de transport maritim de a se sustrage cerințelor prezentei directive.

(4) Până la 30 septembrie 2028, Comisia evaluează relevanța prelungirii aplicării articolului 3ga alineatul (3) al doilea paragraf după data de 31 decembrie 2030 și, dacă este cazul, prezintă o propunere legislativă în acest sens.

(5) Până la 31 decembrie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care examinează fezabilitatea și impactul economic, de mediu și social al includerii în prezenta directivă a emisiilor generate de nave, inclusiv de la navele de aprovizionare în larg, cu un tonaj brut mai mic de 5 000 de tone, dar nu mai mic de 400 de tone, bazându-se în special pe analiza care însoțește revizuirea Regulamentului (UE) 2015/757, scadență până la 31 decembrie 2024.

În raportul respectiv se analizează, de asemenea, interconexiunile dintre prezenta directivă și Regulamentul (UE) 2015/757 și se fructifică experiența dobândită în urma aplicării acestuia. În raportul respectiv Comisia examinează, de asemenea, modul în care prezenta directivă poate promova cel mai eficient adoptarea combustibililor maritimi din surse regenerabile și cu emisii reduse de dioxid de carbon, pe baza duratei de viață. Dacă este cazul, raportul poate să fie însoțit de propuneri legislative.”

8. Articolul 3h se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3h

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și emiterii de certificate pentru activitățile enumerate în anexa I, altele decât activitățile de aviație și de transport maritim.”

9. La articolul 6 alineatul (2), litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) obligația de a restitui certificate care corespund emisiilor totale ale instalației în fiecare an calendaristic, conform verificărilor efectuate în conformitate cu articolul 15 până la termenul stabilit la articolul 12 alineatul (3).”

10. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Coordonarea cu Directiva 2010/75/UE

În cazul în care instalațiile desfășoară activitățile incluse în anexa I la Directiva 2010/75/UE, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura coordonarea condițiilor și a procedurii de acordare a autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră cu cele pentru acordarea unei autorizații prevăzute de directiva respectivă. Cerințele de la articolele 5, 6 și 7 din prezenta directivă pot fi integrate în procedurile prevăzute în Directiva 2010/75/UE.

Comisia revizuieste eficacitatea sinergiilor cu Directiva 2010/75/UE. Este necesar ca autorizațiile relevante în domeniul mediului și al climei să fie coordonate pentru a asigura executarea eficientă și mai rapidă a măsurilor necesare în vederea îndeplinirii obiectivelor Uniunii privind clima și energia. Comisia poate prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului în contextul oricărei revizuirii viitoare a prezentei directive.”

11. La articolul 9 se adaugă următoarele paragrafe:

„În 2024, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se reduce cu 90 de milioane de certificate. În 2026, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se reduce cu 27 de milioane de certificate. În 2024, cantitatea de certificate la nivelul Uniunii se majorează cu 78,4 milioane de certificate pentru transportul maritim. Factorul linear este de 4,3 % între 2024 și 2027 și de 4,4 % începând cu anul 2028. Factorul linear se aplică, de asemenea, certificatelor care corespund emisiilor medii generate de transportul maritim raportate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2015/757 pentru 2018 și 2019, care sunt examinate la articolul 3ga din prezenta directivă. Comisia publică cantitatea de certificate la nivelul Uniunii până la 6 septembrie 2023.

Începând cu 1 ianuarie 2026 și, respectiv, 1 ianuarie 2027, cantitatea de certificate se majorează pentru a se ține seama de includerea emisiilor de gaze cu efect de seră, altele decât emisiile de CO₂ generate de activitățile de transport maritim, și de includerea emisiilor navelor de aprovizionare în larg, pe baza emisiilor acestora din cel mai recent an pentru care sunt disponibile date. Fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (1), certificatele care rezultă din majorarea respectivă sunt puse la dispoziție pentru a sprijini inovarea în conformitate cu articolul 10a alineatul (8).”

12. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„O cotă de 2 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2021-2030 se licitează în vederea constituirii unui fond pentru îmbunătățirea eficienței energetice și modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre (denumite în continuare «statele membre beneficiare»), astfel cum se prevede la articolul 10d (denumit în continuare «fondul pentru modernizare»). Statele membre beneficiare ale acestui volum de certificate sunt statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 60 % din media Uniunii în 2013. Fondurile corespunzătoare acestui volum de certificate se distribuie în conformitate cu partea A din anexa IIB.

În plus, o cotă de 2,5 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2024-2030 sunt scoase la licitație pentru Fondul pentru modernizare. Statele membre beneficiare ale acestui volum de certificate sunt statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 75 % din media Uniunii în perioada 2016-2018. Fondurile corespunzătoare acestui volum de certificate se distribuie în conformitate cu partea B din anexa IIb.”;

(b) la alineatul (3) primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării certificatelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, cu excepția veniturilor stabilite ca resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE și incluse în bugetul Uniunii. Statele membre utilizează veniturile respective, cu excepția veniturilor utilizate pentru compensarea costurilor indirecte ale emisiilor de dioxid de carbon menționate la articolul 10a alineatul (6) din prezenta directivă sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, pentru unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:”;

(c) la alineatul (3) primul paragraf, literele (b)-(f) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) dezvoltarea energiilor regenerabile și a rețelelor pentru transportul energiei electrice în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a trece la energie din surse regenerabile și a obiectivelor Uniunii privind interconexiunile, precum și dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon, și realizarea unei contribuții la îndeplinirea angajamentului Uniunii de a crește eficiența energetică până la nivelurile convenite în actele legislative relevante, inclusiv producția energiei electrice de către prosumatori de energie din surse regenerabile și de comunitățile de energie din surse regenerabile;

(c) măsuri de evitare a defrișărilor și de sprijinire a protecției și restabilirii turbăriilor, pădurilor și a altor ecosisteme terestre și marine, inclusiv măsuri ce contribuie la protecția, restabilirea și îmbunătățirea gestiunii acestora, în special a zonelor marine protejate, precum și de intensificare a împăduririlor și reîmpăduririlor favorabile biodiversității, inclusiv în țările în curs de dezvoltare care au ratificat Acordul de la Paris, și măsuri pentru transferul de tehnologii și facilitarea adaptării la efectele adverse ale schimbărilor climatice în respectivele țări;

(d) sechestrarea forestieră și în soluri în Uniune;

(e) captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui generat de centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe, precum și metode tehnologice inovatoare de absorbție a dioxidului de carbon, cum ar fi captarea și stocarea directă a aerului;

(f) investiții în forme de transport care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectorului și accelerarea tranziției la aceste forme de transport, inclusiv dezvoltarea unor servicii și tehnologii ecologice de transport feroviar de călători și de marfă și de transport cu autobuzul, măsuri de decarbonizare a sectorului maritim, inclusiv îmbunătățirea eficienței energetice a navelor, a porturilor, tehnologii și infrastructuri inovatoare și combustibili alternativi sustenabili, cum ar fi hidrogenul și amoniacul produși din surse regenerabile, precum și tehnologii de propulsie cu zero emisii, precum și finanțarea unor măsuri de sprijinire a decarbonizării aeroporturilor în conformitate cu un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE a Parlamentului European și a Consiliului și cu un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru un transport aerian durabil”;

(d) la alineatul (3) primul paragraf, litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) măsuri destinate îmbunătățirii eficienței energetice, a sistemelor centralizate de termoficare și a izolării termice, în sprijinul sistemelor eficiente și din surse regenerabile de încălzire și răcire, sau măsuri de sprijin destinate renovării aprofundate și în etape a clădirilor în conformitate cu Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), începând cu renovarea clădirilor cu cele mai slabe performanțe energetice;

(*) Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).”;

(e) la alineatul (3) primul paragraf, se introduc următoarele litere:

- „(ha) asigurarea de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social la nivelul gospodăriilor cu venituri mici și mijlocii, inclusiv prin reducerea impozitării cu efect de distorsionare și reducerea specifică a impozitelor și a taxelor pentru energia electrică din surse regenerabile;
- (hb) finanțarea schemelor naționale de dividende climatice cu un impact pozitiv dovedit asupra mediului, documentat în raportul anual menționat la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).”;

(f) la alineatul (3) primul paragraf, litera (k) se înlocuiește cu următorul text:

- „(k) promovarea formării de competențe și a redistribuirii forței de muncă pentru a contribui la o tranziție justă către o economie neutră din punct de vedere climatic, în special în regiunile cel mai puternic afectate de tranziția locurilor de muncă, în strânsă coordonare cu partenerii sociali, și investiții în perfecționarea și recalificarea lucrătorilor care pot fi afectați de tranziție, inclusiv a lucrătorilor din transportul maritim;
- (l) eliminarea oricărui risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului (*), sprijinind tranziția și promovând decarbonizarea acestora în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

(*) Regulamentul (UE) 2023/956 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a unui mecanism de ajustare a carbonului la frontieră (JO L 130, 16.5.2023, p. 52).”;

(g) la alineatul (3), după primul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Atunci când stabilesc modul în care vor fi utilizate veniturile obținute în urma licitării certificatelor, statele membre țin seama de necesitatea de a continua intensificarea finanțării internaționale a combaterii schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile menționate la primul paragraf litera (j).”;

(h) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat dacă acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin fiscal sau financiar, inclusiv și mai ales în țările în curs de dezvoltare, sau politici de reglementare naționale pentru impulsivitatea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf și care au o valoare echivalentă cu veniturile menționate la primul paragraf.”;

(i) la alineatul (3), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În rapoartele lor prezentate în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, statele membre informează Comisia cu privire la utilizarea veniturilor și la acțiunile întreprinse în temeiul prezentului alineat, precizând, dacă este cazul, care sunt veniturile utilizate și care sunt acțiunile întreprinse pentru punerea în aplicare a planurilor lor naționale integrate privind energia și schimbările climatice, prezentat în conformitate cu regulamentul menționat, precum și a planurilor lor teritoriale pentru o tranziție justă, elaborate în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

Aceste rapoarte trebuie să fie suficient de detaliate pentru a permite Comisiei să evalueze respectarea primului paragraf de către statele membre.

(*) Regulamentul (UE) 2021/1056 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de instituire a Fondului pentru o tranziție justă (JO L 231, 30.6.2021, p. 1).”;

- (j) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, inclusiv în ceea ce privește modalitățile de licitare care sunt necesare pentru transferul unei părți din venituri către bugetul Uniunii, sub formă de venituri externe alocate în conformitate cu articolul 30d alineatul (4) din prezenta directivă sau sub formă de resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul trebuie să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și volumul estimat de certificate care urmează să fie puse la dispoziție.”;

- (k) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. În fiecare an, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcționarea pieței carbonului și la alte politici relevante privind clima și energia, care include aspecte privind funcționarea licitațiilor, lichiditățile și volumele tranzacționate și care sintetizează informațiile furnizate de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) în conformitate cu alineatul (6) de la prezentul articol și informațiile furnizate de statele membre cu privire la măsurile financiare menționate la articolul 10a alineatul (6). Statele membre asigură transmiterea către Comisie a tuturor informațiilor utile, cu cel puțin două luni înainte de adoptarea raportului de către Comisie, dacă acest lucru este necesar.”;

- (l) se adaugă următorul alineat:

„(6) ESMA monitorizează periodic integritatea și transparența pieței europene a carbonului, în special în ceea ce privește volatilitatea pieței și evoluția prețurilor, funcționarea licitațiilor, operațiunile de tranzacționare pe piață a certificatelor de emisii și a instrumentelor financiare derivate, inclusiv tranzacționarea extrabursieră, lichiditatea și volumele tranzacționate, precum și categoriile și comportamentul participanților la piață în cursul tranzacționărilor, inclusiv pozițiile intermediarilor financiari. ESMA include constatările pertinente și, dacă este necesar, oferă recomandări în evaluările sale adresate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Comitetului european pentru risc sistemic, în conformitate cu articolul 32 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*). În scopul îndeplinirii sarcinilor menționate la prima teză de la prezentul alineat, ESMA și autoritățile competente vizate cooperează și fac schimb de informații detaliate cu privire la toate tipurile de tranzacții, în conformitate cu articolul 25 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(**) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).”

13. Articolul 10a se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (i) după al doilea paragraf se introduc următoarele paragrafe:

„Dacă o instalație face obiectul obligației de efectuare a unui audit energetic sau de punere în aplicare a unui sistem certificat de gestionare a energiei în temeiul articolului 8 din Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și dacă recomandările din raportul de audit sau din sistemul certificat de gestionare a energiei nu sunt puse în aplicare, cu excepția cazului în care perioada de recuperare pentru investițiile relevante depășește trei ani sau a cazului în care costurile investițiilor respective sunt disproportionale, atunci volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit se reduce cu 20 %. Volumul alocărilor de certificate cu titlu gratuit nu se reduce în cazul în care un operator demonstrează că a pus în aplicare alte măsuri care conduc la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră echivalente cu cele recomandate în raportul de audit sau în sistemul certificat de gestionare a energiei pentru instalația în cauză.

Prin actele delegate adoptate în temeiul prezentului alineat și fără a aduce atingere normelor aplicabile în temeiul Directivei 2012/27/UE, Comisia completează prezenta directivă cu norme armonizate simple din punct de vedere administrativ pentru aplicarea celui de al treilea paragraf de la prezentul alineat, care să garanteze că aplicarea condiționalității nu pune în pericol condițiile de concurență echitabile, integritatea de mediu sau egalitatea de tratament între instalațiile din întreaga Uniune. Respectivele norme armonizate stabilesc, în special, termene și criteriile pentru recunoașterea măsurilor de eficiență energetică puse în aplicare, precum și pentru măsuri alternative de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, utilizând procedura pentru măsurile naționale de punere în aplicare în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă.

În plus față de cerințele prevăzute la al treilea paragraf de la prezentul alineat, reducerea cu 20 % menționată la paragraful respectiv se aplică operatorilor instalațiilor ale căror niveluri de emisii de gaze cu efect de seră depășesc a 80-a percentilă din nivelul de emisii stabilit pentru valorile de referință pentru produsele relevante în cazul în care, până la 1 mai 2024, nu au stabilit un plan de neutralitate climatică pentru fiecare dintre instalațiile respective pentru activitățile reglementate de prezenta directivă. Planul respectiv conține elementele indicate la articolul 10b alineatul (4) și se stabilește în conformitate cu actele de punere în aplicare prevăzute la articolul respectiv. Articolul 10b alineatul (4) se interpretează ca referindu-se numai la nivelul instalației. Atingerea țintelor și a jaloanelor menționate la articolul 10b alineatul (4) al treilea paragraf litera (b) se verifică pentru perioada care se încheie la 31 decembrie 2025 și pentru fiecare perioadă ulterioară de cinci ani care se încheie la data de 31 decembrie, în conformitate cu procedurile de verificare și acreditare prevăzute la articolul 15. Nu se alocă certificate cu titlu gratuit peste procentul de 80 % dacă îndeplinirea țintelor și a jaloanelor intermediare nu a fost verificată în ceea ce privește perioada de până la sfârșitul anului 2025 sau în ceea ce privește perioada 2026-2030.

Certificatele care nu sunt alocate ca urmare a unei reduceri a alocării de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu al treilea și al cincilea paragraf de la prezentul alineat se utilizează pentru a excepta instalațiile de la ajustarea în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol. În cazul în care rămân astfel de certificate, 50 % din certificatele respective sunt puse la dispoziție pentru a sprijini inovarea în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol. Celelalte 50 % din certificatele respective se scot la licitație în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din prezenta directivă, iar statele membre ar trebui să utilizeze veniturile respective pentru a aborda orice risc rezidual de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele vizate de anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956, sprijinind tranziția și promovând decarbonizarea acestora în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat.

Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit instalațiilor din sectoare sau subsectoare care fac obiectul altor măsuri de contracarare a riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2023/956. Măsurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se ajustează în consecință.

(*) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).;

(ii) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, valorile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză. Pentru a oferi stimulente suplimentare pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și îmbunătățirea eficienței energetice și pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru instalațiile care utilizează tehnologii noi care reduc parțial sau elimină integral emisiile de gaze cu efect de seră și instalațiile care utilizează tehnologiile existente, criteriile de referință *ex ante* stabilite la nivelul Uniunii sunt revizuite pentru a fi aplicate în perioada 2026-2030, în vederea unei eventuale modificări a definițiilor și a limitelor schemei în legătură cu valorile de referință existente pentru produse, luând în considerare ca principii directoare potențialul de utilizare circulară al materialelor și faptul că valorile de referință ar trebui să fie independente de materiile prime și de tipul de proces de producție, în cazul în care procesele de producție au același scop. Comisia depune eforturi pentru a adopta actele de punere în aplicare în scopul stabilirii valorilor de referință revizuite pentru alocarea de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu alineatul (2) al treilea paragraf, cât mai curând posibil și înainte de începerea perioadei 2026-2030.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Sub rezerva aplicării Regulamentului (UE) 2023/956, se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor enumerate în anexa I la regulamentul respectiv.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, în primii ani de aplicare a Regulamentului (UE) 2023/956, producția mărfurilor enumerate în anexa I la regulamentul respectiv beneficiază de alocări de certificate cu titlu gratuit în cantități reduse. Se aplică un factor de reducere a alocării de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor respective („factorul CBAM”). Factorul CBAM este egal cu 100 % în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a regulamentulului respectiv și sfârșitul anului 2025 și, sub rezerva aplicării dispozițiilor de la articolul 36 alineatul (2) litera (b) din regulamentul respectiv, este egal cu 97,5 % în 2026, 95 % în 2027, 90 % în 2028, 77,5 % în 2029, 51,5 % în 2030, 39 % în 2031, 26,5 % în 2032 și 14 % în 2033. Începând cu anul 2034, nu se aplică niciun factor CBAM.

Reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit se calculează anual ca pondere medie a cererii de alocare de certificate cu titlu gratuit pentru producția mărfurilor enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) 2023/956 în raport cu cererea totală de alocare de certificate cu titlu gratuit calculată pentru toate instalațiile, pentru perioada relevantă menționată la articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă. În acest calcul se aplică factorul CBAM.

Certificatele care rezultă din reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit sunt puse la dispoziție pentru sprijinirea inovării în conformitate cu alineatul (8).

Până la 31 decembrie 2024 și ca parte a raportului său anual către Parlamentul European și Consiliu, în conformitate cu articolul 10 alineatul (5) din prezenta directivă, Comisia evaluează riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru mărfurile vizate de CBAM produse în Uniune și destinate exportului către țări terțe care nu aplică EU ETS sau un mecanism similar de stabilire a prețului carbonului. Raportul evaluează în special riscul de relocare a emisiilor de dioxid de carbon în sectoarele în care se va aplica CBAM, în special rolul și adoptarea accelerată a hidrogenului, precum și evoluțiile în ceea ce privește fluxurile comerciale și emisiile încorporate ale mărfurilor produse de sectoarele respective pe piața mondială. În cazul în care raportul concluzionează că există un risc de relocare a emisiilor de carbon pentru mărfurile produse în Uniune și destinate exportului către țările terțe care nu aplică EU ETS sau un mecanism echivalent de stabilire a prețului carbonului, Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă pentru a aborda respectivul risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon într-un mod care respectă normele Organizației Mondiale a Comerțului, inclusiv articolul XX din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994, și ține seama de decarbonizarea instalațiilor din Uniune.”;

(c) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la al treilea paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) Pentru perioada 2026-2030, valorile de referință se determină în același mod ca cel prevăzut la literele (a) și (d) de la prezentul paragraf, ținând seama de litera (e) de la prezentul paragraf, pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2021 și 2022 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2028.”;

(ii) la al treilea paragraf se adaugă următoarele litere:

„(d) Atunci când rata anuală de reducere este mai mare de 2,5 % sau este mai mică de 0,3 %, valorile de referință pentru perioada 2026-2030 sunt valorile de referință aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduce cu oricare dintre cele două rate procentuale menționate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2028.

(e) Pentru perioada 2026-2030, rata anuală de reducere pentru valoarea de referință pentru metalul lichid nu este afectată de modificarea definițiilor valorilor de referință și ale limitelor schemei aplicabile în temeiul articolului 1 al optulea paragraf.”;

(iii) al patrulea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la valorile de referință pentru compuși aromatici și gaze de sinteză, valorile respective de referință se ajustează prin aplicarea aceluiași procent ca în cazul valorilor de referință pentru rafinării, în scopul menținerii unor condiții de concurență echitabile pentru producătorii produselor respective.”;

(d) alineatele (3) și (4) se elimină;

(e) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație stabilită la articolul 10, pentru fiecare an în care suma alocațiilor de certificate cu titlu gratuit nu atinge cuantumul maxim care respectă proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație, certificatele rămase până la cuantumul respectiv se utilizează în scopul de a preveni sau a limita reducerea alocațiilor de certificate cu titlu gratuit necesară pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație în anii următori. În cazul în care, cu toate acestea, se atinge cuantumul maxim, alocațiile de certificate cu titlu gratuit se ajustează în consecință. Orice astfel de ajustare se efectuează în mod uniform. Se exceptează însă de la ajustarea respectivă instalațiile ale căror niveluri de emisii de gaze cu efect de seră sunt sub media celor mai eficiente 10 % instalații dintr-un sector sau subsector din Uniune pentru valorile de referință relevante într-un an în care se aplică ajustarea.”;

(f) la alineatul (6), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre ar trebui să adopte măsuri financiare în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf de la prezentul alineat în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, cu condiția ca astfel de măsuri financiare să fie în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, în special să nu producă denaturări nejustificate ale concurenței pe piața internă. Măsurile financiare adoptate nu trebuie să compenseze costurile indirecte acoperite de alocarea de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu valorile de referință stabilite în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol. În cazul în care un stat membru cheltuiește un quantum mai mare decât echivalentul a 25 % din veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii menționate la articolul 10 alineatul (3) pentru anul în care au fost suportate costurile indirecte, acesta precizează motivele depășirii cuantumului respectiv.”;

(g) la alineatul (7), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Începând cu 2021, certificatele care, în temeiul alineatelor (19), (20) și (22), nu sunt alocate instalațiilor se adaugă la volumul de certificate rezervate în conformitate cu primul paragraf prima teză de la prezentul alineat.”;

(h) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) 345 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol și 80 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată în temeiul articolului 10, precum și certificatele care rezultă din reducerea alocării de certificate cu titlu gratuit menționată la alineatul (1a) de la prezentul articol, se pun la dispoziția unui fond (denumit în continuare «Fondul pentru inovare») cu scopul de a sprijini inovarea în domeniul tehnicii, proceselor și tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu zero emisii de dioxid de carbon care contribuie în mod semnificativ la decarbonizarea sectoarelor reglementate de prezenta directivă și contribuie la obiectivele de reducere la zero a poluării și privind circularitatea, inclusiv proiectele care vizează extinderea acestor tehnici, procese și tehnologii în vederea introducerii lor pe scară largă în întreaga Uniune. Astfel de proiecte trebuie să aibă un potențial semnificativ de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și să contribuie la economisirea energiei și a resurselor în conformitate cu obiectivele Uniunii în materie de climă și energie pentru 2030.

Comisia încarcă în avans certificatele pentru licitații aferente Fondului pentru inovare pentru a se asigura că este disponibilă o cantitate adecvată de resurse pentru a stimula inovarea, inclusiv pentru extindere.

Certificatele care nu sunt emise operatorilor de aeronave ca urmare a încetării activității acestora și care nu sunt necesare pentru a acoperi orice deficit de restituire de către operatorii respectivi, se utilizează, de asemenea, pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menționează la primul paragraf.

În plus, 5 milioane de certificate din cantitatea menționată la articolul 3c alineatele (5) și (7), referitoare la alocațiile pentru aviație pentru 2026, sunt puse la dispoziție pentru sprijin pentru inovare, astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat.

În plus, 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței completează eventualele venituri rămase din cele 300 de milioane de certificate disponibile în perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei 2010/670/UE (*) a Comisiei și se utilizează în timp util pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat.

Fondul pentru inovare vizează sectoarele enumerate în anexele I și III, precum și produsele și procesele care le înlocuiesc pe cele cu consum intens de dioxid de carbon produse sau utilizate în sectoarele enumerate în anexa I, inclusiv tehnologiile inovatoare de stocare a energiei din surse regenerabile și de stocare a energiei și captarea și utilizarea dioxidului de carbon în condiții de siguranță pentru mediu (denumite în continuare «CUC»), care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice, în special la emisiile inevitabile de proces, și contribuie la stimularea elaborării și a funcționării proiectelor care au ca scop captarea, transportul și stocarea

geologică a CO₂ (denumite în continuare «CSC») în condiții de siguranță pentru mediu, în special pentru emisiile inevitabile ale proceselor industriale și captarea directă a CO₂ din atmosferă cu stocare sigură, durabilă și permanentă (DACs), în puncte echilibrate geografic. Fondul pentru inovare poate sprijini, de asemenea, tehnologii și infrastructuri inovatoare revoluționare, inclusiv producția de combustibili cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu zero emisii de dioxid de carbon, pentru decarbonizarea sectorului maritim, aviației, transportului feroviar și transportului rutier, inclusiv forme colective de transport, cum ar fi serviciile de transport public și de transport cu autocarul.

De asemenea, în sectorul aviației poate să sprijine electrificarea și măsurile de reducere a impactului global al aviației asupra climei.

Comisia acordă o atenție deosebită proiectelor din sectoarele vizate de Regulamentul (UE) 2023/956 în vederea sprijinirii inovării în domeniul tehnologiilor cu emisii reduse de dioxid de carbon, al CUC, al CSC, al energiei din surse regenerabile și al stocării energiei, într-un mod care să contribuie la atenuarea schimbărilor climatice, cu scopul de a acorda, în perioada 2021-2030, proiectelor din sectoarele respective o cotă semnificativă din valoarea financiară echivalentă a certificatelor menționată la alineatul (1a) al patrulea paragraf de la prezentul articol. În plus, Comisia poate lansa înainte de 2027 cereri de propuneri adresate sectoarelor vizate de regulamentul respectiv.

Comisia acordă, de asemenea, o atenție deosebită proiectelor care contribuie la decarbonizarea sectorului maritim și include subiecte dedicate acestui scop în cererile de propuneri ale Fondului pentru inovare, după caz, inclusiv pentru electrificarea transportului maritim și pentru abordarea tuturor efectelor sale asupra climei, inclusiv emisiile de negru de fum. Astfel de cereri de propuneri țin totodată seama, de criteriile utilizate pentru selectarea proiectelor, în special de potențialul proiectelor și al investițiilor de a spori protecția biodiversității și de a reduce poluarea fonică și a apei.

Fondul pentru inovare poate, în conformitate cu alineatul (8a), să sprijine proiecte prin licitații concurențiale, cum ar fi CfD-urile, CCfD-urile sau contractele cu primă fixă pentru a sprijini tehnologiile de decarbonizare pentru care prețul carbonului ar putea să nu fie un stimulent suficient.

Comisia identifică sinerghiile între Fondul pentru inovare și Orizont Europa, în special în ceea ce privește parteneriatele europene, și, după caz, identifică sinerghiile între Fondul pentru inovare și alte programe ale Uniunii.

Sunt eligibile proiecte care vizează teritoriul tuturor statelor membre, inclusiv proiecte de mici dimensiuni și de dimensiuni medii, iar pentru activitățile maritime, proiectele cu o valoare adăugată clară la nivelul Uniunii. Tehnologiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie inovatoare și să nu fie încă viabile din punct de vedere comercial în absența sprijinului, însă trebuie să reprezinte soluții revoluționare sau să fie suficient de mature pentru a putea fi puse în aplicare la scară precomercială.

Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului pentru inovare se licitează în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă. Veniturile obținute în urma licitării certificatelor de emisii constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului (**). Angajamentele bugetare pentru acțiuni care depășesc un exercițiu financiar pot fi defalcate în tranșe anuale pe parcursul mai multor exerciții financiare.

Comisia oferă, la cerere, asistență tehnică statelor membre cu o participare efectivă redusă în proiecte derulate în cadrul Fondului pentru inovare, în scopul creșterii capacităților statelor membre solicitante de a sprijini eforturile inițiatorilor de proiecte de pe teritoriile lor de a depune cereri de finanțare din Fondul pentru inovare, în scopul îmbunătățirii participării geografice efective la Fondul pentru inovare și al creșterii calității generale a proiectelor depuse. Comisia urmărește o acoperire geografică eficientă și bazată pe calitate în ceea ce privește finanțarea din Fondul pentru inovare în toată Uniunea și asigură o monitorizare amplă a progreselor și acțiuni ulterioare adecvate în această privință.

Sub rezerva acordului solicitanților, după închiderea cererii de propuneri, Comisia informează statele membre cu privire la cererile de finanțare pentru proiecte de pe teritoriile lor și le furnizează acestora informații detaliate cu privire la cererile în cauză, pentru a facilita coordonarea de către statele membre a sprijinului acordat proiectelor. În plus, Comisia informează statele membre cu privire la lista proiectelor preselectate, înainte de acordarea sprijinului.

Proiectele se selectează printr-o procedură de selecție transparentă, într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic, în conformitate cu obiectivele Fondului pentru inovare, astfel cum sunt prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat și pe baza unor criterii transparente și obiective, ținând seama de măsura în care proiectele

aduc o contribuție semnificativă la obiectivele Uniunii în materie de climă și energie, contribuind în același timp la obiectivele privind reducerea la zero a poluării și circularitatea în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat, și, după caz, de măsura în care proiectele contribuie la reducerea emisiilor mult sub valorile de referință menționate la alineatul (2). Proiectele trebuie să aibă potențialul de a fi aplicate pe scară largă sau de a diminua semnificativ costurile tranziției către o economie neutră din punct de vedere climatic pentru sectoarele în cauză. Se acordă prioritate tehnologiilor și proceselor inovatoare care abordează efecte multiple asupra mediului. Proiectele care implică CUC trebuie să asigure o reducere netă a emisiilor și evitarea sau stocarea permanentă a CO₂. În cazul granturilor acordate prin cereri de propuneri, se pot sprijini până la 60 % din costurile relevante ale proiectelor, din care până la 40 % nu trebuie să depindă de evitarea verificată a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiția atingerii unor jaloane prestabilite, ținându-se seama de tehnologia utilizată. În cazul sprijinului acordat prin proceduri de licitare concurențială și în cazul asistenței tehnice, pot fi sprijinite până la 100 % din costurile relevante ale proiectelor. Potențialul de reducere a emisiilor în mai multe sectoare oferit de proiectele combinate, inclusiv în zonele învecinate, este luat în considerare în criteriile utilizate pentru selectarea proiectelor.

Proiectele finanțate din Fondul pentru inovare trebuie să pună la dispoziție cunoștințele pentru alte proiecte relevante, precum și pentru cercetătorii din Uniune care au un interes legitim. Condițiile privind schimbul de cunoștințe sunt definite de Comisie în cererile de propuneri.

Cererile de propuneri sunt deschise și transparente. La pregătirea cererilor de propuneri, Comisia depune toate eforturile pentru a se asigura că toate sectoarele sunt cuprinse în mod corespunzător. Comisia ia măsuri pentru a se asigura că cererile de propuneri sunt comunicate pe o scară cât mai largă, în special întreprinderilor mici și mijlocii.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în privința normelor legate de funcționarea Fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție, sectoarele eligibile și cerințele tehnologice pentru diferitele tipuri de sprijin.

Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul certificatelor disponibile în acest scop. Respectiv certificate se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

Până la 31 decembrie 2023 și, ulterior, în fiecare an, Comisia prezintă Comitetului privind schimbările climatice menționat la articolul 22a alineatul (1) din prezenta directivă un raport privind punerea în aplicare a Fondului pentru inovare, furnizând o analiză a proiectelor finanțate, pe sectoare și pe state membre, precum și contribuția preconizată a proiectelor respective la îndeplinirea obiectivului de neutralitate climatică în Uniune, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119. Comisia prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului și îl face public.

(*) Decizia 2010/670/UE a Comisiei din 3 noiembrie 2010 de stabilire a criteriilor și măsurilor pentru finanțarea proiectelor demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță din punct de vedere al mediului, precum și a proiectelor demonstrative de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Comunitate, stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 290, 6.11.2010, p. 39).

(**) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).";

- (i) se introduc următoarele alineate:

„(8a) Pentru CfD-urile și CCfD-urile atribuite la încheierea unui mecanism de licitație concurențială, se asigură o acoperire adecvată prin angajamentele bugetare care rezultă din veniturile obținute din licitarea certificatelor disponibile în Fondul pentru inovare, iar angajamentele bugetare respective pot fi defalcate în tranșe anuale pe parcursul mai multor exerciții financiare. Pentru primele două runde ale mecanismului de licitație concurențială, acoperirea datoriei financiare aferente CfD-urilor și CCfD-urilor este asigurată pe deplin cu creditele care rezultă din veniturile obținute din licitarea certificatelor alocate Fondului pentru inovare în temeiul alineatului (8).

Pe baza unei evaluări calitative și cantitative de către Comisie a riscurilor financiare care decurg din punerea în aplicare a CfD-urilor și a CCfD-urilor, care urmează să fie efectuată după încheierea primelor două runde ale mecanismului de licitație concurențială și, ulterior, de fiecare dată când este necesar, în conformitate cu principiul prudenței, conform căruia activele și profiturile nu trebuie să fie supraestimate, iar pasivele și pierderile nu trebuie să fie subestimate, Comisia poate decide, în conformitate cu împuternicirea prevăzută la al optulea paragraf, să acopere doar o parte din datoria financiară legată de CfD-uri și CCfD-uri prin mijloacele menționate la primul paragraf și partea rămasă prin alte mijloace. Comisia urmărește să limiteze utilizarea altor mijloace de acoperire.

În cazul în care evaluarea conduce la concluzia că sunt necesare alte mijloace de acoperire pentru a realiza întregul potențial al CfD-urilor și al CCfD-urilor, Comisia urmărește o combinație echilibrată de alte mijloace de acoperire. Prin derogare de la articolul 210 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, Comisia stabilește măsura în care se utilizează alte mijloace de acoperire în temeiul actului delegat prevăzut la al optulea paragraf de la prezentul alineat.

Datoria financiară rămasă este acoperită în mod suficient, având în vedere principiile prevăzute în titlul X din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, dacă este necesar, adaptată la particularitățile CfD-urilor și CCfD-urilor, prin derogare de la articolul 209 alineatul (2) literele (d) și (h), de la articolul 210 alineatul (1), de la articolul 211 alineatele (1), (2), (4) și (6), de la articolele 212, 213 și 214, de la articolul 218 alineatul (1) și de la articolul 219 alineatele (3) și (6) din regulamentul respectiv. După caz, alte mijloace de acoperire, rata de provizionare și derogările necesare se stabilesc într-un act delegat prevăzut la al optulea paragraf de la prezentul alineat.

Comisia nu utilizează mai mult de 30 % din veniturile obținute din licitarea certificatelor alocate Fondului pentru inovare în temeiul alineatului (8) pentru provizionarea CfD-urilor și a CCfD-urilor.

Rata de provizionare nu trebuie să fie mai mică de 50 % din datoria financiară totală suportată de bugetul Uniunii pentru CfD-uri și CCfD-uri. Atunci când stabilește rata de provizionare, Comisia ia în considerare elemente care pot reduce riscurile financiare pentru bugetul Uniunii, dincolo de creditele disponibile în cadrul Fondului pentru inovare, cum ar fi posibila partajare a răspunderii cu statele membre în mod voluntar sau un posibil mecanism de reasigurare din partea sectorului privat. Comisia revizuieste rata de provizionare cel puțin o dată la trei ani de la data aplicării actului delegat prin care se stabilește pentru prima dată.

Pentru a evita cererile speculative, accesul la licitația concurențială poate fi condiționat de plata de către solicitanți a unei garanții care urmează să fie reținută în caz de neexecutare a contractului. Aceste garanții reținute îi revin Fondului pentru inovare ca venituri externe alocate în temeiul articolului 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. Orice contribuție plătită autorității care acordă grantul de către un beneficiar în conformitate cu termenii CfD-ului sau ai CCfD-ului în cazul în care prețul de referință este mai mare decât prețul de exercitare (denumite în continuare «diferență») îi revine Fondului pentru inovare ca venit extern alocat în temeiul articolului 21 alineatul (5) din regulamentul respectiv.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 din prezenta directivă pentru a completa prezenta directivă cu scopul de a prevedea și a detalia alte mijloace de acoperire, dacă există, și, după caz, rata de provizionare și derogările suplimentare necesare de la titlul X din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, astfel cum se prevede la al patrulea paragraf de la prezentul alineat, precum și normele privind funcționarea mecanismului de ofertare concurențial, în special în ceea ce privește garanțiile și diferența.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica al cincilea paragraf de la prezentul alineat prin creșterea limitei de 30 % menționată la paragraful respectiv cu cel mult 20 de puncte procentuale în total, dacă acest lucru este necesar pentru a răspunde unei cereri de CfD-uri și CCfD-uri, ținând seama de experiența primelor runde din cadrul mecanismului de ofertare concurențial și luând în considerare necesitatea de a găsi un echilibru adecvat în ceea ce privește sprijinul din partea Fondului pentru inovare între granturi și astfel de contracte.

Sprrijinul financiar din partea Fondului pentru inovare este proporțional cu obiectivele de politică stabilite în prezentul articol și nu conduce la denaturări nejustificate ale pieței interne. În acest scop, sprijinul se acordă numai pentru acoperirea costurilor suplimentare sau a riscurilor de investiții care nu pot fi suportate de investitori în condiții normale de piață.

(8b) 40 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol și 10 milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel scoasă la licitație în temeiul articolului 10 din prezenta directivă se pun la dispoziția Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului social pentru climă sunt scoase la licitație în 2025 în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă și cu actul delegat adoptat în conformitate cu articolul respectiv. Veniturile din licitația respectivă constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 și se utilizează în conformitate cu normele aplicabile Fondului social pentru climă.

(*) Regulamentul (UE) 2023/955 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 de instituire a Fondului social pentru climă și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1060 (JO L 130, 16.5.2023, p. 1).;

(j) alineatul (19) se înlocuiește cu următorul text:

„(19) Se interzice alocarea de certificate cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea. Se consideră că și-au încetat activitatea instalațiile a căror autorizație de emisii de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retrasă și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.”

(k) se adaugă următorul alineat:

„(22) În cazul în care sunt necesare corecții ale alocărilor de certificate cu titlu gratuit acordate în temeiul articolului 11 alineatul (2), corecțiile respective se realizează cu certificate din, sau prin adăugarea de certificate la, cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.”

14. La articolul 10b alineatul (4), se adaugă următoarele paragrafe:

„Într-un stat membru în care, în medie, între anii 2014 și 2018, ponderea emisiilor generate de încălzirea centralizată din totalul acestor emisii în Uniune împărțită la ponderea respectivului stat membru în PIB-ul total al Uniunii este mai mare de cinci, se acordă pentru încălzirea centralizată în perioada 2026-2030 o alocare suplimentară de certificate cu titlu gratuit de 30 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a, cu condiția ca un volum de investiții echivalent cu valoarea alocării suplimentare de certificate cu titlu gratuit să fie investit pentru a reduce în mod semnificativ emisiile înainte de 2030, în conformitate cu planurile privind neutralitatea climatică menționate la al treilea paragraf de la prezentul alineat, și ca îndeplinirea țintelor și a jaloanelor menționate la litera (b) de la paragraful respectiv să fie confirmată de verificarea efectuată în conformitate cu al patrulea paragraf de la prezentul alineat.

Până la 1 mai 2024, operatorii care produc energie termică în sistem centralizat trebuie să stabilească un plan de neutralitate climatică pentru instalațiile pentru care solicită alocări suplimentare de certificate cu titlu gratuit în conformitate cu al doilea paragraf de la prezentul alineat. Planul respectiv este în concordanță cu obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 și stabilește:

- (a) măsuri și investiții pentru a atinge neutralitatea climatică până în 2050 la nivel de instalație sau de întreprindere, excluzând utilizarea creditelor de compensare a emisiilor de dioxid de carbon;
- (b) ținte și jaloane intermediare pentru a măsura, până la 31 decembrie 2025 și, ulterior, la fiecare cinci ani, până la 31 decembrie, progresele înregistrate în direcția atingerii neutralității climatice, astfel cum se prevede la litera (a) de la prezentul paragraf;
- (c) o estimare a impactului fiecăreia dintre măsurile și investițiile menționate la litera (a) de la prezentul paragraf în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.

Atingerea țintelor și a jaloanelor menționate la al treilea paragraf litera (b) de la prezentul alineat se verifică în ceea ce privește perioada până la 31 decembrie 2025 și în ceea ce privește fiecare perioadă ulterioară de cinci ani care se încheie la data de 31 decembrie, în conformitate cu procedurile de verificare și acreditare prevăzute la articolul 15. Nu se alocă certificate cu titlu gratuit în afară de cele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, dacă îndeplinirea țintelor și a jaloanelor intermediare nu a fost verificată în ceea ce privește perioada de până la sfârșitul anului 2025 sau în ceea ce privește perioada 2026-2030.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a preciza conținutul minim al informațiilor menționate la al treilea paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat și formatul planurilor privind neutralitatea climatică menționate la paragraful respectiv și la articolul 10a alineatul (1) al cincilea paragraf. Comisia identifică sinergii cu planuri similare, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).”

15. La articolul 10c, alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre impun instalațiilor producătoare de energie electrică și operatorilor de rețele să prezinte, până la data de 28 februarie a fiecărui an, un raport referitor la punerea în aplicare a investițiilor lor selectate, incluzând soldul alocării de certificate cu titlu gratuit și cheltuielile de investiții suportate, precum și tipurile de investiții sprijinite. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens, iar Comisia le publică.”

16. Se introduce următorul articol:

„*Articolul 10ca*

Termen-limită pentru alocări tranzitorii de certificate cu titlu gratuit în scopul modernizării sectorului energetic

Prin derogare de la articolul 10c, statele membre în cauză pot acorda instalațiilor alocări tranzitorii de certificate cu titlu gratuit numai în conformitate cu articolul respectiv pentru investițiile realizate până la 31 decembrie 2024. Orice certificate aflate la dispoziția statelor membre în cauză în conformitate cu articolul 10c pentru perioada 2021-2030 care nu sunt utilizate pentru astfel de investiții, în proporția stabilită de statul membru respectiv:

- (a) se adaugă la cantitatea totală de certificate pe care statul membru în cauză urmează să îl scoată la licitație în temeiul articolului 10 alineatul (2); sau
- (b) sunt utilizate pentru a sprijini investițiile în cadrul Fondului pentru modernizare menționat la articolul 10d, în conformitate cu normele aplicabile veniturilor din certificatele menționate la articolul 10d alineatul (4).

Până la 15 mai 2024, statul membru în cauză notifică Comisiei cuantumul respective de certificate care urmează să fie utilizate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) primul paragraf litera (a), și, prin derogare de la articolul 10d alineatul (4) a doua teză, în temeiul articolului 10d.”

17. Articolul 10d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru perioada 2021-2030, se instituie un fond pentru a sprijini investițiile propuse de statele membre beneficiare, inclusiv finanțarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemelor energetice și îmbunătățirea eficienței energetice (denumit în continuare «Fondul pentru modernizare»). Fondul pentru modernizare este finanțat prin scoaterea la licitație a certificatelor, astfel cum este prevăzut la articolul 10, pentru statele membre beneficiare prevăzute de articolul menționat.

Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie conforme cu obiectivele prezentei directive, cu obiectivele exprimate în Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 privind «Pactul ecologic european» și Regulamentul (UE) 2021/1119, precum și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Statele membre beneficiare pot, după caz, să utilizeze resursele Fondului pentru modernizare pentru a finanța investiții care implică regiunile frontaliere adiacente ale Uniunii. Nu se acordă niciun sprijin din Fondul pentru modernizare unităților producătoare de energie care utilizează combustibili fosili. Cu toate acestea, veniturile provenite din certificatele care fac obiectul unei notificări în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol pot fi utilizate pentru investiții care implică combustibili fosili gazeși.

De asemenea, veniturile din certificatele menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf din prezenta directivă pot fi utilizate pentru investiții care implică combustibili fosili gazoși, în cazul în care activitatea se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și este justificată în mod corespunzător din motive de asigurare a securității energetice, cu condiția ca, pentru producerea de energie, certificatele să fie scoase la licitație înainte de 31 decembrie 2027 și, pentru investițiile care implică utilizări în aval ale gazelor, certificatele să fie scoase la licitație înainte de 31 decembrie 2028.

(*) Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cel puțin 80 % din veniturile provenite din certificatele menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea paragraf și din certificatele care fac obiectul unei notificări în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și cel puțin 90 % din veniturile provenite din certificatele menționate la articolul 10 alineatul (1) al patrulea paragraf se utilizează pentru a sprijini investițiile în următoarele acțiuni:

- (a) producția și utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, inclusiv a hidrogenului din surse regenerabile;
- (b) încălzirea și răcirea din surse regenerabile;
- (c) reducerea consumului total de energie prin eficiență energetică, inclusiv în sectorul industrial, al transporturilor, al clădirilor, al agriculturii și al deșeurilor;
- (d) stocarea energiei și modernizarea rețelelor energetice, inclusiv a managementului pe parte de cerere, a conductelor de termoficare a rețelelor pentru transportul de electricitate, precum și creșterea interconectărilor dintre statele membre și a infrastructurii pentru o mobilitate cu zero emisii;
- (e) sprijinirea gospodăriilor cu venituri mici, inclusiv în zonele rurale și îndepărtate, pentru combaterea sărăciei energetice și pentru modernizarea sistemelor de încălzire ale acestora; și
- (f) o tranziție justă în regiunile dependente de emisiile de dioxid de carbon din statele membre beneficiare, astfel încât să se sprijine realocarea, recalificarea și îmbunătățirea competențelor lucrătorilor, educația, inițiativele legate de căutarea unui loc de muncă și întreprinderile nou înființate, în dialog cu societatea civilă și partenerii sociali, într-o manieră care este în concordanță cu acțiunile relevante incluse de statele membre în planurile lor teritoriale de tranziție justă și care contribuie la acestea, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) primul paragraf litera (k) din Regulamentul (UE) 2021/1056, după caz.”;

(c) alineatul (11) se înlocuiește cu următorul text:

„(11) Comitetul pentru investiții raportează anual Comisiei privind experiența dobândită în ceea ce privește evaluarea investițiilor, în special în ceea ce privește reducerile emisiilor și costurile de reducere. Până la 31 decembrie 2024, ținând cont de constatările comitetului pentru investiții, Comisia revizuieste domeniile pentru proiectele menționate la alineatul (2) și criteriile pe baza cărora comitetul pentru investiții își întemeiază recomandările.

Comitetul pentru investiții asigură publicarea raportului anual. Comisia transmite raportul anual Parlamentului European și Consiliului.”

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 10f

Principiul de «a nu prejudicia în mod semnificativ»

Începând din 1 ianuarie 2025, statele membre beneficiare și Comisia utilizează veniturile provenite din licitarea certificatelor destinate Fondului pentru inovare în temeiul articolului 10a alineatul (8) din prezenta directivă și a certificatelor menționate la articolul 10 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf din prezenta directivă, în conformitate cu criteriile de «a nu prejudicia în mod semnificativ» prevăzute la articolul 17 din Regulamentul (UE) 2020/852, în cazul în care astfel de venituri sunt utilizate pentru o activitate economică pentru care au fost stabilite criterii tehnice de examinare pentru a stabili dacă o activitate economică prejudiciază în mod semnificativ unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu relevante în temeiul articolului 10 alineatul (3) litera (b) din regulamentul respectiv.”

19. În articolul 11 alineatul (2), data „28 februarie” se înlocuiește cu „30 iunie”.

20. Titlul capitolului IV se înlocuiește cu următorul text:

„Dispoziții aplicabile aviației, transportului maritim și instalațiilor staționare”.

21. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre garantează recunoașterea certificatelor emise de o autoritate competentă din alt stat membru în scopul îndeplinirii de către un operator, un operator de aeronave sau o companie de transport maritim a obligațiilor prevăzute la alineatul (3).”;

(b) alineatul (2a) se elimină;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Statele membre, statele membre de administrare și autoritățile de administrare ale unei companii de transport maritim se asigură că, până la 30 septembrie a fiecărui an:

(a) operatorul fiecărei instalații restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor instalației în cauză pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15;

(b) fiecare operator de aeronave restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor sale pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15;

(c) fiecare companie de transport maritim restituie un număr de certificate care este egal cu totalul emisiilor sale pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 3ge.

Statele membre, statele membre de administrare și autoritățile de administrare ale unei companii de transport maritim se asigură că, ulterior, certificatele restituite în temeiul primului paragraf sunt anulate.”;

(d) după alineatul (3) se introduc următoarele alineate:

„(3-e) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c), companiile de transport maritim pot restitui cu 5 % mai puține certificate decât emisiile lor verificate generate până la 31 decembrie 2030 de navele clasificate ca nave din clasa de gheață, cu condiția ca astfel de nave să aibă clasa de gheață IA sau IA Super sau o clasă de gheață echivalentă, stabilită pe baza Recomandării 25/7 a HELCOM.

În cazul în care se restituie mai puține certificate în comparație cu emisiile verificate, odată ce diferența dintre emisiile verificate și certificatele restituite a fost stabilită pentru fiecare an, un volum de certificate corespunzător diferenței respective se anulează, în loc să fie scos la licitație în conformitate cu articolul 10.

(3-d) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c) de la prezentul articol și de la articolul 16, Comisia prevede, la cererea unui stat membru, prin intermediul unui act de punere în aplicare, că statele membre trebuie să considere cerințele prevăzute în dispozițiile respective ca fiind îndeplinite și că nu trebuie să ia nicio măsură împotriva companiilor de transport maritim în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile efectuate de navele de pasageri, altele decât navele de croazieră, și de navele de tip Ro-Ro, între un port al unei insule aflat sub jurisdicția statului membru solicitant respectiv, care nu are nicio legătură rutieră sau feroviară cu țărmul principal și cu o populație mai mică de 200 000 de locuitori permanenți conform celor mai recente date disponibile în 2022 și un port aflat sub jurisdicția aceluiași stat membru, precum și de activitățile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.

Comisia publică și actualizează permanent o listă a insulelor menționate la primul paragraf și a porturilor în cauză.

(3-c) Prin derogare de la alineatul (3) primul paragraf litera (c) de la prezentul articol și de la articolul 16, la cererea comună a două state membre, dintre care unul nu are frontieră terestră cu un alt stat membru, iar celălalt stat membru este cel mai apropiat din punct de vedere geografic de statul membru care nu are frontieră terestră cu un alt stat membru, Comisia prevede prin intermediul unui act de punere în aplicare, că statele membre trebuie să ia în considerare că cerințele prevăzute în dispozițiile respective sunt îndeplinite și că nu trebuie să ia

nicio măsură împotriva companiilor de transport maritim în ceea ce privește emisiile generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile efectuate de navele de pasageri sau de navele de tip Ro-Ro în cadrul unui contract transnațional de servicii publice sau al unei obligații transnaționale de serviciu public, prevăzute în cererea comună, care leagă cele două state membre și de activitățile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.

(3-b) Obligația de a restitui certificatele nu se aplică în cazul emisiilor generate până la 31 decembrie 2030 de călătoriile între un port situat într-o regiune ultraperiferică a unui stat membru și un port situat în același stat membru, inclusiv de călătoriile dintre porturile din interiorul unei regiuni ultraperiferice și de călătoriile între porturi situate în regiuni ultraperiferice ale aceluiași stat membru, precum și de activitățile desfășurate în cadrul unui port de astfel de nave în legătură cu astfel de călătorii.”;

(e) alineatul (3-a) se înlocuiește cu următorul text:

„(3-a) În cazul în care este necesar și atât timp cât este necesar pentru a proteja integritatea de mediu a EU ETS, operatorilor, operatorilor de aeronave și companiilor de transport maritim din cadrul EU ETS li se interzice utilizarea certificatelor emise de un stat membru cu privire la care există obligații ale operatorilor, ale operatorilor de aeronave și ale companiilor de transport maritim care au devenit caduce. Actele delegate menționate la articolul 19 alineatul (3) trebuie să includă măsurile necesare în cazurile menționate în prezentul alineat.”;

(f) se introduce următorul alineat:

„(3b) Obligația de restituire a certificatelor nu se aplică în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră care sunt considerate a fi fost captate și utilizate astfel încât acestea au devenit legate chimic permanent într-un produs pentru ca să nu intre în atmosferă în condiții normale de utilizare, inclusiv orice activitate normală care are loc după sfârșitul duratei de viață a produsului.

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă privind cerințele în baza cărora se consideră că gazele cu efect de seră au devenit legate chimic permanent astfel cum este menționat în primul paragraf de la prezentul alineat.”;

(g) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că certificatele sunt anulate în orice moment, la cererea persoanei care le deține. În cazul închiderii unei capacități de producție de energie electrică pe teritoriul lor ca urmare a unor măsuri naționale suplimentare, statele membre pot anula, și sunt încurajate să facă acest lucru, certificate din cantitatea totală de certificate pe care urmează să le scoată la licitație menționată la articolul 10 alineatul (2) până la un quantum corespunzător valorii medii a emisiilor verificate ale instalației în cauză pe parcursul unei perioade de cinci ani înainte de închidere. Statul membru în cauză informează Comisia în legătură cu o astfel de intenție de anulare sau cu motivele neanulării, în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).”

22. La articolul 14 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind modalitățile detaliate de monitorizare și raportare a emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I la prezenta directivă, precum și a efectelor aviației, altele decât cele legate de CO₂ pe rutele pentru care se raportează emisii în temeiul prezentei directive, care se bazează pe principiile de monitorizare și raportare prevăzute în anexa IV la prezenta directivă și pe cerințele prevăzute la alineatele (2) și (5) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră și țin seama de cunoștințele științifice actualizate privind efectele altor emisii decât cele de CO₂ generate de aviație în cadrul cerințelor de monitorizare și raportare a emisiilor și a efectelor lor, inclusiv a efectelor aviației, altele decât cele legate de CO₂. Actele de punere în aplicare respective reglementează aplicarea criteriilor de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu toate ajustările necesare în ceea ce privește aplicarea în temeiul prezentei directive, pentru ca unei astfel de biomase să i se aplice un factor de emisie zero. Acestea precizează modalitatea de contabilizare a stocării emisiilor generate dintr-o combinație de surse cu factor de emisie zero și surse cărora nu li se aplică un factor de emisie zero. De asemenea, actele respective precizează modalitatea de contabilizare a emisiilor generate de combustibili de origine nebiologică produși din surse regenerabile și de combustibili pe bază de carbon reciclat, asigurându-se că astfel de emisii sunt contabilizate și evitându-se dubla contabilizare.”

23. Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre asigură publicarea numelor operatorilor, ale operatorilor de aeronave și ale companiilor de transport maritim care încalcă cerințele privind restituirea unui număr suficient de certificate în temeiul prezentei directive.”;

(b) la alineatul (3), data „30 aprilie” se înlocuiește cu „30 septembrie”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Penalitățile prevăzute la alineatul (3) se aplică, de asemenea, companiilor de transport maritim.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(11a) În cazul unei companii de transport maritim care nu a respectat obligațiile de restituire pentru două sau mai multe perioade de raportare consecutive și în cazul în care alte măsuri de executare nu au asigurat respectarea acestora, autoritatea competentă a statului membru din portul de intrare poate, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, să emită un ordin de expulzare, care este notificat Comisiei, Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă (EMSA), celorlalte state membre și statului de pavilion în cauză. Ca urmare a emiterii unui astfel de ordin de expulzare, orice stat membru, cu excepția statului membru al cărui pavilion îl arborează nava în cauză, refuză intrarea navelor aflate în responsabilitatea companiei de transport maritim în cauză în oricare dintre porturile sale până la îndeplinirea de către compania de transport maritim a obligațiilor de restituire ce îi revin în conformitate cu articolul 12. În cazul în care nava arborează pavilionul unui stat membru și intră sau se află într-unul din porturile acestuia, statul membru respectiv reține nava, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, până când compania de transport maritim își îndeplinește obligațiile de restituire.

În cazul în care se constată că o navă a unei companii de transport maritim astfel cum este menționată la primul paragraf se află într-unul dintre porturile statului membru al cărui pavilion îl arborează, statul membru în cauză poate, după ce i-a acordat companiei de transport maritim în cauză posibilitatea de a-și prezenta observațiile, să emită un ordin de reținere a pavilionului național până când compania de transport maritim își îndeplinește obligațiile de restituire. Statul membru informează Comisia, EMSA și celelalte state membre cu privire la această situație. Ca urmare a emiterii unui astfel de ordin de reținere a pavilionului național, fiecare stat membru ia aceleași măsuri ca și cele necesare în urma emiterii unui ordin de expulzare în conformitate cu a doua teză de la primul paragraf.

Prezentul alineat nu aduce atingere normelor maritime internaționale aplicabile în cazul navelor aflate în pericol.”

24. Articolul 18b se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18b

Asistență din partea Comisiei, EMSA și a altor organizații relevante

(1) Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3c alineatul (4), și al articolelor 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg și 18a, Comisia, statul membru de administrare și autoritățile de administrare ale unei companii de transport maritim pot solicita asistența EMSA sau a unei alte organizații relevante și pot încheia, în acest scop, orice acorduri corespunzătoare cu organizațiile în cauză.

(2) Comisia, asistată de EMSA, depune eforturi pentru a concepe instrumente adecvate și pentru a elabora orientări care să faciliteze și să coordoneze activitățile de verificare și de asigurare a respectării legislației legate de aplicarea prezentei directive în sectorul transportului maritim. În măsura posibilului, astfel de orientări și instrumente sunt puse la dispoziția statelor membre și a verficatorilor în scopul partajării informațiilor și pentru a se asigura o bună punere în aplicare a dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă.”

25. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3c alineatul (6), articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1), (8) și (8a), articolul 10b alineatul (5), articolul 12 alineatul (3b), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1), articolul 28c și articolul 30j alineatul (1) pe o perioadă nedeterminată începând cu 8 aprilie 2018.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3c alineatul (6), articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1), (8) și (8a), articolul 10b alineatul (5), articolul 12 alineatul (3b), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1), articolul 28c și articolul 30j alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3c alineatul (6), al articolului 3d alineatul (3), al articolului 10 alineatul (4), al articolului 10a alineatul (1), (8) sau (8a), al articolului 10b alineatul (5), al articolului 12 alineatul (3b), al articolului 19 alineatul (3), al articolului 22, al articolului 24 alineatul (3), al articolului 24a alineatul (1), al articolului 25a alineatul (1), al articolului 28c sau al articolului 30j alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

26. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

Raport privind asigurarea unei mai bune funcționări a pieței carbonului

Dacă rapoartele regulate privind piața carbonului menționate la articolul 10 alineatele (5) și (6) conțin dovezi ale faptului că piața carbonului nu funcționează corespunzător, Comisia, în termen de trei luni, prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative menite să mărească transparența și integritatea pieței carbonului, inclusiv a piețelor instrumentelor derivate conexe, și să abordeze măsurile corective pentru a îmbunătăți funcționarea acesteia, precum și pentru a îmbunătăți prevenirea și detectarea abuzurilor de pe piață.”

27. Articolul 29a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29a

Măsuri de luat în eventualitatea unor fluctuații excesive ale prețurilor

(1) În cazul în care prețul mediu al certificatelor pentru cele șase luni calendaristice precedente este de peste 2,4 ori mai mare decât prețul mediu al certificatelor pentru perioada de referință de doi ani precedenți, 75 de milioane de certificate sunt eliberate din rezerva pentru stabilitatea pieței, în conformitate cu articolul 1 alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.

Pentru certificatele de emisii vizate la capitolele II și III, prețul certificatelor menționat la primul paragraf de la prezentul alineat este prețul licitațiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4).

Perioada de referință de doi ani precedenți menționată la primul paragraf reprezintă perioada de doi ani care se încheie înainte de prima lună a perioadei de șase luni calendaristice menționate la paragraful respectiv.

În cazul în care condiția prevăzută la primul paragraf de la prezentul alineat este îndeplinită și alineatul (2) nu este aplicabil, Comisia publică un aviz în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, indicând data la care condiția a fost îndeplinită.

Comisia publică în primele trei zile lucrătoare ale fiecărei luni prețul mediu al certificatelor pentru ultimele șase luni calendaristice și prețul mediu al certificatelor pentru perioada de referință de doi ani precedenți. În cazul în care nu este îndeplinită condiția menționată la primul paragraf, Comisia publică, de asemenea, nivelul prețului pe care prețul mediu al certificatelor ar trebui să îl atingă în luna următoare pentru a îndeplini condiția menționată la paragraful respectiv.

(2) Atunci când este îndeplinită condiția pentru eliberarea de certificate din rezerva pentru stabilitatea pieței în temeiul alineatului (1), condiția menționată la respectivul alineat nu se consideră îndeplinită din nou decât după cel puțin douăsprezece luni de la încheierea operațiunii anterioare de eliberare din rezervă.

(3) Normele detaliate de aplicare a măsurilor menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se stabilesc prin actele delegate menționate la articolul 10 alineatul (4).”

28. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezenta directivă face obiectul unei revizuii permanente în contextul evoluțiilor internaționale și al eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris și a tuturor angajamentelor relevante care rezultă în urma Conferinței părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Măsurile de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie care ar putea face obiectul relocării emisiilor de carbon menționate la articolele 10a și 10b din prezenta directivă fac și ele obiectul unei revizuii permanente având în vedere măsurile de politică privind clima din alte economii majore. În acest context, Comisia analizează și dacă măsurile legate de compensarea costurilor indirecte ar trebui să fie armonizate în continuare. Măsurile aplicabile sectoarelor vizate de CBAM sunt reexaminat în contextul aplicării Regulamentului (UE) 2023/956 înainte de 1 ianuarie 2028 și, ulterior, la fiecare doi ani, ca parte a rapoartelor sale către Parlamentul European și către Consiliu în temeiul articolului 30 alineatul (6) din regulamentul respectiv, Comisia evaluează impactul CBAM asupra riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, inclusiv în ceea ce privește exporturile.

Raportul evaluează necesitatea de a se lua măsuri suplimentare, inclusiv măsuri legislative, pentru a se aborda riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului în contextul fiecărui bilanț la nivel global convenit în temeiul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea reducerilor de gaze cu efect de seră necesare din partea Uniunii și a statelor sale membre, inclusiv în ceea ce privește factorul linear menționat la articolul 9 din prezenta directivă. Comisia poate, după caz, prezenta propuneri legislative Parlamentului European și Consiliului de modificare a prezentei directive, în special pentru a asigura respectarea obiectivului neutralității climatice, astfel cum este prevăzut la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119, și a obiectivelor climatice ale Uniunii, prevăzute la articolul 4 din regulamentul respectiv. La prezentarea propunerilor sale legislative, Comisia ia în considerare, printre altele, bugetul orientativ preconizat al Uniunii pentru gazele cu efect de seră pentru perioada 2030-2050, astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul respectiv.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Până la 31 iulie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la următoarele aspecte, raport însoțit, după caz, de o propunere legislativă și de o evaluare a impactului:

(a) modul în care ar putea fi contabilizate emisiile negative rezultate din gazele cu efect de seră care sunt eliminate din atmosferă și stocate permanent și în condiții de siguranță și modul în care emisiile negative respective pot fi acoperite de comercializarea certificatelor de emisii, după caz, incluzând un domeniu de aplicare clar și criterii stricte pentru o asemenea acoperire, precum și garanții pentru a se asigura că aceste absorbții nu compensează reducerile de emisii necesare în conformitate cu obiectivele climatice ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119;

(b) fezabilitatea reducerii pragurilor de putere termică instalată totală de 20 MW pentru activitățile din anexa I începând cu anul 2031;

(c) dacă toate emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de prezenta directivă sunt contabilizate în mod eficient și dacă dubla contabilizare este evitată efectiv; în special, raportul evaluează contabilizarea emisiilor de gaze cu efect de seră care sunt considerate a fi fost captate și utilizate într-un produs în alt mod decât cel menționat la articolul 12 alineatul (3b).

(6) Atunci când revizuieste prezenta directivă, în concordanță cu alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, Comisia analizează modul în care pot fi stabilite legăturile dintre EU ETS și alte piețe ale carbonului, fără a împiedica realizarea obiectivului neutralității climatice și a obiectivelor climatice ale Uniunii prevăzute în Regulamentul (UE) 2021/1119.

(7) Până la 31 iulie 2026, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează fezabilitatea includerii instalațiilor de incinerare a deșeurilor municipale în EU ETS, inclusiv în vederea includerii acestora începând cu anul 2028, și eventuala necesitate privind opțiunea ca un stat membru să renunțe până la 31 decembrie 2030. În această privință, Comisia ține seama de importanța tuturor sectoarelor care contribuie la reducerea emisiilor și de posibila deturnare a deșeurilor către eliminarea prin depozitarea în Uniune și prin exporturile de deșeuri către țări terțe. De asemenea, Comisia ține seama de criteriile relevante, cum ar fi efectele asupra pieței interne, potențialele denaturări ale concurenței, integritatea de mediu, alinierea la obiectivele Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și robustețea și acuratețea în ceea ce privește monitorizarea și calcularea emisiilor. Comisia prezintă, după caz și fără a aduce atingere articolului 4 din directiva respectivă, o propunere legislativă care însoțește raportul, pentru a aplica dispozițiile prezentului capitol autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și emiterii de certificate suplimentare pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor municipale și pentru a preveni o eventuală deturnare.

În raportul menționat la primul paragraf, Comisia analizează, de asemenea, posibilitatea de a include în EU ETS și alte procese de gestionare a deșeurilor, în special depozitele de deșeuri din Uniune, care generează emisii de metan și de protoxid de azot. După caz, Comisia poate, de asemenea, să însoțească raportul respectiv cu o propunere legislativă pentru a include astfel de alte procese de gestionare a deșeurilor în EU ETS.

(*) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3)."

29. După articolul 30, se introduce următorul capitol:

„Capitolul IVa

Schema de comercializare a certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare

Articolul 30a

Domeniu de aplicare

Dispozițiile prezentului capitol se aplică emisiilor, autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră, emiterii și restituirii certificatelor, precum și monitorizării, raportării și verificării activității menționate în anexa III. Prezentul capitol nu se aplică emisiilor care fac obiectul capitolelor II și III.

Articolul 30b

Autorizații de emisii de gaze cu efect de seră

(1) Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2025, nicio entitate reglementată nu realizează activitatea menționată în anexa III, cu excepția cazurilor în care entitatea reglementată respectivă deține o autorizație acordată de o autoritate competentă în conformitate cu alineatele (2) și (3) de la prezentul articol.

(2) O cerere înaintată autorității competente de către entitatea reglementată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol pentru acordarea unei autorizații de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul prezentului capitol trebuie să cuprindă cel puțin o descriere a:

(a) entității reglementate;

- (b) tipului de combustibili pe care îi eliberează pentru consum și care sunt utilizați pentru ardere în sectoarele menționate în anexa III, precum și a mijloacelor prin care acești combustibili sunt eliberați pentru consum;
 - (c) utilizării finale sau utilizărilor finale ale combustibililor eliberați pentru consum pentru activitatea menționată în anexa III;
 - (d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolele 14 și 30f;
 - (e) un rezumat netehnic al informațiilor menționate la literele (a)-(d) de la prezentul alineat.
- (3) Autoritatea competentă acordă autorizații de emisii de gaze cu efect de seră prin care entitatea reglementată menționată la alineatul (1) de la prezentul articol este autorizată să desfășoare activitatea menționată în anexa III, dacă autoritatea competentă a stabilit că entitatea respectivă poate monitoriza și raporta emisiile corespunzătoare cantităților de combustibili eliberați pentru consum în conformitate cu anexa III.
- (4) Autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră conțin cel puțin următoarele elemente:
- (a) denumirea și adresa entității reglementate;
 - (b) o descriere a mijloacelor prin care entitatea reglementată eliberează combustibilii pentru consum în sectoarele vizate de prezentul capitol;
 - (c) o listă a combustibililor eliberați pentru consum de către entitatea reglementată în sectoarele vizate de prezentul capitol;
 - (d) un plan de monitorizare care respectă cerințele actelor de punere în aplicare menționate la articolul 14;
 - (e) cerințele de raportare stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la articolul 14;
 - (f) obligația de a restitui certificatele emise în temeiul prezentului capitol, care corespund emisiilor totale din fiecare an calendaristic, astfel cum au fost verificate în conformitate cu articolul 15 până la termenul stabilit la articolul 30e alineatul (2).
- (5) Statele membre pot permite entităților reglementate să actualizeze planurile de monitorizare fără a modifica autorizația. Entitățile reglementate prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.
- (6) Entitatea reglementată informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura activității sale sau combustibilii pe care îi eliberează pentru consum, care ar putea face necesară actualizarea autorizației de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă actualizează autorizația în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 14. În cazul în care survine o modificare a identității entității reglementate în temeiul prezentului capitol, autoritatea competentă actualizează autorizația astfel încât acesta să includă denumirea și adresa noii entități reglementate.

Articolul 30c

Cantitatea de certificate la nivelul Uniunii

(1) Cantitatea de certificate emise anual la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol începând cu anul 2027 se diminuează linear începând din 2024. Valoarea pentru 2024 se definește ca limite de emisii pentru 2024, calculată pe baza emisiilor de referință în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului (*) pentru sectoarele vizate de prezentul capitol și aplicând traiectoria de reducere liniară pentru toate emisiile care intră în domeniul de aplicare al regulamentului respectiv. Cantitatea se diminuează în fiecare an după 2024 cu un factor linear de reducere de 5,10 %. Până la 1 ianuarie 2025, Comisia publică cantitatea de certificate la nivelul Uniunii pentru anul 2027.

(2) Cantitatea de certificate emise anual la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol începând cu anul 2028 se diminuează linear începând cu anul 2025 pe baza emisiilor medii raportate în temeiul prezentului capitol pentru anii 2024-2026. Cantitatea de certificate se diminuează cu un factor linear de reducere de 5,38 %, cu excepția cazului în care se aplică condițiile prevăzute la punctul 1 din anexa IIIa, caz în care cantitatea se diminuează cu un factor linear de reducere ajustat în conformitate cu normele stabilite la punctul 2 din anexa IIIa. Până la 30 iunie 2027, Comisia publică cantitatea de certificate pentru 2028 la nivelul întregii Uniuni și, dacă este necesar, factorul linear de reducere ajustat.

(3) Cantitatea de certificate emise la nivelul Uniunii în temeiul prezentului capitol se ajustează pentru fiecare an începând cu anul 2028 pentru a compensa cantitatea de certificate restituite în cazurile în care nu a fost posibilă evitarea dublei contabilizări a emisiilor sau în care certificatele au fost restituite pentru emisii care nu fac obiectul prezentului capitol, astfel cum se menționează la articolul 30f alineatul (5). Ajustarea corespunde cantității totale de certificate care fac obiectul prezentului capitol, care au fost compensate în anul de raportare relevant, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 30f alineatul (5) al doilea paragraf.

(4) Un stat membru care, în temeiul articolului 30j, extinde unilateral activitatea menționată în anexa III la sectoarele care nu sunt enumerate în respectiva anexă se asigură că entitățile reglementate în cauză prezintă autorității competente relevante, până la data de 30 aprilie a anului relevant, un raport justificat în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 30f. În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează Comisia în acest sens până la data de 30 iunie a anului relevant. Cantitatea de certificate care urmează să fie emise în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol se ajustează ținând seama de raportul detaliat în mod corespunzător care a fost prezentat de entitățile reglementate.

Articolul 30d

Licitarea certificatelor pentru activitatea menționată în anexa III

(1) Începând cu 2027, certificatele care fac obiectul prezentului capitol se scot la licitație, cu excepția cazului în care sunt plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței instituită prin Decizia (UE) 2015/1814. Certificatele care fac obiectul prezentului capitol se scot la licitație separat de certificatele care fac obiectul capitolelor II, II și III din prezenta directivă.

(2) Licitarea certificatelor în temeiul prezentului capitol începe în 2027, cu un volum echivalent cu 130 % din volumul de certificate scoase la licitație pentru 2027, stabilit pe baza cantității de certificate la nivelul Uniunii pentru anul respectiv și a proporției și a volumului de certificate scoase la licitație în temeiul alineatelor (3)-(6) de la prezentul articol. Cantitatea suplimentară de 30% care urmează să fie scoasă la licitație se utilizează numai pentru restituirea certificatelor în temeiul articolului 30e alineatul (2) și poate fi scoasă la licitație până la 31 mai 2028. Cantitatea suplimentară de 30% se deduce din volumele de certificate scoase la licitație pentru perioada 2029-2031. Condițiile pentru licitațiile prevăzute la prezentul alineat se stabilesc în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol și cu articolul 10 alineatul (4).

În 2027, 600 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol urmează să fie create ca participatii în rezerva pentru stabilitatea pieței în temeiul articolului 1a alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814.

(3) 150 de milioane de certificate emise în temeiul prezentului capitol se scot la licitație și toate veniturile provenite din licitațiile respective sunt puse la dispoziția Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 până în 2032.

(4) Din cantitatea de certificate rămasă și pentru a genera, împreună cu veniturile provenite din certificatele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol și la articolul 10a alineatul (8b) din prezenta directivă, o sumă maximă de 65 000 000 000 EUR, Comisia se asigură că este scoasă la licitație o cantitate suplimentară de certificate care fac obiectul prezentului capitol iar veniturile provenite din aceste licitații sunt puse la dispoziția Fondului social pentru climă instituit prin Regulamentul (UE) 2023/955 până în 2032.

Comisia se asigură că certificatele destinate Fondului social pentru climă menționat la alineatul (3) de la prezentul articol și în prezentul alineat sunt scoase la licitație în conformitate cu principiile și modalitățile menționate la articolul 10 alineatul (4) și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului menționat.

Veniturile obținute în urma licitării certificatelor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol și în prezentul alineat constituie venituri externe alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 și se utilizează în conformitate cu normele aplicabile Fondului social pentru climă.

Cuantumul anual alocat Fondului social pentru climă în conformitate cu articolul 10a alineatul (8b), cu alineatul (3) de la prezentul articol și cu prezentul alineat nu depășește:

(a) 4 000 000 000 EUR pentru 2026;

(b) 10 900 000 000 EUR pentru 2027;

- (c) 10 500 000 000 EUR pentru 2028;
- (d) 10 300 000 000 EUR pentru 2029;
- (e) 10 100 000 000 EUR pentru 2030;
- (f) 9 800 000 000 EUR pentru 2031;
- (g) 9 400 000 000 EUR pentru 2032.

În cazul în care comercializarea certificatelor de emisii stabilită în conformitate cu prezentul capitol este amânată până în 2028 în temeiul articolului 30k, cuantumul maxim care urmează să fie pus la dispoziția Fondului social pentru climă în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat este de 54 600 000 000 EUR. În acest caz, sumele anuale alocate Fondului social pentru climă nu depășesc cumulativ, pentru anii 2026 și 2027, 4 000 000 000 EUR, iar pentru perioada 1 ianuarie 2028-31 decembrie 2032, cuantumul anual relevant nu depășește:

- (a) 11 400 000 000 EUR pentru 2028;
- (b) 10 300 000 000 EUR pentru 2029;
- (c) 10 100 000 000 EUR pentru 2030;
- (d) 9 800 000 000 EUR pentru 2031;
- (e) 9 000 000 000 EUR pentru 2032.

În cazul în care veniturile provenite din licitația menționată la alineatul (5) de la prezentul articol sunt stabilite ca resursă proprie în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE, articolul 10a alineatul (8b) din prezenta directivă, alineatul (3) de la prezentul articol și prezentul alineat nu se aplică.

(5) Cantitatea totală de certificate care fac obiectul prezentului capitol după deducerea cantităților stabilite la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol se scoate la licitație de către statele membre și se distribuie între acestea în proporții identice cu partea din emisiile de referință în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/842 pentru categoriile de surse de emisii menționate la al doilea paragraf literele (b), (c) și (d) din anexa III la prezenta directivă pentru media perioadei dintre 2016 și 2018 a statului membru în cauză, astfel cum a fost revizuită în mod cuprinzător în temeiul articolului 4 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(6) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării certificatelor menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, cu excepția veniturilor care constituie venituri externe alocate în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol sau a veniturilor stabilite ca resurse proprii în conformitate cu articolul 311 al treilea paragraf din TFUE și incluse în bugetul Uniunii. Statele membre își utilizează veniturile sau echivalentul valorii financiare a veniturilor respective în unul sau mai multe dintre scopurile menționate la articolul 10 alineatul (3) din prezenta directivă, acordând prioritate activităților care pot contribui la abordarea aspectelor sociale ale comercializării certificatelor de emisii în temeiul prezentului capitol sau pentru unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

- (a) măsuri menite să contribuie la decarbonizarea încălzirii și răcirii clădirilor sau la reducerea nevoilor energetice ale clădirilor, inclusiv integrarea energiilor din surse regenerabile și măsuri conexe în conformitate cu articolul 7 alineatul (11) și articolele 12 și 20 din Directiva 2012/27/UE, precum și măsuri de acordare de sprijin financiar pentru gospodăriile cu venituri reduse din clădirile cu cele mai slabe performanțe;
- (b) măsuri menite să accelereze adoptarea vehiculelor cu zero emisii sau să ofere sprijin financiar pentru instalarea unei infrastructuri de realimentare și reîncărcare complet interoperabile pentru vehiculele cu zero emisii sau măsuri de încurajare a trecerii la transportul public și de îmbunătățire a multimodalității sau de acordare de sprijin financiar pentru abordarea aspectelor de ordin social în legătură cu utilizatorii serviciilor de transport cu venituri mici și mijlocii;
- (c) să își finanțeze planul social pentru climă în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2023/955;
- (d) să ofere compensații financiare consumatorilor finali în cazurile în care nu a fost posibilă evitarea dublei contabilizării a emisiilor sau în cazul în care certificatele au fost restituite pentru emisii care nu fac obiectul prezentului capitol, așa cum se menționează la articolul 30f alineatul (5).

Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat în cazul în care acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin financiar sau fiscal sau politici de reglementare pentru impulsivarea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf de la prezentul alineat și cu o valoare echivalentă cu veniturile menționate la respectivul paragraf obținute în urma licitării certificatelor de emisii menționate în prezentul capitol.

Statele membre informează Comisia privind utilizarea veniturilor și privind acțiunile întreprinse în conformitate cu prezentul alineat, incluzând aceste informații în rapoartele prezentate în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999.

- (7) Articolul 10 alineatele (4) și (5) se aplică certificatelor emise în temeiul prezentului capitol.

Articolul 30e

Transferul, restituirea și anularea certificatelor

(1) Articolul 12 se aplică emisiilor, entităților reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol, cu excepția alineatelor (3) și (3a), a alineatului (4) a doua și a treia teză și a alineatului (5) de la articolul menționat. În acest scop:

- (a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;
- (b) orice trimitere la operatorii de instalații se interpretează ca trimitere la entitățile reglementate în temeiul prezentului capitol;
- (c) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol.

(2) De la 1 ianuarie 2028, statele membre se asigură că, până la data de 31 mai a fiecărui an, entitatea reglementată restituie un număr de certificate în temeiul prezentului capitol egal cu totalul emisiilor entității reglementate, corespunzătoare cantității de combustibili eliberați pentru consum, în conformitate cu anexa III, pe parcursul anului calendaristic anterior, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolele 15 și 30f, și că respectivele certificate sunt ulterior anulate.

(3) Până la 31 decembrie 2030, prin derogare de la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol, în cazul în care o entitate reglementată stabilită într-un anumit stat membru face obiectul unei taxe naționale pe carbon în vigoare pentru anii 2027-2030, care vizează o activitate menționată în anexa III, autoritatea competentă a statului membru respectiv poate excepta entitatea reglementată respectivă de la obligația prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol de a restitui certificatele pentru un anumit an de referință, dacă sunt respectate următoarele condiții:

- (a) statul membru în cauză notifică Comisiei, până la 31 decembrie 2023, respectiva taxă națională pe carbon, iar legislația națională în temeiul căreia s-au stabilit cotele de impozitare aplicabile pentru anii 2027-2030 a intrat în vigoare până la data respectivă; statul membru în cauză notifică Comisiei orice modificare ulterioară adusă taxei naționale pe carbon;
- (b) pentru anul de referință, taxa națională pe carbon din statul membru în cauză plătită efectiv de entitatea reglementată respectivă este mai mare decât prețul mediu de închidere a licitației din schema de comercializare a certificatelor de emisii instituit în conformitate cu prezentul capitol;
- (c) entitatea reglementată respectă pe deplin obligațiile prevăzute la articolul 30b privind autorizațiile de emisii de gaze cu efect de seră și la articolul 30f privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sale;
- (d) statul membru în cauză notifică Comisiei aplicarea oricăror exceptări de acest tip, precum și volumul corespunzător de certificate care urmează să fie anulate în conformitate cu litera (g) de la prezentul paragraf și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4), până la data de 31 mai a anului următor anului de referință;
- (e) Comisia nu ridică obiecții cu privire la aplicarea derogării pe motiv că măsura notificată nu este conformă cu condițiile prevăzute la prezentul alineat, în termen de trei luni de la o notificare în temeiul literei (a) de la prezentul paragraf sau în termen de o lună de la notificarea pentru anul relevant în temeiul literei (d) de la prezentul paragraf;

- (f) statul membru în cauză nu scoate la licitație volumul certificatelor menționate la articolul 30d alineatul (5) pentru un anumit an de referință decât după ce volumul de certificate care urmează să fie anulate în temeiul prezentului alineat este stabilit în conformitate cu litera (g) de la prezentul paragraf; statul membru în cauză nu scoate la licitație niciun volum suplimentar de certificate în conformitate cu articolul 30d alineatul (2) primul paragraf;
- (g) statul membru în cauză anulează un volum de certificate din cantitatea totală a certificatelor pe care urmează să le scoată la licitație menționată la articolul 30d alineatul (5), pentru anul de referință, egal cu emisiile verificate ale entității reglementate respective în conformitate cu prezentul capitol pentru anul de referință; în cazul în care volumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitație în anul de referință după aplicarea literei (f) de la prezentul paragraf este mai mic decât volumul certificatelor de emisii care urmează să fie anulate în temeiul prezentului alineat, statul membru în cauză se asigură că anulează volumul certificatelor de emisii corespunzător diferenței până la sfârșitul anului următor anului de referință; și
- (h) statul membru în cauză se angajează, în momentul primei notificări în temeiul literei (a) de la prezentul paragraf, să utilizeze pentru una sau mai multe dintre măsurile enumerate sau menționate la articolul 30d alineatul (6) primul paragraf o valoare echivalentă cu veniturile cărora li s-ar fi aplicat articolul 30d alineatul (6) în absența acestei derogări; Se aplică articolul 30d alineatul (6) al doilea și al treilea paragraf, iar Comisia se asigură că informațiile primite în temeiul acestora respectă angajamentul asumat în temeiul prezentei litere.

Volumul certificatelor care urmează să fie anulate în temeiul primului paragraf litera (g) de la prezentul alineat nu afectează veniturile externe alocate stabilite în temeiul articolului 30d alineatul (4) din prezenta directivă sau, în cazul în care au fost stabilite în temeiul articolului 311 al treilea paragraf din TFUE, resursele proprii ale bugetului Uniunii în temeiul Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului (***) din veniturile provenite din licitarea certificatelor în conformitate cu articolul 30d din prezenta directivă.

- (4) Spitalelor care nu intră sub incidența capitolului III li se poate acorda o compensație financiară pentru costurile care le sunt transferate ca urmare a restituirii certificatelor în temeiul prezentului capitol. În acest scop, dispozițiile prezentului capitol aplicabile în cazurile de dublă contabilizare se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 30f

Monitorizarea, raportarea, verificarea emisiilor și acreditarea

- (1) Articolele 14 și 15 se aplică emisiilor, entităților reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol. În acest scop:
- (a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;
 - (b) orice trimitere la o activitate menționată în anexa I se interpretează ca trimitere la activitatea menționată în anexa III;
 - (c) orice trimitere la operatori se interpretează ca trimitere la entitățile reglementate în temeiul prezentului capitol;
 - (d) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol;
 - (e) trimiterea la data indicată la articolul 15 se interpretează ca fiind o trimitere la data de 30 aprilie.
- (2) Statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată monitorizează, pentru fiecare an calendaristic începând cu 2025, emisiile corespunzătoare cantităților de combustibili eliberate pentru consum în conformitate cu anexa III. De asemenea, statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată raportează emisiile respective autorității competente în anul următor, începând cu 2026, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 alineatul (1).
- (3) Începând cu 1 ianuarie 2028, statele membre se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, până în 2030, fiecare entitate reglementată raportează cota medie a costurilor legate de restituirea certificatelor în temeiul prezentului capitol pe care le-a transferat consumatorilor în anul precedent. Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind cerințele și modelele pentru aceste rapoarte. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2). Comisia evaluează rapoartele prezentate și raportează anual constatările sale Parlamentului European și Consiliului. În cazul în care Comisia constată existența unor practici incorecte în ceea ce privește transferul costurilor emisiilor de dioxid de carbon, raportul poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative menite să combată astfel de practici necorespunzătoare.

(4) Statele membre se asigură că fiecare entitate reglementată care, la 1 ianuarie 2025, deține o autorizație în conformitate cu articolul 30b raportează, până la 30 aprilie 2025, emisiile sale istorice pentru anul 2024.

(5) Statele membre se asigură că entitățile reglementate sunt în măsură să identifice și să documenteze în mod fiabil și precis, pentru fiecare tip de combustibil, cantitățile exacte de combustibil eliberate pentru consum care sunt utilizate pentru ardere în sectoarele menționate în anexa III, precum și destinația finală a combustibililor eliberați pentru consum de către entitățile reglementate. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a limita riscul de dublă contabilizare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol și a celor care fac obiectul capitolelor II și III, precum și riscul restituirii certificatelor pentru emisiile care nu sunt reglementate de prezentul capitol.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate pentru evitarea dublei contabilizări și a restituirii certificatelor pentru emisiile care nu fac obiectul prezentului capitol, precum și pentru acordarea de compensații financiare consumatorilor finali de combustibili în cazurile în care această dublă contabilizare sau restituire nu poate fi evitată. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2). Calculul compensației financiare acordate consumatorilor finali de combustibili se bazează pe prețul mediu al certificatelor în cadrul licitațiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) în anul de raportare relevant.

(6) Principiile de monitorizare și de raportare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa IV partea C.

(7) Criteriile de verificare a emisiilor care fac obiectul prezentului capitol sunt prevăzute în anexa V partea C.

(8) Statele membre pot permite măsuri simplificate de monitorizare, de raportare și verificare pentru entitățile reglementate ale căror emisii anuale corespunzătoare cantităților de combustibili eliberați pentru consum sunt mai mici de 1 000 de tone de CO₂ echivalent, în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 alineatul (1).

Articolul 30g

Administrare

Articolele 13 și 15a, articolul 16 alineatele (1), (2), (3), (4) și (12), articolele 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 și 29 se aplică emisiilor, entităților reglementate și certificatelor care fac obiectul prezentului capitol. În acest scop:

- (a) orice trimitere la emisii se interpretează ca trimitere la emisiile care fac obiectul prezentului capitol;
- (b) orice trimitere la operatori se interpretează ca trimitere la entitățile reglementate care fac obiectul prezentului capitol;
- (c) orice trimitere la certificate se interpretează ca trimitere la certificatele care fac obiectul prezentului capitol.

Articolul 30h

Măsuri de luat în eventualitatea unei creșteri excesive a prețurilor

(1) În cazul în care, timp de mai mult de trei luni consecutive, prețul mediu al certificatelor în cadrul licitațiilor desfășurate în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4) din prezenta directivă este de peste două ori mai mare decât prețul mediu al certificatelor în cursul celor șase luni consecutive precedente în cadrul licitațiilor pentru certificatele care fac obiectul prezentului capitol, se eliberează 50 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol din rezerva pentru stabilitatea pieței, în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.

Pentru anii 2027 și 2028, condiția menționată la primul paragraf este îndeplinită în cazul în care, timp de mai mult de trei luni consecutive, prețul mediu al certificatelor este de peste 1,5 ori mai mare decât prețul mediu al certificatelor în cursul unei perioade de referință constând în cele șase luni consecutive precedente.

(2) În cazul în care prețul mediu al certificatelor menționat la alineatul (1) de la prezentul articol depășește 45 EUR pe o perioadă de două luni consecutive, 20 de milioane de certificate de emisii care fac obiectul prezentului capitol se eliberează din rezerva pentru stabilitatea pieței în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814. Se aplică indexarea bazată pe indicele european al prețurilor de consum pentru 2020. Certificatele se eliberează prin intermediul mecanismului prevăzut la prezentul alineat, până la 31 decembrie 2029.

- (3) În cazul în care prețul mediu al certificatelor menționat la alineatul (1) de la prezentul articol este de peste trei ori mai mare decât prețul mediu al certificatelor în cursul celor șase luni consecutive precedente, se eliberează 150 de milioane de certificate care fac obiectul prezentului capitol din rezerva pentru stabilitatea pieței în conformitate cu articolul 1a alineatul (7) din Decizia (UE) 2015/1814.
- (4) În cazul în care condiția menționată la alineatul (2) a fost îndeplinită în aceeași zi cu condiția menționată la alineatul (1) sau (3), se eliberează certificate suplimentare numai în temeiul alineatului (1) sau (3).
- (5) Înainte de 31 decembrie 2029, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează dacă mecanismul menționat la alineatul (2) a fost eficient și dacă ar trebui menținut. Dacă este cazul, Comisia anexează la raportul respectiv o propunere legislativă adresată Parlamentului European și Consiliului de modificare a prezentei directive în vederea ajustării mecanismului respectiv.
- (6) În cazul în care una sau mai multe dintre condițiile menționate la alineatul (1), (2) sau (3) au fost îndeplinite și au dus la eliberarea de certificate, nu se eliberează certificate suplimentare în temeiul prezentului articol mai devreme de 12 luni de la această dată.
- (7) În cazul în care, în a doua jumătate a perioadei de 12 luni menționate la alineatul (6) de la prezentul articol, condiția menționată la alineatul (2) de la prezentul articol a fost din nou îndeplinită, Comisia, asistată de comitetul instituit prin articolul 44 din Regulamentul (UE) 2018/1999, evaluează eficiența măsurii și poate decide, prin intermediul unui act de punere în aplicare, că alineatul (6) de la prezentul articol nu se aplică. Respectivul act de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2) din prezenta directivă.
- (8) În cazul în care una sau mai multe dintre condițiile menționate la alineatul (1), (2) sau (3) au fost îndeplinite, iar alineatul (6) nu este aplicabil, Comisia publică imediat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la data la care a fost îndeplinită condiția sau condițiile respective.
- (9) Statele membre care fac obiectul obligației de a prezenta un plan de acțiuni corective în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (UE) 2018/842 țin seama în mod corespunzător de efectele unei eliberări de certificate suplimentare în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol în cursul celor doi ani precedenți atunci când au în vedere acțiuni suplimentare care urmează să fie puse în aplicare, astfel cum se menționează la articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din respectivul regulament, în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul regulamentului respectiv.

Articolul 30i

Revizuirea prezentului capitol

Până la 1 ianuarie 2028, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului capitol în legătură cu eficiența, administrarea și aplicarea lor practică, inclusiv cu privire la aplicarea normelor prevăzute în Decizia (UE) 2015/1814. Dacă este cazul, împreună cu raportul respectiv, Comisia prezintă o propunere legislativă de modificare a prezentului capitol. Până la 31 octombrie 2031, Comisia evaluează fezabilitatea integrării sectoarelor vizate de anexa III la prezenta directivă în domeniul de aplicare al EU ETS care include sectoarele enumerate în anexa 1 la prezenta directivă.

Articolul 30j

Proceduri pentru extinderea unilaterală a activității menționate în anexa III la alte sectoare care nu sunt vizate de capitolele II și III

(1) Începând cu 2027, statele membre pot extinde activitatea menționată în anexa III la sectoarele care nu sunt enumerate în anexa respectivă și pot pune în aplicare comercializarea certificatelor de emisii în conformitate cu prezentul capitol în astfel de sectoare, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, de denaturările potențiale ale concurenței, de integritatea de mediu a schemei de comercializare a certificatelor de emisii stabilite în temeiul prezentului capitol și de fiabilitatea sistemului de monitorizare și de raportare planificat, cu condiția ca extinderea activității menționate în anexa respectivă să fie aprobată de Comisie.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă, în ceea ce privește aprobarea unei extinderi astfel cum se menționează la primul paragraf de la prezentul alineat, autorizarea emiterii de certificate suplimentare și autorizarea altor state membre să își extindă activitatea menționată în anexa III. Atunci când adoptă aceste acte delegate, Comisia poate, de asemenea, să completeze extinderea cu norme suplimentare de reglementare a măsurilor de abordare a posibilelor cazuri de dublă contabilizare, inclusiv pentru emiteria de certificate suplimentare pentru compensarea certificatelor restituite pentru utilizarea combustibililor în activitățile enumerate în anexa I. Orice măsuri financiare adoptate de statele membre în favoarea întreprinderilor din sectoarele și subsectoarele care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate din costurile emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul combustibililor ca urmare a extinderii unilaterale, sunt în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat și nu provoacă denaturări nejustificate ale concurenței pe piața internă.

(2) Certificatele suplimentare eliberate în temeiul unei autorizații prevăzute în prezentul articol se scot la licitație în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 30d. Fără a aduce atingere articolului 30d alineatele (1)-(6), statele membre care au extins unilateral activitățile menționate în anexa III în conformitate cu prezentul articol stabilesc destinația veniturilor obținute în urma licitării respectivelor certificate suplimentare.

Articolul 30k

Amânarea comercializării certificatelor de emisii în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare până în 2028 în cazul unor prețuri extrem de ridicate la energie

(1) Până la 15 iulie 2026, Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* un aviz cu privire la îndeplinirea uneia sau a amândurora dintre următoarele condiții:

- (a) prețul mediu al TTF pentru gaze pentru cele șase luni calendaristice care se încheie la 30 iunie 2026 a fost mai mare decât prețul mediu al TTF al gazelor în februarie și martie 2022;
- (b) prețul mediu al țiteiului Brent pentru cele șase luni calendaristice care se încheie la 30 iunie 2026 a fost de peste două ori mai mare decât prețul mediu al țiteiului Brent în cei cinci ani precedenți; perioada de referință de cinci ani este perioada de cinci ani care se încheie înainte de prima lună a perioadei de șase luni calendaristice.

(2) În cazul în care una sau ambele condiții menționate la alineatul (1) sunt îndeplinite, se aplică următoarele reguli:

- (a) prin derogare de la articolul 30c alineatul (1), primul an pentru care se stabilește cantitatea de certificate la nivelul Uniunii este 2028 și, prin derogare de la articolul 30c alineatul (3), primul an pentru care se ajustează cantitatea de certificate la nivelul Uniunii este 2029;
- (b) prin derogare de la articolul 30d alineatele (1) și (2), începerea licitării certificatelor în temeiul prezentului capitol se amână până în 2028;
- (c) prin derogare de la articolul 30d alineatul (2), volumele suplimentare de certificate pentru primul an de licitații se deduc din volumele de certificate scoase la licitație pentru perioada 2030-2032, iar contribuțiile inițiale la rezerva pentru stabilitatea pieței se constituie în 2028;
- (d) prin derogare de la articolul 30e alineatul (2), termenul-limită pentru restituirea inițială a certificatelor se amână până la 31 mai 2029 pentru emisiile totale din anul 2028;
- (e) prin derogare de la articolul 30i, termenul-limită în care Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului se amână până la 1 ianuarie 2029.

(*) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

(**) Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1)."

30. Se introduce următorul capitol:

„Capitolul IVb

Consilierea științifică și vizibilitatea finanțării

Articolul 30l

Consiliere științifică

Consiliul științific consultativ european privind schimbările climatice (denumit în continuare «Consiliul consultativ») instituit în temeiul articolului 10a din Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (*) poate să ofere, din proprie inițiativă, consiliere științifică și să publice rapoarte cu privire la prezenta directivă. Comisia ia în considerare avizele și rapoartele relevante ale Consiliului consultativ, în special în ceea ce privește:

- (a) necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii pentru a asigura conformitatea cu obiectivele și țintele menționate la articolul 30 alineatul (3) din prezenta directivă;
- (b) necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea încheierii unor acorduri privind măsuri globale în cadrul OACI pentru a reduce impactul aviației asupra climei, precum și ambiția și integritatea de mediu a măsurii globale bazate pe piață a OMI menționate la articolul 3gg din prezenta directivă.

Articolul 30m

Informare, comunicare și publicitate

(1) Comisia asigură vizibilitatea finanțării din veniturile obținute din licitarea EU ETS menționate la articolul 10a alineatul (8) prin:

- (a) garantarea faptului că beneficiarii acestei finanțări recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării proiectelor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, efective și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg; și
- (b) garantarea faptului că beneficiarii unei astfel de finanțări utilizează o etichetă adecvată cu mențiunea «(co-)finanțat prin schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (Fondul pentru inovare)», precum și emblema Uniunii și cuantumul finanțării; atunci când utilizarea acestei etichete nu este posibilă, se menționează Fondul pentru inovare în toate acțiunile de comunicare, inclusiv pe panourile de informare în locuri strategice, vizibile publicului.

În actul delegat menționat la articolul 10a alineatul (8), Comisia stabilește cerințele necesare pentru a asigura vizibilitatea finanțării din Fondul pentru inovare, inclusiv o obligație de a menționa respectivul fond.

(2) Statele membre asigură vizibilitatea finanțării din veniturile obținute din licitarea EU ETS menționate la articolul 10d, corespunzătoare celor menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) de la prezentul articol, inclusiv printr-o obligație de a menționa Fondului pentru modernizare.

(3) Ținând seama de circumstanțele naționale, statele membre depun eforturi pentru a asigura vizibilitatea sursei de finanțare a acțiunilor sau a proiectelor finanțate din veniturile obținute din licitarea EU ETS a căror utilizare o stabilesc în conformitate cu articolul 3d alineatul (4), articolul 10 alineatul (3) și articolul 30d alineatul (6).

(*) Regulamentul (CE) nr. 401/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind Agenția Europeană de Mediu și Rețeaua europeană de informare și observare pentru mediu (JO L 126, 21.5.2009, p. 13).”

31. Anexele I, IIb, IV și V la Directiva 2003/87/CE se modifică în conformitate cu anexa I la prezenta directivă și se adaugă anexele III și IIIa la Directiva 2003/87/CE, astfel cum se prevede în anexa I la prezenta directivă.

Articolul 2

Modificarea Deciziei (UE) 2015/1814

Decizia (UE) 2015/1814 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia publică numărul total de certificate aflate în circulație în fiecare an, până la data de 1 iunie a exercițiului următor. Numărul total de certificate aflate în circulație într-un an dat este numărul cumulativ de certificate emise în legătură cu instalațiile industriale și companiile de transport maritim și care nu sunt plasate în rezervă în perioada de după 1 ianuarie 2008, inclusiv numărul de certificate care au fost emise în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, în versiunea aflată în vigoare la 18 martie 2018, în perioada respectivă și numărul drepturilor de utilizare a creditelor internaționale exercitate de către instalațiile industriale în temeiul EU ETS, până la data de 31 decembrie a anului respectiv minus numărul cumulativ de tone de emisii verificate generate de instalațiile industriale și de companiile de transport maritim în cadrul EU ETS între data de 1 ianuarie 2008 și data de 31 decembrie a aceluiași an și numărul oricăror certificate anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Nu se ține seama de emisiile produse în cursul perioadei de trei ani care începe în 2005 și se încheie în 2007 și nici de certificatele eliberate în ceea ce privește emisiile respective. Prima publicare are loc până la 15 mai 2017.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(4a) Începând cu 2024, calculul numărului total de certificate aflate în circulație într-un anumit an include numărul cumulativ de certificate emise pentru aviație și numărul cumulativ de tone de emisii verificate generate de aviație în cadrul EU ETS, excluzând emisiile generate de zborurile pe rutele care fac obiectul compensării, calculate în conformitate cu articolul 12 alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE, între 1 ianuarie 2024 și data de 31 decembrie a aceluiași an.

Certificatele anulate în temeiul articolului 3gb din Directiva 2003/87/CE sunt considerate ca fiind emise în scopul calculării numărului total de certificate aflate în circulație.”;

(c) alineatele (5) și (5a) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație este cuprins între 833 de milioane și 1 096 de milioane, se deduce din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE un număr de certificate egal cu diferența dintre numărul total de certificate aflate în circulație, astfel cum este stabilit în cea mai recentă publicare menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, și valoarea de 833 de milioane, și se plasează în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv. În cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație depășește 1 096 de milioane de certificate, numărul de certificate care urmează să fie deduse din cantitatea certificatelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE și care urmează să fie plasat în rezervă pentru o perioadă de 12 luni începând cu 1 septembrie a anului respectiv este egal cu 12 % din numărul total de certificate aflate în circulație. Prin derogare de la a doua teză de la prezentul paragraf, până la 31 decembrie 2030, procentul menționat în teza respectivă se dublează.

Fără a aduce atingere numărului total de certificate deduse în temeiul prezentului alineat, până la 31 decembrie 2030, certificatele menționate la articolul 10 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva 2003/87/CE nu se iau în considerare la determinarea cotelor-părți cu care statele membre contribuie la acel număr total de certificate.

(5a) Cu excepția cazului în care se decide altfel în prima revizuire efectuată în conformitate cu articolul 3, începând cu 2023, certificatele păstrate în rezervă peste nivelul de 400 de milioane de certificate nu mai sunt valabile.”;

(d) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În orice an dat, în cazul în care alineatul (6) de la prezentul articol nu este aplicabil și condiția de la articolul 29a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE este îndeplinită, 75 de milioane de certificate sunt eliberate din rezervă și sunt adăugate la cantitatea certificatelor care vor fi scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) din respectiva directivă. În cazul în care în rezervă se află mai puțin de 75 de milioane de certificate, toate certificatele se eliberează din rezervă în conformitate cu prezentul alineat. În cazul în care

condiția de la articolul 29a alineatul (1) din respectiva directivă este îndeplinită, volumele care urmează să fie eliberate din rezervă în conformitate cu articolul respectiv se distribuie uniform pe o perioadă de trei luni, începând cel târziu la două luni de la data la care este îndeplinită condiția de la articolul 29a alineatul (1) din respectiva directivă, astfel cum a fost notificată de Comisie în conformitate cu al patrulea paragraf de la alineatul menționat.”

2. Se introduce următorul articol:

„Articolul 1a

Funcționarea rezervei pentru stabilitatea pieței în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare

(1) Certificatele care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE se plasează într-o secțiune separată a rezervei instituită în temeiul articolului 1 din prezenta decizie și se eliberează din aceasta în conformitate cu normele prevăzute la prezentul articol.

(2) Plasarea în rezervă a certificatelor în temeiul prezentului articol se aplică de la 1 septembrie 2028. Certificatele care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE se plasează și se păstrează în rezervă și se eliberează din aceasta separat de certificatele care fac obiectul articolului 1 din prezenta decizie.

(3) Secțiunea menționată la alineatul (1) de la prezentul articol se instituie în 2027 în conformitate cu articolul 30d alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2003/87/CE. Începând cu 1 ianuarie 2031, certificatele menționate la paragraful respectiv care nu au fost eliberate din rezervă nu mai sunt valabile.

(4) Comisia publică numărul total de certificate aflate în circulație care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE în fiecare an până la data de 1 iunie a exercițiului următor, separat de numărul de certificate aflate în circulație în temeiul articolului 1 alineatul (4) din prezenta decizie. Numărul total de certificate aflate în circulație în temeiul prezentului articol într-un an dat este numărul cumulativ de certificate care fac obiectul respectivului capitol eliberate în perioada începând cu 1 ianuarie 2027 minus numărul cumulativ de tone de emisii verificate care fac obiectul respectivului capitol pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2027 și 31 decembrie din același an dat și orice certificate care fac obiectul respectivului capitol anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE. Prima publicare are loc până la 1 iunie 2028.

(5) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație, astfel cum este stabilit în cea mai recentă publicare menționată la alineatul (4) de la prezentul articol, depășește 440 de milioane de certificate, 100 de milioane de certificate se deduc din cantitatea certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă și se plasează în rezervă pe o perioadă de 12 luni începând cu data de 1 septembrie a anului respectiv.

(6) În orice an dat, în cazul în care numărul total de certificate aflate în circulație este mai mic de 210 milioane, se eliberează din rezervă 100 de milioane de certificate care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE, adăugându-se la cantitatea certificatelor care fac obiectul respectivului capitol și care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă. În cazul în care în rezervă se află mai puțin de 100 de milioane de certificate, toate certificatele se eliberează din rezervă în conformitate cu prezentul alineat.

(7) Volumele care urmează să fie eliberate din rezervă în conformitate cu articolul 30h din Directiva 2003/87/CE se adaugă la cantitatea certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din respectiva directivă și care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în temeiul articolului 30d din respectiva directivă. Volumele care urmează să fie eliberate din rezervă se distribuie uniform pe o perioadă de trei luni, începând cel târziu la două luni de la data la care au fost îndeplinite condițiile, în conformitate cu publicarea în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în temeiul articolului 30h alineatul (8) din Directiva 2003/87/CE.

(8) Articolul 1 alineatul (8) și articolul 3 din prezenta decizie se aplică certificatelor care fac obiectul capitolului IVa din Directiva 2003/87/CE.

(9) Prin derogare de la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, în cazul în care una sau ambele condiții menționate la articolul 30k alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE sunt îndeplinite, plasarea în rezervă a certificatelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se efectuează începând cu 1 septembrie 2029, iar datele menționate la alineatele (3) și (4) de la prezentul articol se decalază cu un an.”

3. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Revizuire

Comisia monitorizează funcționarea rezervei în cadrul raportului menționat la articolul 10 alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE. Acest raport ar trebui să analizeze efectele relevante asupra competitivității, în special în sectorul industrial, inclusiv asupra PIB-ului, a ocupării forței de muncă și a indicatorilor privind investițiile. În termen de trei ani de la data începerii funcționării rezervei și ulterior la intervale de cinci ani, Comisia revizuieste rezerva, pe baza analizei funcționării corecte a pieței europene a carbonului, și prezintă o propunere legislativă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului. Fiecare revizuire acordă o atenție deosebită procentul utilizat pentru stabilirea numărului de certificate care urmează să fie plasate în rezervă în temeiul articolului 1 alineatul (5) din prezenta decizie, valorii numerice a pragului pentru numărul total de certificate aflate în circulație, inclusiv în vederea unei eventuale ajustări a pragului respectiv în conformitate cu factorul linear menționat la articolul 9 din Directiva 2003/87/CE, precum și numărului certificatelor care urmează să fie eliberate din rezervă în temeiul articolului 1 alineatul (6) sau (7) din prezenta decizie. În cadrul acestei revizui, Comisia analizează și impactul rezervei asupra creșterii economice, a locurilor de muncă, a competitivității industriale a Uniunii și a riscului relocării emisiilor de carbon.”

Articolul 3

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 din prezenta directivă până la 31 decembrie 2023. Acestea aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2024.

Cu toate acestea, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma următoarelor articole până la 30 iunie 2024:

- (a) articolul 1 punctul 3 literele (ae)-(ai) din prezenta directivă;
- (b) articolul 1 punctul 29 din prezenta directivă, cu excepția articolului 30f alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin respectivul punct; și
- (c) articolul 1 punctul 31 din prezenta directivă privind anexele III și IIIa la Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost introdus prin respectivul punct.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la dispozițiile adoptate în conformitate cu primul și al doilea paragraf.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4

Dispoziții tranzitorii

Atunci când își îndeplinesc obligația prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă, statele membre se asigură că dispozițiile de drept intern de transpunere a articolului 3 litera (u), a articolului 10a alineatele (3) și (4), a articolului 10c alineatul (7) și a punctelor 1 și 3 din anexa I la Directiva 2003/87/CE, în versiunea aplicabilă la 4 iunie 2023, continuă să se aplice până la 31 decembrie 2025. Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) primul paragraf ultima teză, statele membre aplică dispozițiile de drept intern de transpunere a modificărilor aduse dispozițiilor respective de la 1 ianuarie 2026.

*Articolul 5***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 2 se aplică de la 1 ianuarie 2024.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 10 mai 2023.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
J. ROSWALL

ANEXĂ

1. Anexa I la Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi nu intră sub incidența prezentei directive. Instalațiile în cazul cărora, în timpul perioadei precedente relevante de cinci ani menționate la articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf, emisiile generate de arderea biomasei care respectă criteriile stabilite în temeiul articolului 14 contribuie, în medie, la mai mult de 95 % din media totală a emisiilor de gaze cu efect de seră nu intră sub incidența prezentei directive.”;

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în EU ETS, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Unitățile respective ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW nu sunt luate în calcul.”;

(c) tabelul se modifică după cum urmează:

(i) primul rând se înlocuiește cu următorul text:

„Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale) Începând cu 1 ianuarie 2024, arderea combustibililor în instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW, în sensul articolelor 14 și 15.	Dioxid de carbon”
---	-------------------

(ii) al doilea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Rafinarea uleiurilor, atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon”
--	-------------------

(iii) al cincilea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră.	Dioxid de carbon”
---	-------------------

(iv) al șaptelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de aluminiu primar sau alumină	Dioxid de carbon și perfluorocarburi”
--	---------------------------------------

(v) al cincisprezecelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Uscarea sau calcinarea ghipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din ghips, cu o capacitate de producție de ghips calcinat sau de ghips secundar uscat de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon”
--	-------------------

(vi) al optsprezecelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon”
--	-------------------

(vii) al douăzeci și patruilea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză, cu o capacitate de producție care depășește 5 tone pe zi	Dioxid de carbon”
---	-------------------

(viii) al douăzeci și șaptelea rând se înlocuiește cu următorul text:

„Transportul gazelor cu efect de seră în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, cu excepția emisiilor care fac obiectul unei alte activități în temeiul prezentei directive	Dioxid de carbon”
--	-------------------

(ix) după ultimul rând nou se adaugă următorul rând, cu o linie de separare între rânduri:

„Transport maritim Activități de transport maritim care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2015/757, cu excepția activităților de transport maritim care intră sub incidența articolului 2 alineatul (1a) și, până la 31 decembrie 2026, a articolului 2 alineatul (1b) din respectivul regulament	Dioxid de carbon începând cu 1 ianuarie 2026, metan și protoxid de azot”
--	--

2. Anexa IIb la Directiva 2003/87/CE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA IIb

PARTEA A

DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (1) AL TREILEA PARAGRAF

	Cotă
Bulgaria	5,84 %
Cehia	15,59 %
Estonia	2,78 %
Croația	3,14 %
Letonia	1,44 %
Lituania	2,57 %
Ungaria	7,12 %
Polonia	43,41 %
România	11,98 %
Slovacia	6,13 %

PARTEA B

DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 10 ALINEATUL (1) AL PATRULEA PARAGRAF

	Cotă
Bulgaria	4,9 %
Cehia	12,6 %
Estonia	2,1 %
Grecia	10,1 %
Croația	2,3 %
Letonia	1,0 %
Lituania	1,9 %
Ungaria	5,8 %
Polonia	34,2 %
Portugalia	8,6 %
România	9,7 %
Slovacia	4,8 %
Slovenia	2,0 %

3. Se introduc următoarele anexe ca anexe III și IIIa la Directiva 2003/87/CE:

„ANEXA III

ACTIVITATEA CARE FACE OBIECTUL CAPITOLULUI IVa

Activitate	Gaze cu efect de seră
<p>Eliberarea pentru consum a combustibililor utilizați pentru ardere în sectorul clădirilor, al transportului rutier și în alte sectoare. Această activitate nu include:</p> <p>(a) eliberarea pentru consum a combustibililor utilizați în activitățile enumerate în anexa I, cu excepția cazului în care sunt utilizați pentru ardere în cadrul activităților de transport al gazelor cu efect de seră în vederea stocării geologice, astfel cum este prevăzut în tabel, la al douăzeci și șaptelea rând al anexei respective sau dacă sunt utilizați pentru ardere în instalații excluse în temeiul articolului 27a;</p> <p>(b) eliberarea pentru consum a combustibililor pentru care factorul de emisie este zero;</p> <p>(c) eliberarea pentru consum a deșeurilor periculoase sau municipale utilizate drept combustibil.</p> <p>Sectoarele clădirilor și transportului rutier corespund următoarelor surse de emisii, definite în Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, cu modificările necesare ale definițiilor respective, după cum urmează:</p> <p>(a) generarea combinată de căldură și energie electrică (CHP) (codul categoriei de sursă 1A1a ii) și centrale termice (codul categoriei de sursă 1A1a iii), în măsura în care acestea produc căldură pentru categoriile vizate la literalele (c) și (d) de la prezentul paragraf, fie direct, fie prin intermediul rețelelor de termoficare;</p>	Dioxid de carbon (CO ₂)
<p>(b) transportul rutier (codul categoriei de sursă 1A3b), cu excepția utilizării vehiculelor agricole pe drumuri asfaltate;</p> <p>(c) clădiri comerciale sau instituționale (codul categoriei de sursă 1A4a);</p> <p>(d) clădiri rezidențiale (codul categoriei de sursă 1A4b).</p>	

Activitate	Gaze cu efect de seră
<p>Alte sectoare corespund următoarelor surse de emisii, definite în orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră:</p> <p>(a) industriile energetice (codul categoriei de sursă 1A1), cu excepția categoriilor definite la al doilea paragraf litera (a) din prezenta anexă;</p> <p>(b) industriile prelucrătoare și sectorul clădirilor (codul categoriei de sursă 1A2).</p>	

ANEXA IIIa

AJUSTAREA FACTORULUI LINEAR DE REDUCERE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 30c ALINEATUL (2)

1. În cazul în care media emisiilor raportate în temeiul capitolului IVa pentru anii 2024-2026 este cu peste 2 % mai mare decât valoarea cantității din 2025 definite în conformitate cu articolul 30c alineatul (1) și dacă diferențele respective nu se datorează diferenței mai mici de 5 % dintre emisiile raportate în temeiul capitolului IVa și datele din inventar ale emisiilor de gaze cu efect de seră din 2025 ale Uniunii din categoriile de surse ale CCONUSC pentru sectoarele vizate de capitolul IVa, factorul linear de reducere se calculează prin ajustarea factorului linear de reducere menționat la articolul 30c alineatul (1).
2. Factorul linear de reducere ajustat în conformitate cu punctul 1 se determină după cum urmează:

$$\text{LRF}_{\text{adj}} = 100\% * [\text{MRV}_{[2024-2026]} - (\text{ESR}_{[2024]} - 6 * \text{LRF}_{[2024]} * \text{ESR}_{[2024]})] / (5 * \text{MRV}_{[2024-2026]}),$$
 unde,

LRF_{adj} este factorul linear de reducere ajustat;

$\text{MRV}_{[2024-2026]}$ este media emisiilor verificate în temeiul capitolului IVa pentru anii 2024-2026;

$\text{ESR}_{[2024]}$ reprezintă valoarea emisiilor din 2024, definită în conformitate cu articolul 30c alineatul (1), pentru sectoarele vizate de capitolul IVa;

$\text{LRF}_{[2024]}$ este factorul linear de reducere menționat la articolul 30c alineatul (1).”
4. Anexa IV la Directiva 2003/87/CE se modifică după cum urmează:
 - (a) în partea A, secțiunea „Calculul” se modifică după cum urmează:
 - (i) în al treilea paragraf, ultima teză „Factorul de emisie pentru biomasă este zero.” se înlocuiește cu următorul text:

„Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 din prezenta directivă, este zero.”;
 - (ii) al cincilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se folosesc factorii implicați de oxidare elaborați în temeiul Directivei 2010/75/UE, cu excepția cazurilor în care operatorul poate demonstra că factorii specifici activității sunt mai exacti.”;
 - (b) în partea B secțiunea „Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon” al patrulea paragraf, ultima teză „Factorul de emisie pentru biomasă este zero.” se înlocuiește cu următorul text:

„Factorul de emisie pentru biomasă care respectă criteriile de durabilitate și criteriile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru utilizarea biomasei stabilite prin Directiva (UE) 2018/2001, cu orice ajustări necesare pentru aplicarea în temeiul prezentei directive, astfel cum se prevede în actele de punere în aplicare menționate la articolul 14 din prezenta directivă, este zero.”;

(c) se adaugă următoarea parte:

„PARTEA C

Monitorizarea și raportarea emisiilor corespunzătoare activității menționate în anexa III

Monitorizarea emisiilor

Emisiile sunt monitorizate prin calcul.

Calcul

Emisiile se calculează cu ajutorul următoarei formule:

Combustibil eliberat pentru consum × factor de emisie

Combustibilul eliberat pentru consum include cantitatea de combustibil eliberat pentru consum de către entitatea reglementată.

Se folosesc factorii standard de emisie IPPC, extrași din orientările IPCC din 2006 privind inventarele sau actualizările ulterioare ale liniilor directe respective, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici combustibilului, identificați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacti.

Pentru fiecare entitate reglementată și combustibil în parte se efectuează un calcul separat.

Raportarea emisiilor

Fiecare entitate reglementată include în raportul său următoarele informații:

A. Date de identificare a entității reglementate, inclusiv:

- denumirea entității reglementate;
- adresa acesteia, inclusiv codul poștal și țara;
- tipul de combustibili eliberați pentru consum și activitățile prin care eliberează combustibilii pentru consum, inclusiv tehnologia utilizată;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de e-mail ale unei persoane de contact; și
- numele proprietarului entității reglementate și al societății-mamă.

B. Pentru fiecare tip de combustibil eliberat pentru consum și care este utilizat pentru ardere în sectoarele menționate în anexa III, pentru care se calculează emisiile:

- cantitatea de combustibil eliberat pentru consum;
- factorii de emisie;
- emisiile totale;
- utilizarea (utilizările) finală (finale) a (ale) combustibilului eliberat pentru consum; și
- gradul de incertitudine.

Statele membre iau măsuri pentru coordonarea cerințelor de raportare cu orice alte cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcinile societăților privind raportarea.”

5. În anexa V la Directiva 2003/87/CE se adaugă următoarea parte:

„PARTEA C

Verificarea emisiilor corespunzătoare activității menționate în anexa III

Principii generale

1. Emisiile corespunzătoare activității menționate în anexa III fac obiectul verificării.
2. Procesul de verificare include evaluarea raportului în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a monitorizării de pe parcursul anului anterior. Verificarea abordează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și datele și informațiile raportate cu privire la emisii, în special:
 - (a) combustibilii eliberați pentru consum declarați și calculele aferente;

- (b) selectarea și utilizarea factorilor de emisie;
 - (c) calculele care au condus la determinarea emisiilor generale.
3. Emisiile raportate pot fi validate numai dacă există date și informații fiabile și credibile care permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de certitudine. Un grad ridicat de certitudine presupune demonstrarea de către entitatea reglementată a faptului că:
- (a) datele raportate nu conțin neconcordanțe;
 - (b) datele au fost colectate în conformitate cu standardele științifice aplicabile; și
 - (c) înregistrările relevante privind entitatea reglementată sunt complete și coerente.
4. Verificatorul are drept de acces în toate zonele și la toate înregistrările legate de subiectul verificării.
5. Verificatorul ține seama de faptul că entitatea reglementată este sau nu înregistrată în cadrul sistemului Uniunii de management de mediu și audit (EMAS).

Metodologie

Analiza strategică

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor cantităților de combustibili eliberate pentru consum de către entitatea reglementată. În acest scop, verificatorul trebuie să aibă o imagine de ansamblu asupra tuturor activităților prin care entitatea reglementată eliberează combustibilii pentru consum și asupra importanței acestora în ceea ce privește emisiile.

Analiza procesului

7. Verificarea datelor și a informațiilor prezentate se realizează, după caz, în locul în care se află entitatea reglementată. Verificatorul recurge la controale prin sondaj pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza riscurilor

8. Verificatorul supune toate mijloacele prin care combustibilii sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată unei evaluări cu privire la fiabilitatea datelor privind emisiile generale ale entității reglementate.
9. Pe baza acestei analize, verificatorul identifică explicit elementele care prezintă un grad ridicat de risc de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care este posibil să contribuie la apariția unor erori în determinarea emisiilor generale. Este vorba în special de calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Este acordată o atenție specială elementelor care prezintă un risc ridicat de eroare și aspectelor din cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior.
10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscului aplicate de entitatea reglementată în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

Raport

11. Verificatorul pregătește un raport privind procesul de validare în care menționează dacă raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător. Raportul specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Verificatorul poate declara că raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător în cazul în care, în opinia sa, declarațiile cu privire la emisiile totale nu prezintă erori semnificative.

Cerința minimă privind competența verificatorului

12. Verificatorul este independent de entitatea reglementată, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:
- (a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 14 alineatul (1);

- (b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării; și
 - (c) modul în care sunt generate toate informațiile referitoare la toate mijloacele prin care combustibili sunt eliberați pentru consum de către entitatea reglementată, în special în ceea ce privește colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.”
-